

28 மதுரையில் பட்டதாரி ஆசிரியர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருப்பதும், அதனால் ஏற்பட்டுள்ள பதட்ட நிலையும் குறித்து

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1973 மார்ச் 17]

கடமையுணர்ச்சியோடு வந்தவர்களுக்கு அவர்கள் வைக்கும் பெயர் வேறு என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் அவர்களுடைய அகில உலகக் கண்ணோட்டத்தில் அந்தப் பெயர்களை எல்லாம் வைப்பார்கள். ஆனால் நாங்கள் தமிழ்நாட்டு பண்பாட்டுக் கண்ணோட்டத்தோடு அவர்கள் கடமையுணர்ச்சியோடு பணியாற்றினார்கள் என்றுதான் நாங்கள் அதற்குப் பெயர் வைக்க கடமைப்பட்டு இருக்கிறோம். யாரையும் அரசு பழி வாங்க முயலவில்லை. அப்படிப் பழி வாங்கும் எண்ணம் இந்த அரசுக்குக் கிடையாது.

ஆசிரியர்கள் பிரதிநிதிகளோடு, மேலவை உறுப்பினர்கள் சிலம்புச் செல்வர் ம. பொ. சி. அவர்களும், தலத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்களும் கூட அவற்றைப்பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் விடுதலை பெற்ற பிறகு அந்த ஆசிரியர் சங்கப் பிரதிநிதிகள் என்னையும், கல்வி அமைச்சர் அவர்களையும் சந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். சந்திக்கத் தயாராக யிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். அப்படிச் சந்திக்கும்போது எவை எவை எப்படிப் பேச வேண்டுமோ அப்படிப் பேசி அந்தப் பிரச்சனைகள் தீர்க்கப்படும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்குப் பின்னால் இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கு அவசியம் இல்லாத காரணத்தால் இதற்கான அனுமதியை நான் மறுக்கிறேன்.

(3) 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள்மீது வாக்கெடுப்பு—
தொடர்ச்சி.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 27—வளர்ச்சித்திட்டங்கள் முதலியன.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—பொதுப்பணிகள்—உதவி மானியங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன் :—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 27—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 25,36,55,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I move the following cut motion to discuss policy :—

“That the allotment of Rs. 25,36,55,800 under Demand No. 27—Community Development Projects, etc., be reduced—by Rs. 100.”

1973 மார்ச் 17]

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, I move the following cut motion to discuss policy :—

“ That the allotment of Rs. 25,36,55,800 under Demand No. 27—Community Development Projects, etc., be reduced by Rs. 100.”

THIRU N. K. PALANISAMY : Sir, I move the following cut motion to discuss the necessity to reorganise the Panchayat Unions :—

“ That the allotment of Rs. 25,36,55,800 under Demand No. 27—Community Development Projects, etc., be reduced—by Rs. 1,000.”

நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—பொதுப்பணிகள்—உதவி மானியங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன் :—

“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—பொதுப்பணிகள்—உதவி மானியங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 5,29,31,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : துணைத் தலைவர் அவர்களே, கடற்கரையோரப் பகுதிகளிலுள்ள கிராமங்களுக்குக் குடி தண்ணீர் வழங்குவதில் முன்னுரிமை வழங்க வேண்டும் என்பதைக் குறித்து விவாதிக்க—

“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—பொதுப்பணிகள்—உதவி மானியங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 5,29,31,400-ல் ரூ. 100-ஐ குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கே. எ. வகாப் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, அண்மையில் ஏற்பட்ட புயல் சேதத்தைச் சீர் செய்யும் வேலைகளைத் துரிதப்படுத்த நடவடிக்கை எடுப்பதுபற்றி விவாதிக்க—

“கோரிக்கை எண் 34—பொதுப்பணிகள்—உதவி மானியங்கள் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 5,29,31,400-ல் ரூ. 100-ஐ குறைக்க வேண்டும்”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1973 மார்ச் 17]

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, I move the following
cut motion to discuss about the grants to the Madras Corporation
for Metropolitan Roads Scheme—

“ That the allotment of Rs. 5,29,31,400 under Demand No.
34—Public Works—Grants-in-Aid be reduced by Rs. 100.

திரு. ஏ. சுவாமிதாஸ்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி
மாவட்டத்தில், தக்கலை ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்குட்பட்ட மாம்பழத்துறை
என்னுமிடத்தில் அணை கட்டி நீர் தேக்கி வைத்து அண்டைக் கிராமங்களான
வில்லுக்கேரி, றுள்ளிவிளை, கண்டன்விளை, இரணியல், மாடத்தட்டுவிளை, பேயன்
குழி முதலிய கிராமங்களுக்கும், தக்கலை, குளச்சல் நகரங்களுக்கும் குடிநீர்
வழங்கும் திட்டத்தை நிறைவேற்றாதது குறித்து விவாதிக்க—

“ நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—பொதுப்பணிகள்—உதவி மானியங்கள்
என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 5,29,31,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க
வேண்டும் ”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

முற்பகல்
10-00

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: நிதிக் கோரிக்கைகளும் * வெட்டுத்
தீர்மானங்களும் பேரவையின் முன்னால் விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்
படுகின்றன.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே,
இந்தச் சமுதாய வளர்ச்சிக்காக ரூ. 94.69 லட்சம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது.
இந்த ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தில் பெரும் பகுதி நிர்வாகத்திற்கும், கல்விக்கும்
செலவிடப்பட்டு, அபிவிருத்திக்காக கொஞ்சம்தான் விடப்பட்டிருக்கிறது.
இந்தச் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் நோக்கம் இந்த நாட்டில் உணவு
உற்பத்தியைப் பெருக்குவது என்பதாகும். இதற்கு 1956-ம் வருடத்திலிருந்து
இந்தியா பூராவிலும் ஒரு திட்டத்தை அமல் செய்து, அமெரிக்காவின் உதவி
யால் முதலில் செய்யப்பட்டு வந்தது—அதன் காரணமாக ஒவ்வொரு பஞ்சா
யத்து யூனியனுக்கும் ரூ. 2 லட்சத்தை மானியமாகக் கொடுத்து வந்தார்கள்.
இந்த 10 வருட காலத்தில்—அந்தத் திட்டம் அமலான பிறகு—எந்த அளவுக்கு
உணவு உற்பத்தி ஆகி இருக்கிறது என்று அவர்கள் கொடுத்த எவல்யூஷன்
ரிப்போர்ட்டில்—அந்த உணவு உற்பத்தித் திட்டம் அதிக பலன் தரவில்லை

* இந்தக் கோரிக்கைகள் பற்றிய விளக்கக் குறிப்புகள் உறுப்பினர்களுக்கு
வழங்கப்பட்டுள்ளன.

1973 மார்ச் 17]

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 1966-67-விருந்து இது வரையிலும் சர்க்கார் அதற்கான மாற்றுத் திட்டம் எதையும் ஏற்படுத்தவில்லை. அதற்கு மானியம் கொடுத்து வந்தார்கள். அதுவும் இப்போது நின்று விட்டது. சர்க்கார் ஸ்பெஷல் ஸ்கீம், அக்ரிகல்கரல் ஸ்கீம் என்று இருந்தது. இந்த 6 வருஷமாக அதுவும் இல்லை. சர்க்கார் இதற்கு உடனடியாக ஒரு மாற்றுத் திட்டம் ஏற்படுத்தி, அதில் ஒரு அக்கரை செலுத்தியிருந்தால் இன்று இந்த நிலைமையேற்பட்டு இருக்காது.

(திரு. நா. வீராசாமி—தலைமை)

இன்று பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் இருக்கிற கிராம சேவக்குகள் பூச்சி மருந்து விற்கும் கடைக்காரர்கள் போல் இருக்கிறார்களே தவிர விவசாய அபிவிருத்திக்கான முன்னேற்றத் திட்டங்கள் எதுவும் செய்வதில்லை. ஒவ்வொரு யூனியனிலும் 10, 20 கிராம சேவக்குகள் இருந்தும், அவர்களுக்கு எந்தவிதமான திட்டங்கள் செய்வதற்கும் இல்லாத காரணத்தால் அவர்களுக்கு கிராமப் பகுதிகளில் எந்தவிதமான வேலையும் இல்லை. சிறப்புத் திட்டங்கள் ஏற்படுத்தி அவர்களுடைய உழைப்பைச் சரியான முறையில் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் பஞ்சாயத்துகளை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, பஞ்சாயத்து யூனியன்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி, அவர்களுக்குப் போதுமான நிதி வசதி இல்லை. ஆகவே, இன்றையதினம் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அபிவிருத்தித் திட்டங்களைச் செய்வதற்குப் பதிலாக, அரசாங்கத்தின் ஒரு டிபார்ட்மெண்டாக இயங்கி வருகிறது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அங்கே பாமிலி பிளானிங், கண்ணொளி திட்டத்தைப் பரப்புதல், பிச்சைக்காரர்கள் மறு வாழ்வு நிதிக்குப் பணம் சேகரித்தல் போன்ற காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். இதைச் செய்வதற்கு அவர்களுக்கு வருஷத்தில் 6 மாதம் ஆகிறது. அவர்களுக்கு வேறு வேலை இல்லை.

கிராமப் பஞ்சாயத்துகளுக்கு செஸ் நிதியிலிருந்து 40 பைசா, 20 பைசா கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தப் பணம் போதவில்லை. அந்தப் பஞ்சாயத்துகளுக்கு நில வரி இருக்கும் நேரத்தில் அதிக வருமானம் இருந்தது. அதற்குப் பங்கும் அதிகமாக இருந்தது. இப்போது நிலவரி ரத்து செய்யப்பட்ட பிறகு ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் வருமானம் மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், ஸ்டாம்பு டியூடி சரியாக அந்தக் கிராமப் பஞ்சாயத்துகளுக்குக் கொடுப்பது இல்லை. இம்மாதிரி இருக்கும் சூழ்நிலையில் அந்தப் பஞ்சாயத்துகளின் நிதி வசதியைப் பெருக்குவதற்கு அரசு மாற்றுத்

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

[1973 மார்ச் 17]

திட்டம் கொண்டு வந்தால் தான் சரியான முறையில் இயங்க முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பூச்சி மருந்து பற்றிச் சொல்கிறபோது, பருத்திக்கு மட்டும் 13 மருந்து அடிக்கவேண்டும். ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 600, ரூ. 700 செலவாகிறது. மெட்ராஸ்கோப் ரூ. 26 ஆகிறது. எலிடிரின் அதிக விலை உள்ளதாக இருக்கிறது. சர்க்கார் நேரடியாக டைக்டர் ஆப் அக்ரிகல்சர் மூலமாக வெறும் மருந்து சப்ளை செய்தால் பிரயோசனம் இல்லை. அதைப் பூச்சிகளின்மேல் அடித்தால், அது வாலி மாதிரி அதிக பலம் பெற்று வருகிறதே தவிர பூச்சி சாவது இல்லை. இப்போது இருக்கும் முறைக்குப் பதிலாக அந்தந்த மாவட்ட அக்ரிகல்சரல் ஆபீசர்களுக்கு இவ்வளவு என்று ஒதுக்கினால் அவர்கள் எந்தெந்த மருந்துகள் அந்த வட்டாரங்களுக்குத் தேவையோ அந்த மருந்தை வாங்கி அங்கேயுள்ள விவசாயிகளுக்குத் தர முடியும். சாலைகள் அமைப்பதற்காக ரூ. 1.10 லட்சம் ஒதுக்கி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொடுத்த ஆறு கோடி ரூபாயையும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கே கொடுக்க வேண்டும்.

மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றக் கவுன்சில் வெறும் 'டாகிங் பிளேசாகத்' தான் இருக்கிறது. அங்கே போடுகின்ற தீர்மானங்கள் நிறைவேறும் வகையில் இருக்கவேண்டும். அந்த அபிவிருத்திக் கவுன்சிலுக்கு எலெக்டட் மெம்பர்தான் தலைவராக இருக்கவேண்டும். கலெக்டர் வேண்டுமானால் எக்ஸ்ப்ரெசிவோ செக்ரடரியாக இருக்கலாம். பஞ்சாயத்து யூனியன்களைப் பராமரிப்பதற்காக ஆர்.டி.ஓ.க்குப் பதிலாக கலெக்டர் கீழே உதவியாளரை நியமித்து அந்தப் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறார்களோ அவற்றை நல்ல முறையில் செய்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டும். இன்றைய தினம் அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ரிபார்ட்ஸ் கமிஷன் சொல்லியிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து துறையில் கரெப்ஷன் ஜாஸ்தி இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். 47 பேர் இதுவரையில் குற்றம் சாட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். சர்க்கார் இதுவரையில் அதைப் பரிசீலனை செய்ததாக? அதன்மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கை என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒரு பகுதி போக்குவதற்காக ரூ. 10 கோடி மத்திய சர்க்கார் மானியமாக வழங்குகிறது. கிராஷ் ப்ரோக்கிராமாக அதைச் செய்து வருகிறார்கள். அது சரியான முறையில் அமல் செய்யப்படுகிறதா என்று பார்க்கவேண்டும்.

1973 மார்ச் 17]

[திரு. என். கே. பழனிச்சாமி]

பவானியில் புயலால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் ஏற்பட்டுள்ள சேதத்தை சீர்படுத்த சக்தி சுகர் மில்ஸ்சுக்கு 5 பஞ்சாயத்து யூனியனில் இருக்கும் வேலைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சர்க்கார் அவர்களுக்குக் காண்டிராக்ட் கொடுத்து, இருக்கிறது. அவர்கள் எஸ்டிமேட் ஒரு வேலைக்குக் கொடுத்துவிட்டு, எஸ்டிமேட்டிற்குப் பொருத்தமல்லாத வேலைகளைச் செய்து வருகிறார்கள். ஐந்து பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அதற்குச் செலவு செய்கிறது. உள்ளபடியே அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் காரணம் என்ன? இன்றைய தினம் பஞ்சாயத்துகளில் பல ஊழல்கள் இருப்பதால், பஞ்சாயத்துகளில் நேரடித் தேர்தல் முறை ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பொ. பத்மநாபன்: தலைவரவர்களே, இந்த 1973-74-ம் ஆண்டுக்கான சமுதாய வளர்ச்சி மானியக் கோரிக்கையின் மீது, அதை ஆதரித்து என்னுடைய நெல்லை நகராட்சியைப் பொறுத்தவரை சில கருத்துக்களைக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

நகராட்சியில் ஏதாவது நில ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டுமென்றால், அதற்குத் தீர்மானம் போட்டு, ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டுக்கு அனுப்பி, அதற்கு அனுமதி கிடைப்பதற்கு 5 ஆண்டுக்காலம் ஆகிறது. அதற்குள்ளாக அந்தப் பகுதியிலிருந்து நகராட்சி உறுப்பினர் பதவி காலம் முடிந்து விடுகிறது. அவர் திரும்பி தேர்தலில் வெற்றி பெற்று வருவாரா என்பது சந்தேகமே, அதனால் அந்த நில ஆர்ஜிதம் பிறகு செய்ய முடியாமலே போய் விடுகிறது. ஆகவே, அந்த நில ஆர்ஜிதத்தை நகராட்சியே நேரடியாகச் செய்யலாம் என்று சொன்னால் நல்லது. இல்லையென்றால், ரெவின்யூ டிபார்ட்மெண்டில் குறுகிய காலத்திற்குள் அதற்கு அனுமதி வழங்கிவிட வேண்டுமென்று சொல்ல வேண்டும்.

நகராட்சி உயர்நிலைப் பள்ளிகளுக்கெல்லாம் 80 சதவிகிதம் உதவித்தொகை அளிக்கப்படுகிறது. ஆனால் தனியார் பள்ளிகளுக்குப் பூராத் தொகையும் உதவித் தொகையாக அளிக்கப்படுகிறது. தனியார் பள்ளிகளுக்கு அளிப்பது போல் நகராட்சிப் பள்ளிகளுக்கும் உதவித் தொகை பூராவாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நெல்லை நகராட்சி—பெண்கள்-குழந்தை ஹாஸ்பிடல் நடத்தி வருகிறது. அந்த ஹாஸ்டலுக்கு வருடத்திற்கு 1 லட்ச ரூபாய்க்கு மேல் செலவாகிறது. நகராட்சிக்குப் போதுமான வருமானம் இல்லை. ஆகவே, அரசே அதை ஏற்று

[திரு. பொ. பத்மநாபன்]

[1973 மார்ச் 17]

நடத்தவேண்டுமென்று தீர்மானம் போட்டு அனுப்பியிருக்கிறோம். ஆகவே, அதை அரசே உடனடியாக ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு இந்த வாய்ப்பை கொடுத்தமைக்காக நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): திரு. கே. ஏ. வகாப், திரு. ரா. ரா. முனுசாமி. பெயர் கொடுத்து விட்டு வெளியேபோய் விடுகிறார்கள். இப்போது திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து பேசுவார்.

* திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து: மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, இந்த சமுதாய வளர்ச்சித் திட்ட மானியத்தின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வந்துள்ளேன்.

சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் நாடு பூராவும் பரவலான முறையில் ஒரு பெரும் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையாக இருக்கிறது என்பதைப் பொதுவாக நாம் ஒப்புக்கொள்கிறோம். கடந்த பல ஆண்டுகளாக சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் நாட்டிலே பரவலாக அமுலாக்கப்பட்டதன் மூலமாக கிராமப்புற சாலை வளர்ச்சி, கல்வி வளர்ச்சி, மற்றும் மக்களுக்குத் தேவையான சுகாதார மேம்பாடுகள், இவைகளெல்லாம் ஓரளவு அபிவிருத்தி கண்டிருக்கிறது என்றாலும் கூட, முழுமையாக அவற்றை நாம் அடைவதற்கு இன்னும் பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டாக வேண்டியிருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிடாமலிருக்க முடியாது.

பஞ்சாயத்துச் சட்டம் தமிழகத்தில் புதிதாக அமுலாக்கப் பட்டபோது, கிராமப்புறங்களில் ஒரு பெரும் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்டு மக்கள் பெருவாரியாக ஒத்துழைப்புக்கொடுத்து, இந்த நாட்டிலே ஒரு புரட்சிகரமான பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு அடிகோல் கிடைக்கும் என்று திட்ட கர்த்தாக்கள் கருதினார்கள். அது பெருவாரியாக மக்களிடத்தில் கிராமப்புறங்களில் நல்ல பிரசாரமும் செய்யப்பட்டது. ஆனால் ஆரம்ப காலத்திலே பஞ்சாயத்துக் களே இல்லாத கிராமங்களிலே எந்த விதமான வளர்ச்சித் திட்டங்களும் அமுலாக்கப்படாத நேரத்திலே, இந்தத் திட்டங்கள் அமுலாக்கப்பட்டபோது மக்களிடத்திலே ஆர்வமும் உணர்ச்சியும் இருந்தது என்பதை மறந்து விடக் கூடாது. ஆனால் காலப் போக்கில் அந்த உணர்ச்சிகள் குறைந்திருக்கிறது என்பதைத் தான் நாம் காண முடிகின்றது.

கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற சாதாரண மக்களுடைய முழு ஒத்துழைப்பையும் நாம் பெறவில்லையென்றால் நமது திட்டங்கள் பெரு வாரியான எதிர் பார்த்த பலனை கொடுக்கமுடியாத நிலை ஏற்படும். கடந்தகால திட்டங்களின்

1973 மார்ச் 17]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

நிலை இதைத் தான் அறிவுறுத்துகிறது. பெரும் திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றும் போது மக்களுடைய முழுமையான ஒத்துப்பைப் பெறமுடியாத நிலைமை நாடு பூராவும் பரவலாக இருக்கிறது. ஆகவே நம்முடைய திட்டப் பணிகள் நல்ல முறையில் பயன் தரத்தக்க பக்குவம் பெற்ற நிலைமையைப் பெறவேண்டுமானால் மக்களுடைய முழு ஒத்துழைப்பையும் நாம் பெற்றாக வேண்டும். அதற்கேற்ற வகையிலே காலப் போக்கையும், அனுபவத்தையும் அனுசரித்து, அடிப்படையிலே சில மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டுமென்பது என்னுடைய கருத்து.

கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களை நாம் எடுத்துக்கொண்டால், கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் மக்களுக்கும் இருக்கின்ற தொடர்பு மிகக் குறைவாக இருக்கின்றது. தேர்தலில் ஓட்டுப் போடுவதைத் தவிர, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஊராட்சி மன்றங்கள் மக்களுடைய ஒத்துழைப்பையும் பெறுவதற்கு இயலாத நிலையில் இன்றைக்கு இருக்கின்ற பஞ்சாயத்துச் சட்டம் இருக்கின்றது. அதுவும் பஞ்சாயத்துச் சட்டம் கொண்டுவந்த பிறகு, கிராமங்களில் இருக்கின்ற பிளவுகள், தேர்தலில் போட்டி போடுகின்றவர்கள் இரு பிளவாகப் பிளந்ததன் காரணமாக, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் கிராமங்களில் முற்போக்கான காரியங்களைச் செய்யமுடியாத தடுக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் எதிர்த்துப் போட்டியிட்டவர்கள் இருக்கக்கூடிய துர்பாக்கியமான நிலைமை பல இடங்களில் நிலவுகிறது. இந்த நிலைமைகளை எல்லாம் மாற்றி, பஞ்சாயத்து மக்களுடைய முழு ஒத்துழைப்பையும் பெறக்கூடிய சக்தி வாய்ந்ததாகச் செய்ய பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தை அடிப்படையிலே மாற்றவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு பஞ்சாயத்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிறகு, அந்தப் பஞ்சாயத்து சரியாக நடக்கிறதா, என்ன செலவு செய்கிறார்கள், என்ன காரியங்கள் செய்கிறார்கள் என்பதைக் கண்காணிக்கவும், பார்ப்பதற்கும், மக்களுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. ஓட்டுப் போடுவதற்குத்தான் அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறதே தவிர, ஓட்டுப்போட்டு தங்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பஞ்சாயத்து எப்படி நடக்கிறது என்று பார்ப்பதற்கு அவர்களுக்கு இன்றைய நிலையில் அதிகாரம் கிடையாது. நான் கருதுவதெல்லாம், இந்தப் பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தை மாற்றி, மூன்று மாதம் அல்லது ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை, யார் யார் ஓட்டுப் போடுகிறார்களோ அவர்களைப் பஞ்சாயத்து முறை, யார் யார் ஓட்டுப் போடுகிறார்களோ அவர்களைப் பொதுக் குழு என்ற பெயரால் கூட்டி, அவர்கள் முன்னால் இந்த பஞ்சாயத்து நிதிநிலைப்பற்றியும் வேலைத்திட்டங்கள்பற்றியும் சாஷன் வாங்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே மாற்றவேண்டும்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1973 மார்ச் 17]

இன்றைக்கு இருக்கின்ற தேர்தெடுக்கப்பட்ட பஞ்சாயத்துக்கள் நிர்வாகக் குழுக்களாகத்தான் இருக்க முடியுமேதவிர, வேலைத் திட்டங்களை அனுமதிக்கக் கூடியவர்கள் கிராமத்தில் இருக்கின்ற மக்கள் என்ற முறையில் சட்டத்தை மாற்றி அமைத்தால்தான் கிராம மக்களுக்கும், ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும் ஒரு தொடர்பு ஏற்பட வழிவகை காணமுடியும். இது நான் மட்டும் சொல்லுகின்ற கருத்தல்ல. பஞ்சாயத்து வளர்ச்சியில் அதிக அக்கறை கொண்ட பெரும் தலைவர்கள் எல்லாங்கூட ஆலோசித்துச் சொன்ன கருத்தாகும். இந்தக் கருத்தினை ஏற்றுத் தமிழ்நாட்டிலாவது நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்கெல்லாம் அரசாங்கத்திலிருந்து அதிகாரிகள்மூலம் தங்களுக்கு மானியம் வரவேண்டும் என்று எதிர்பார்ப்பதைவிட, ஆங்காங்கு இருக்கின்ற மக்களைத் திரட்டி, அந்தப் பொது வேலைகளைச் செய்வதற்கு ஏதுவாக, கிராமப்புறங்களில் இருக்கின்ற வயதுவந்த ஆண்கள் மாதத்திற்கு ஒரு நாள் இலவச உழைப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையில் சட்டத்தில் ஒரு புதிய ஷரத்தைச் சேர்க்க வேண்டும். அப்படிச் செய்வோமேயானால், நாம் ஒதுக்கக்கூடிய மானியங்கள் பலவற்றை வேறு பல திட்டங்களுக்குச் செலவழிக்க வேண்டிய வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே அதன்மூலம் கிராமப்புற வளர்ச்சிக்கு இன்றிருப்பதைவிட வேகமான முறையில் வளர்ச்சி காண ஏதுவாக இருக்கும். அந்த முறையில் மாற்றங்களைச் செய்வதற்கு, சட்டப்பூர்வமான மாற்றங்களைச் செய்வதற்கு முன் வரவேண்டும். ஒரு பொது வேலை செய்வதற்காக, அந்த வேலையின் பலனை அனுபவிக்கின்றவர்கள் உதவி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுவதில் தவறு இருப்பதாக நான் கருதவில்லை. ஆகவே இதை அரசாங்கம் தீர்க்கமாக ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு இருக்கின்ற ஊராட்சி மன்றங்களாக இருந்தாலும் சரி, ஊராட்சி ஒன்றியங்களாக இருந்தாலும்சரி, அவைகளுக்கு சுயேச்சையாக இருக்கக்கூடிய அதிகாரம் போதாது. எதையெடுத்தாலும், சென்னைக்கு வந்து அனுமதி பெற்றுச் செல்லவேண்டுமென்ற நிலையைக் குறைத்து, கோட்டாட்சி தலைவர் மட்டத்திலோ, மாவட்ட ஆட்சியாளர் அவர்கள் மட்டத்திலோ சீக்கிரமாக அனுமதி கிடைத்துக் காரியங்களைச் செய்வதற்கான வகையிலே அரசு உத்தரவை மாற்றிப் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு சிறு காரியமாக இருந்தாலும் அனுமதி பெற நீண்ட நாள் காத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. திட்டங்களுக்குத் தொகைகள் இருந்தாலும்கூட அவற்றைச் சரியான முறையில் செயல்படுத்த

1973 மார்ச் 17]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

முடியாமல் பல ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இருக்கின்றன. ஊராட்சி மன்றங்களை யெல்லாம் சிறிது சிறிதாகப் பிரித்து அமைத்ததன் காரணமாக, போதிய நிதி இல்லாததால், அவை தெரு விளக்குக்குக்கூடப் பணம் கட்ட முடியாமல் வளர்ச்சிக் காரியங்களையும் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே அவைகளின் நிதி நிலையை அதிகரிக்க முயற்சி செய்கின்றபோது, இம்மாதிரி சிறிய யூனிட்களாக வைப்பதைவிட, வயபிள் (Viable) யூனிட்டு களாக, பெரிய யூனிட்களாக அமைத்து நல்ல முறையில் இப்பங்கக் காரியங் களைச் செய்யமுடியுமா என்பதை அரசு கருதிப் பார்க்கவேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கின்ற நிலையில், பரவலாக எல்லோரும் தாங்கள் தலைவராக இருக்க வேண்டும், தம்மைச் சார்ந்தவர்கள் தலைவராக இருக்கவேண்டும் என்பதற்காக 500 மக்களைக்கொண்ட ஊர் எல்லாம் ஒரு பஞ்சாயத்து என்று பிரித்து விட்டதால் விளக்குக்குக்கூடப் பணம் கட்ட முடியாத, எந்த விதமான வேலையும் செய்ய முடியாத துர்பாக்கிய நிலைமை இருப்பதால், அதிக வருவாய் உள்ள பகுதிகளை வருவாய் இல்லாத பகுதிகளோடு சேர்த்து, வயபிள் யூனிட்டாக, பெரிதாக அமைத்தால் பல காரியங்கள் வேகமாக நிறைவேற்ற வழிவகை பிறக்கும் என்ற காரணத்தால் அதையும் அரசு ஆலோசிக்க வேண்டும்.

சில பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு நிதி வசதி போதாத நிலையில், அவர்கள் தங்களுடைய பராமரிப்பில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிற ரோடுகளைக்கூட மணலை வெட்டிப் போட்டு பராமரிக்க முடியாத நிலையிருக்கிறது. அம்மாதிரி இருக்கின்ற பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் நிதிநிலையைக் கருத்தில்கொண்டு, அவர்களுக்கு அதிகப்படியான மானியங்கள் ஒதுக்கவேண்டும். பல ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அதிக நிதி வருவாய் இருக்கின்ற காரணத்தால், அவர்களையும் நிதி வசதி இல்லாத ஊராட்சி ஒன்றியங்களையும் ஒன்றாக இணைத்து தலா 18 காசு என்று சொல்லப்படுகிற பஞ்சாயத்து யூனியன் ரோடுகளையும் கருத்தில்கொண்டு நிதி ஒதுக்குவதைவிட, அதோடு சேர்த்து அவர்களுடைய பொதுவான நிதி நிலையையும் கருத்தில்கொண்டு அதிகத் தொகை கொடுக்க முயற்சி செய்வதற்கு அரசு ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய திட்டம் இப்போது மாவட்ட வாரியாகத் தயாரிக்கப்பட வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. நமது நாட்டிலே வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குகின்ற வகையில் அதிகமான வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்தக்கூடிய வாய்ப்பு கிராமப்புறங்களிலேதான் இருக்கிறது. கிராமப்புறங்களிலே இருக்கின்ற தொழிலில் முக்கியமானது விவசாயம். ஆகவே, விவசாயத்தை அபிவிருத்திச் செய்யக்கூடியக் காரியங்களை எல்லாம் இந்த கிராம வளர்ச்சித் திட்டத்தின்மூலம் செய்ய முடியும். ஆகவே, ஒவ்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1973 மார்ச் 17]

வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட வேண்டும். அந்தத் திட்டத்தின்மூலம் அந்தக் கிராமத்திலே இருக்கின்ற பொருளாதார நிலை வளர்ச்சியடையும். அதன்மூலம் வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்க முடியும்; நிலங்களைச் சாகுபடி செய்ய முடியும்; ஒரு போகம் விளையக்கூடிய நிலங்களை இருபோகமாக மாற்ற முடியும். அதற்கான திட்டங்களைத் தயாரித்து, எந்தெந்த முறைகளிலே அவைகளைச் செய்யலாம் என்பதை ஆராய்ந்து, அந்தந்தக் கிராமங்களிலே இருக்கின்ற மக்களின் மூலமே அவைகளைச் செயலாற்றும் முற்போக்கான நடைமுறைகளைக் கையாள வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் வளர்ச்சிப் பணிகளில் கிராம மக்களே நோடியாகத் தொடர்பு கொள்ளக் கூடிய ஒரு வாய்ப்பு இருக்கும்.

நாம் மேலே ஒரு திட்டத்தைத் தயாரித்து, அவர்களை அதைச் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னால், ஏதோ மேலே உள்ளவர்கள் சொல்கிறார்களே என்பதற்காகச் செய்வோம் என்ற எண்ணத்தில்தான் அதை நிறைவேற்றுவார்களே தவிர, அதிலே அவர்களுக்கு ஒரு பிடிப்பு ஏற்படாது. ஆனால் அவர்களுக்குத் தேவையான காரியங்களைச் செய்வதற்கு அவர்களே திட்டம் தீட்டி, அவர்களே அதை நிறைவேற்றுவதாக இருந்தால் நமக்காக நாமே செய்கிறோம் என்ற உணர்வு ஏற்பட்டு, அதிலே அக்கமையோடு ஈடுபடுவார்கள்.

உதாரணமாக கிணறு வெட்டவேண்டும், ரோடு போட வேண்டுமென்றால் அங்கே இருக்கக்கூடிய கஷ்ட நிலைகளை உணர்ந்து அதற்குத் தக்கபடி அவர்கள் திட்டங்களைப் போட்டு, அவர்கள் அந்தத் திட்டங்களை மூலம் ஒத்துழைப்புடன், ஆர்வத்துடன் நிறைவேற்றுவார்கள். அந்த வகையிலே திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு, நிறைவேற்றப்படுமானால் நாம் அளிக்கும் பணம் விரயமாகாது. வேலை வாய்ப்புப் பெருகும். கிராமம் முன்னேற்ற மடையும். ஆகவே, கிராம மட்டத்திலே ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் கிராமத் திட்டம் ஒன்றைத் தீட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது பல பஞ்சாயத்து ரோடுகள் போடுவதற்குப் பஞ்சாயத்து மன்றத்துக்கு மானியம் அளிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் அதை வாங்கி கிராவல்-சிவப்பு மண் கப்பி போடுகிறார்கள். ஆனால் சிவப்புக் கப்பி போடுவதற்காக ஒரு தடவைதான் அரசாங்கம் மானியம் கொடுக்கிறது. அதற்குப்பின் கொடுப்பதில்லை. ஒரு தடவை சிவப்புக் கப்பி போட்டதும் மூன்று அல்லது நான்கு மாதங்களில் அந்த ரோடு உடைந்து போகிறது. அதற்குப் பின்னால் அதைப் பஞ்சாயத்து மன்றத்தால் செப்பனிட முடியவில்லை. அரசாங்கமும் செப்பனிட மானியம் கொடுப்பதில்லை. அதனால் கொடுத்த பணம் விரயம் ஏற்படுகிறதே தவிர அதனால் பயன் இல்லை. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட பணிகளை இணைப்புச்

1973 மார்ச் 17]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

சாலை போடுவதற்கு அளிக்கப்படும் மானியத்தோடு சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். அல்லது கொடுக்கின்ற பணத்திற்கு மெட்டல் ரோடாகப் போட வேண்டும். முழுதும் மெட்டலாக போடுவதற்கு அரசாங்கம் கொடுக்கக்கூடிய உதவிப் பணம் போதாது. ஆகவே, கிராமங்களுக்கு இணைப்புச் சாலைகள் போடும் திட்டத்தின்கீழ் அப்படிப்பட்ட ரோடுகளையும் சேர்த்து, அரசாங்கமே அந்தப் பணிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1,500 மக்கள் தொகை குடியிருப்புகள் உள்ள கிராமங்களுக்கு இணைப்புச் சாலைகள் போடவேண்டுமென்று அரசாங்கம் திட்டம் போட்டிருக்கிறது. குடியிருப்பில் 1,500 மக்கள் இல்லாத கிராமங்கள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. தஞ்சை மாவட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் எல்லாக் கிராமங்களும் 1,500 மக்கள் தொகை கொண்டவையாக இருக்காது. ஆகவே, 1,500 மக்கள் குடியிருப்பு கொண்ட கிராமம் என்பதற்குப் பதிலாக 1,500 மக்களைக் கொண்ட பஞ்சாயத்து என்று ஒரு மாற்றத்தைச் செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் இந்தத் திட்டத்தினால் நல்ல பலன் கிடைக்கும்; அநேகமாக எல்லாக் கிராமங் களுமே பயனடையும். அதை அரசாங்கம் போசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றம் என்ற அமைப்பு இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அதில் ஏராளமான தீர்மானங்களை எல்லாம் போடுகிறோம். நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றும் சொல்கிறோம். அதுதான் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களில் நடைபெறுகிறது. அதனால் என்ன பயன் ஏற்படுகிறது என்று பார்த்தால் ஒன்றும் இல்லை. எடுக்கின்ற முடிவுகளை நிறைவேற்றினால்தானே பலன் ஏற்படும். ஆகவே, வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களில் எடுக்கின்ற முடிவுகளை வளர்ச்சி மன்றமே நிறைவேற்றுகின்ற வகையில் அதற்குத் தனியாக நிதி வசதிகளும், அதிகாரங்களும் இருக்க வேண்டும். எடுக்கக்கூடிய முடிவுகளை நிறைவேற்றுவதற்கு அவைகளுக்கே முழு அதிகாரம் இருக்கவேண்டும். அந்த வகையில் சட்ட அமைப்பு இருக்க வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல. மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்களுக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்தான் தலைவராக இருக்க வேண்டுமென்ற முறை இப்போது இருக்கிறது. அதை மாற்றி அதிகாரப் பற்றற்ற ஒருவரை அதன் தலைவராகப் போடும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்த வேண்டும். இதை நாங்கள் நீண்டநாட்க ளாகச் சொல்லி வருகிறோம். அப்படிச் செய்தால்தான் இந்த மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றங்களினால் காரியங்களைச் சரியாகச் செய்ய முடியும். அதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1973 மார்ச் 17]

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர் தேர்தல். ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களாலேயே இப்போது ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர் தேர்த் தெடுக்கப்படுகிறார். இந்த முறையை மாற்றி, அந்தந்த ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதி மக்களே ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களைத் தேர்த்தெடுக்கும் முறையைக் கொண்டு வரவேண்டும். அதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மக்களுக்குப் பயன்தருகின்ற வகையிலே, திட்டங்கள் சிறப்பாக தயாரிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்படக்கூடிய வகையிலே நான் கூறிய கருத்துக்களை அரசாங்கம் பரிசீலனைசெய்து, அதற்கு உரிய சட்டங்களைப் பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ரா. ரா. முனுசாமி: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இன்று இந்த ஊராட்சித் துறை மானியத்தின்மீது எனக்கு பேசுவதற்கு ஒரு வாய்ப்பினை அளித்தமைக்காக முதற்கண் தங்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து, இந்த மானியத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களின்மூலமாக 1967-க்குப் பிறகு நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டி, செயல்பட்டு வந்தாலும் இன்னும் செய்யப்பட வேண்டிய வேலைகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன என்பதை நான் முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இன்றைக்குப் பணியாற்றுகின்ற பணியாளர்கள் எப்பொழுதிலிருந்து ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செயல்படத் தொடங்கினவோ அப்பொழுதிலிருந்தே அங்கே பணியாற்றி வருகிறார்கள். அவர்களை மாற்றுவதற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு அதிகாரத்தைத் தந்தும், ஒரு ஒன்றியத்திலிருந்து இன்னொரு ஒன்றியத்திற்கு அவர்களை மாற்ற முடியவில்லை. ஏனென்றால் இரண்டு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் அதற்குத் தீர்மானம் போடவேண்டும் என்றிருக்கிறது. பணியாளர்கள் தவறு செய்கிறபோது, அவர்களை அந்த யூனியனிலிருந்து மாற்றுவதற்கு அவர்கள் தீர்மானத்தைப் போட்டாலும், அடுத்த யூனியனில் தீர்மானம் போடாமல் காலத்தைக் கடத்திவிடுகிறார்கள். இரண்டு யூனியன்களிலும் ஒரே நேரத்தில் மாற்றுவதற்கும், மாற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் தீர்மானம் போட்டால்தான் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களால் மாற்ற முடியும். அப்படித் தீர்மானம் போடாமல் இருப்பதால் தவறு செய்தவர்கள் அங்கேயே தொடர்ந்து இருக்கக்கூடிய நிலைதான் இன்றைக்கு இருக்கிறது. இப்படியே காலத்தைக் கழித்துவிடுகிறார்கள்.

1973 மார்ச் 17]

[திரு. ரா. ரா. முனுசாமி]

காலத்தை கழித்துவிடுவார்கள். இந்த நிலைமைகளை மாற்றி ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே பணியாற்றும் பணியாளர்கள் தவறுகளிழைக்கும்போது அவர்களை மாற்றக்கூடிய அதிகாரத்தினை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு வழங்கினால் நலமாயிருக்கும். எனவே அத்தகைய அதிகாரம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

முற்பகல்
10-30

அடுத்து, ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணியாற்றுகின்றவர்களில் ஆறு பிரிவினர்கள் இருக்கின்றனர். அதில் கல்வித்துறைக்கு ஏன ஒரே ஒரு கிளர்க் மட்டும் போடப்பட்டிருக்கின்றது. இந்த அமைப்பு ஏற்பட்ட காலத்தில் ஒரு ஒன்றியத்தில் 20 அல்லது 30 பள்ளிக்கூடங்களே இருந்தன. ஆனால் காலப் போக்கில் கல்வித்துறை விரிவடையும் போக்கில் பள்ளிகளின் எண்ணிக்கை கூடுதலாகியிருக்கின்றது.

குறிப்பாக, மேல்மலையனூர் ஒன்றியத்தில் மட்டும் இப்போது 80, 81 பள்ளிகள் இருக்கின்றன. ஆனால் கல்விப் பிரிவிற்கு என்று ஒரே ஒரு அதிகாரி பைப் போட்டு கிட்டத்தட்ட 300 ஆசிரியர்களுக்குமேல் உள்ள அவர்களுடைய வருங்கால சேமிப்பு நிதிக் கணக்கினை நிர்வாகம் செய்யக்கூடிய நிலைமை இருக்கின்றது. இந்த நிலை அநேகமாக தமிழ்நாட்டிலுள்ள அனைத்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலும் இருக்கின்றது என்றே கருதுகிறேன். எனவே ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் என்று கல்விப் பிரிவிற்கு ஒரு கணக்காயரை நியமித்தாகவேண்டும். அப்போதுதான் பணியாற்றும் ஆசிரியர் பெருமக்களுடைய வருங்கால சேமிப்பு நிதிக் கணக்குகளை முறைப்படுத்திச் செப் பனிட்டுத் தரமுடியும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, இப்போது ஒன்றியத்தில் இயங்கிவரும் பள்ளிகளுக்குத் தேவையான தளவாடங்களை வாங்குவதற்கு என்று ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் ரூபாய் 2,000 தான் அனுமதிக்கப்படுகிறது. இதற்குமேல் தளவாடங்களை வாங்குவதற்கு அனுமதி இல்லாத காரணத்தினால், பல பள்ளிகளில் மேசை, நாற்காலி போன்றவை இல்லாமலேயே நடந்துகொண்டிருக்கும் நிலை இருக்கிறது. எனவே '2000-க்கு மேலே தளவாடங்களை வாங்கக்கூடாது' என்ற ஏற்பாட்டினை மாற்றியமைத்து, அந்தந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே எவ்வளவு பள்ளிக்கூடங்கள் இருக்கின்றனவோ, அவ்வளவிற்கும் தேவையான தளவாடங்களை வாங்குவதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ரா. ரா. முனுசாமி]

[1973 மார்ச் 17]

அடுத்து, இப்போது தமிழ்நாட்டில் பல பகுதிகளில் பள்ளிச் சிறார்களுக்கு என 'கேர்' நிறுவனத்தினரால் ஏற்று நடத்தப்படும் மதிய உணவுத் திட்டத் திற்காக பல ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அதற்கு வேண்டிய இட வசதிகளையும் மற்ற மற்ற வசதிகளையும் செய்து கொடுத்திருக்கின்றார்கள். ஆனாலும் 'கேர்' நிறுவனத்தின்கீழ் இயங்கிவரும் அந்தத் திட்டத்திற்கும் சம்மந்தப்பட்ட ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் எந்தவிதமான நிர்வாகத் தொடர்பும் இப்போது இல்லாது இருக்கின்றது. எனவே இது மேலும் செம்மையாகச் செயல்பட இந்தத் திட்டமானது ஒன்றியத்தோடு இணைக்கப்பட்டுச் செயல்பட்டால் முறையாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, சமூகக் கல்வி சுற்றுலா நிதி ஒன்றினை அரசு ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. இதன்படி ஒன்றியங்களிலுள்ள விவசாயிகள் நாட்டின் பல பகுதிகளுக்குச் சென்று அங்கு நடைபெறும் விவசாய வளர்ச்சியினைக் கண்டு பயன்பெற வேண்டும். ஆனால் ஆண்டொன்றுக்கு இதற்காக ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு ஒதுக்கப்படும் தொகை ரூ. 1,000 என்று இருக்கிறது. இத்தோடு சுற்றுலாவில் பங்கு பெறும் விவசாயிகளும் ரூ. 1,000 போட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட சுற்றுலாக்களை அண்டையிலுள்ள ஐந்து மாநிலங்களுக்குள் சென்றுவர ஏற்பாடு செய்யலாம் என்று இருக்கிறது. ஆனால் பல ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இது நடைபெறுவதில்லை. காரணம் விவசாயிகள் 50 சதவிகிதப் பணத்தைப்போட முடியாத நிலையிருப்பதால்தான். எனவே இப்போதுள்ள 50 சதவிகித்தினை அரசு அளிப்பதற்குப் பதிலாக 75 சதவிகிதத்தினை அரசு ஏற்றுக்கொண்டால் மிச்சமுள்ள 25 சதவிகிதத்தினை ஏற்றுக்கொள்ள விவசாயிகள் முன்வருவார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இப்படிப்பட்ட சுற்றுலாவின் செலவில் 75 சதவிகிதத்தினை அரசு ஏற்றுக்கொள்ள முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: தயவுசெய்து இன்னும் ஒரு நிமிஷத்தில் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. ரா. ரா. முனுசாமி: இன்னும் இரண்டு நிமிஷம் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், இப்போது ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் எந்த முறையில் செயல்பட்டுக் கொண்டு இருக்கின்றன என்பதை எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். சில ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் முறைப்படி செயல்படவில்லை என்பதை அவர்கள் எடுத்துக் காண்பித்தார்கள்.

1973 மார்ச் 17]

[திரு. ரா. ரா. முனுசாமி]

எந்த அளவிற்கு அங்கே தீர்மானங்களைக்கூடப் போட முடியவில்லை என்றும் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதையெல்லாம் அரசு கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தமிழகத்தில் கிட்டத்தட்ட 12 ஆயிரம் ஊராட்சி மன்றங்கள் இருக்கின்றன. இவைகள் அனைத்துக்கும் 12 ஆயிரம் எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி படித்த கிளார்க்குக்ளை நியமித்தால் ஊராட்சிகள் முறையாகச் செயல்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, என் தொகுதியில் உள்ள சில குறைகள்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். என் தொகுதி மேல்மலையனூர் தொகுதியாகும். அங்குள்ள ஏரி ஐயாயிரம் ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பாசன வசதியளிக்கிறது. முறைப்படி மழை பெய்தால் அதில் இரண்டு அல்லது மூன்று போகம்கூடப் பயிரிடலாம். ஆனால் இந்த ஏரியை மேலும் ஒரு பத்தடிக்கு ஆழப்படுத்தினால் தண்ணீர்வசதி அதிக காலத்திற்குக் கிடைக்கும். இப்படி ஆழப்படுத்திப் பக்கத்திலுள்ள போளூர் பக்கத்திலுள்ள ஆற்றிலிருந்து கால்வாய் வெட்டி இந்த ஏரியை நிரப்பினால் முன்றாண்டுக் காலத்திற்கு அந்த ஏரியில் தண்ணீர் குறையாமல் இருக்கும். விவசாயமும் செழிக்கும். அதனால் ஏரியை ஆழப்படுத்தும்படி கோருகிறேன். அடுத்து இப்போது நந்தன் கால்வாய் துவக்கப்பட்டு வேலை நடக்கிறது. அதிலிருந்து துணைக்கால்வாயினைப் பிரித்துக்கொடுக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் சத்தியமங்கலம் ஏரி மலையனூர் ஏரியிலிருந்துதான் சங்கரா பரணி ஆறு உருவாகிறது. எனவே சத்தியமங்கலம் ஏரிக்கு நந்தன் கால்வாயிலிருந்து ஒரு துணைக் கால்வாயினைப் பிரித்துத்தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படிப் பிரித்துக் கொடுத்தால் செஞ்சி வட்டத்தில் மூன்று போகமும் நெல் விளைவு கிடைக்கும். அப்படிக் கிடைத்தால் உணவு நெருக்கடியைப் போக்க முடியும் என்று கூறி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. கே. எ. வகாப்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரவர்களே, இந்த நாட்டின், சமுதாயத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக அண்ணல் காந்தியடிகளும் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் எந்தக் கனவினைக் கண்டார்களோ, அந்தக் கனவின் அடிப்படையில் இந்தச் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டம் செயல்பட்டு வருகின்றது. என்றாலும்கூட, அன்று அண்ணல் காந்தியடிகள் கூறியதைப் போல இந்த நாட்டிலுள்ள ஏழு இலட்சம் கிராமங்களே இந்த நாட்டின் இதயமாகும். அதுபோன்றே பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களும் அடிக்கடி குறிப்பிடுவார்கள் 'இந்த நாட்டின் உயிர்த் துடிப்பே இந்த நாட்டிலுள்ள கிராமங்கள்தான்' என்று. கிராமங்கள் முன்னேற்றம் அடைந்தால்தான் நமது நாடு முன்னேறும். நாட்டு மக்கள் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும் என்றால் கிராமங்கள் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும். இப்படிப்பட்ட முன்னேற்றத்

[திரு. கே. எ. வகாப்]

[1973 மார்ச் 17]

திற்காகத்தான் நாட்டிலுள்ள சமுதாய நலத்துறை செயல்பட்டு வருகின்றது என்றாலும்கூட அதிலுள்ள சில பல குறைபாடுகளை நாங்கள் இங்கே எடுத்துக் காட்ட வேண்டிய அவசியம் இருக்கின்றது.

எப்படி 'வரப்புயர நிலம் உயரும், நிலமுயரக் குடி உயரும், குடி உயரக் கோன் உயரும்' என்று சொல்லுவார்களோ அதுபோன்று இந்த நாட்டிலே கிராமங்கள் உயர்ந்தால்தான், நகரமும் உயரக்கூடும். நகரம் உயர்ந்தால்தான் தொழில் உயரும் தொழில் உயர்ந்தால்தான் நாடு உயரும், நாட்டிற்கு நல்ல பெயரும் கிடைக்கும் என்ற அடிப்படையில் இன்றுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் செயல்பட்டு வருகின்றன. என்றாலும்கூட, முருகேச முதலியார் கமிட்டி அறிக்கையின் அடிப்படையில் சில சிபாரிசுகளை ஏற்று செயல்படுத்திக்கொண்டு வருகிறோம் என்கின்றார்கள். அவை எந்த அளவிற்கு முழுமையாகச் செயல்பட்டிருக்கின்றன என்று தெரியவில்லை. இருந்தாலும் இன்றுள்ள நிலையில் இந்த ஒன்றியங்களிலே சில பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்துநீர வேண்டிய அவசியமும் அவசரமும் இப்போது இருக்கின்றது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நான் சொல்லவிரும்புவது ஒன்றியங்களிலே பல அதிகாரிகள் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் மாதம் ஒரு முறை தாங்கள் செய்யும் வேலைகள் இன்னின்ன என்ற ஒரு அறிக்கையைக் கவுன்சிலுக்குச் சமர்ப்பித்தால் அவர்கள் ஆற்றும் பணியினைப்பற்றி அறிய ஒரு வாய்ப்பு நமக்குக் கிடைக்கும் என்று கருதுகிறேன். "இந்த மாதத்தில் இந்த ஒன்றியத்தில் இவ்வளவு முன்னேற்றத்திற்கான பணிகளை ஆற்றியிருக்கிறேன்" என்று அவர்கள் அறிக்கையினை அளித்தால் அது நாட்டுமக்களுக்கு நன்மை பயக்கத்தக்கதாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அது மட்டுமில்லை. இன்றையதினம் விவசாயிகளுடைய அடிப்படைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் பொறுப்பு ஒன்றியத்தின் மட்டத்தில் சில அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால் இன்றைய தினம் பரவலாகக் கூறப்பட்டுவரும் குறை என்னவென்றால், விவசாயிகளுக்கு அளிக்கப்படும் விதை சில வேளைகளில் நல்ல விதைகளாக இருப்பதில்லை என்றும், கொடுக்கப்படும் உரம் சீராக விநியோகிக்கப்படவில்லை என்றும் சொல்லப்படுகிறது.

அதுமட்டுமில்லை, ஐம்பது ரூபாய்க்கு ஒன்றியத்தில் அளிக்கப்படும் உரமானது வெளியில் எண்பது ரூபாய்க்குக் கிடைக்கும் அளவில் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட முறைகேடுகளினால் சிலர் தங்களுடைய சம்பாத்தியத்தினைப் பெருக்கிக்கொள்ளுகிறதைப் பார்க்கிறோம். உண்மையான

1973 மார்ச் 17]

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

விவசாயிகளுக்கு என உரவிநியோகத்திற்கு என்று கார்டு முறை இருக்கின்றது. அந்த அடிப்படையில் ஒரு ஏக்கருக்கு 15 கிலோ என்றும் 25 கிலோ என்றும் ஒரு ஏற்பாட்டினை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் பத்து ஏக்கர் பயிர் செய்கின்ற வர்கள் கேட்டாலும் இரண்டு மூட்டைக்குமேல் தரப்படுவதில்லை. இது வேதனை அளிக்கத்தக்கதாக இருக்கிறது. இந்த நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டும். அங்கே வேலைசெய்கிற இ.ஓ. நிலங்களைச் சென்று பார்க்கவேண்டும். இன்றைக்கு அவர்களுக்குக் கிராம சேவக்குகள் சர்ட்டிபிகேட் மட்டும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களேதவிர நிச்சயமாக அந்த அந்த இடங்களுக்குச் சென்று பார்ப்பதில்லை. விவசாயத்திற்கு கிராம சேவக்குகள் பயன்படுகிற அளவில், ஆணையாளரின் அனுமதியைப்பெற்று நான்கைந்து பேரை இ.ஓ. அக்ரீயின் மேற் பார்வையில் இருக்கும்படியான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒன்றியத்தின் தலைவருக்கும், ஆணையாளருக்கும் எல்லா விஷயங்களிலும் ஒரு கருமமான உறவு இருக்கும்படியான திட்டத்தை அரசு வகுக்க வேண்டும்.

சமீபத்தில் ஆசிரியர்களை மாற்றுகிற விஷயத்தில்கூட நாங்கள் எங்கள் கருத்துக்களைச் சொன்னோம். அந்த அதிகாரம் நிர்வாக அதிகாரியிடத்தில் ஒப்படைக்கப்படவேண்டும் என்றோம். அதைப்போலவே அரசு அந்த அதிகாரத்தைக் கல்வி அதிகாரியினிடத்தில் ஒப்படைத்திருக்கிறது. என்றாலும் கல்வி அதிகாரி இதுபோன்ற மாற்றல் உத்தரவுகளைப் போடுவதற்கு முன்பாக ஆணையாளரையும் கலந்துகொண்டு முடிவு செய்யவேண்டும். இந்த மாதிரியான ஒரு ஏற்பாட்டை அமல் செய்கிறபோதுதான் நிர்ந்தரமாகச் சிக்கலைத் தீர்க்க ஒரு வழி இருக்கும்.

சாலை அமைப்பு, குடி தண்ணீர் வசதி ஆகியவற்றை நாம் இந்தத் துறையின் மூலம் செய்கிறோம். ஆயினும் சில நடைமுறைச் சிக்கல்களை நாம் கவனிக்க வேண்டும். உதாரணமாக, வந்தவாசி ஒன்றியத்தில் சேதாக்குப்பத்திற்கு ஒரு சாலை இருக்கிறது. நடுவில் உள்ள சுபநதிக்கு ஒரு பாலம் மிகவும் அவசியமாகத் தேவைப்படுகிறது. அதைக் கட்ட 56 ஆயிரம் ரூபாய் ஆகும் என்று எஸ்டிமேட் போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒன்றியத்திடம் பணம் இல்லை, அரசாங்கத் தினிடம் நிதிப் பற்றாக்குறை—இப்படிப்பட்ட காரணத்தினால் அந்தப் பாலம் கட்ட முடியாத நிலை, அதனால் அந்தச் சாலையைச் சரியான முறையில் பயன்படுத்த முடியாது. பத்துப்பதினைந்து கிராமங்கள் போக்கு வரத்து வசதியின்றி இன்றைக்கும் இருக்கின்றன. எனவே என்னுடைய கோரிக்கையாக இந்த

[திரு. கே. எ. வகாப்]

[1973 மார்ச் 17]

அவையில் இதனை வைக்கிறேன். சுபநதிக்குப் பாலம் கட்டிக் கொடுத்து வந்தவாசி—சேதராசுப்பத்திற்குச் சரியான சாலை அமைய அரசு உதவி செய்யவேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல. இன்று ஒன்றியத்தில் முஸ்லிம் ஊழியர்கள் அதிகம் இல்லை. ஓரளவு வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்குள்ள பல குறைகளை அவ்வப்போது வந்து சொல்கிறார்கள். மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் இந்த மைனாரிட்டி மக்களது குறைகளை உடனுக்குடன் கவனித்துக் களைய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இடையில் ஏற்படுகிற கோளாறு காரணமாகக் கிடைக்கவேண்டிய பதவி உயர்வு கிடைப்பதில்லை. நகராட்சிகளில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிற ஆணையருக்குப் பதவி உயர்வுக் குள்ள தகுதிகள் அத்தனை இருந்தும் கொடுக்கப்படவில்லை என்று அறிகிறேன். நாமக்கல் அருகிலே வேலை செய்கிறவருக்குக் கிடைக்கவில்லை. அவர்பேரில் கேஸ் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஏழெட்டு வருஷங்களாக ஆணையராகப் பணிபுரிந்துகொண்டிருப்பவர்கள்மீது கேஸ் என்றால் உடனே அதுபற்றி விசாரித்து ஒரு முடிவை எடுக்க வேண்டாமா? அவர்களும் உங்களுடைய அரசாங்கத்தில் உள்ளவர்கள் தான். உங்களுடைய அதிகாரிகள் தான்— குழந்தைகள் தான். மைனாரிட்டி சமூகத்தினரின் குறைகளையும் அமைச்சர் அவ்வப்போது கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டும் என்பதாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பேரூராட்சி—அவை அதைத் குழந்தைகளாக இருக்கின்றன என்று சொல்ல வேண்டும். நகராட்சிகள், ஒன்றியங்களுக்கு மானியங்கள் கொடுக்கிறார்கள். பேரூராட்சிகளுக்கும் எண்டர்டெயின்மெண்டு டாக்ஸ், நிலவரி ஆகியவற்றில் இருந்து மானியம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பேரூராட்சியில் தார்சாலை போட பொது மானியத் தொகை வழங்குகிறார்கள். பல பேரூராட்சிகள் அதனைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாத நிலையில் அந்தப் பணம் அரசுக்கே திரும்பிவருகிறது. எந்தப் பேரூராட்சி நாற்பதாயிரம், ஐம்பதாயிரம் என்பதாக தார்சாலைகள் போட செலவிடுகிறதோ. அவற்றுக்காவது நாம் பொதுவாகக் கொடுக்கிற ஐயாயிரம், பத்தாயிரம் போக பாக்கியுள்ளதைத் தந்து உதவுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ச் நான் முன்பே சொல்லியிருக்கிறேன். தானே கையொப்பமிட்டுக்கொண்டு செக்கை மாற்றுகிற முறையினால் ஊராட்சியில் பல ஊழல்கள் ஏற்பட இடமிருக்கிறது. அதுபோல வந்தவாசியிலே 20 ஆயிரத்திற்கு நடந்துவிட்ட ஊழல்

1973 மார்ச் 17]

[திரு. கே. ஏ. வகாப்]

பற்றியும் அரசு அறியும். ஆகவே கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் ஒரு முறை வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப்போல ஊராட்சித் தலைவரும், நிர்வாக அதிகாரியும் சேர்ந்து கையொப்பமிட்ட செக்குகளைத்தான் பணமாக மாற்ற முடியும் என்கிற ஒரு நடைமுறையைக் கொண்டுவந்தால் பலவிதமான ஊழல்களுக்கு இடமிருக்காது.

கதர் மானியமும் வர இருக்கிறது. அது நல்ல முறையில் செயல்படுகிறது. கதர் என்றாலே மரியாதை என்று பொருள். கதரடை உடுத்துபவர்கள் களுக்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் காலத்தில் மட்டுமல்ல—இன்றைக்கும் கூட ஒரு மரியாதை சமூகத்தில் இருக்கத்தான் செய்கிறது. அமைச்சர்கள் கூட கதரணிவதைப் பார்க்கிறோம். கதரிலே கவர்ச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டும். நல்ல கவர்ச்சியிக்க கதராடைகளை நல்ல டிசைனோடு உற்பத்தி செய்தால் வேறு மாநிலத் துணிக்கு கூடாக நல்ல விற்பனை கிடைக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் கூறிக்கொள்வதோடு (மணி அடிக்கப்பட்டது).

* திரு. மா. வே. நாராயணசாமி: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஊர்வளர்ச்சி, உள்ளாட்சித்துறை, மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய சில கருத்துக்களை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மக்கள் ஆட்சித் தத்துவத்தின் சின்னங்களாக விளங்கக்கூடிய சட்டமன்றம், நாடாளுமன்றத்திற்கு அடிப்படையாக விளங்கக்கூடிய நகராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி மன்றங்கள் நமது கழக அரசின் காலத்தில் மிகவும் சிறப்பாகச் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகின்றன என்பதனை நாம் அனைவரும் எண்ணிப் பாராட்ட வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஏராளமான எண்ணிக்கையைக்கொண்ட நகராட்சி மன்றங்கள் கழக ஆட்சியில் வளர்ந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்த அளவுக்கு நகராட்சி மன்றங்கள், ஊராட்சி மன்றங்கள் செவ்வனே நடைபெறுதல் வேண்டும். மக்களாட்சித் தத்துவத்தின் அடிப்படைச் சின்னங்களே இவை தான். அந்த முறையில் இந்த அரசு செயல்படுவதைப் பாராட்டுகிற நேரத்தில் ஆண்டாண்டுக் காலமாக இருந்து வரக்கூடிய சிலபல குறைபாடுகளைப் போக்க வேண்டும் என்ற கருத்தினையும் இந்த நேரத்தில் நான் சொல்ல வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். அப்படிப் பார்க்கும்போது அங்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரங்கள் குறைவுபடாமல் நமது அரசு பார்த்துக் கொள்ள வேண்டிக்கொள்கிறேன். நகராட்சி மன்றங்களுக்கு வேலை நியமனம் செய்கின்ற நியமனக் குழுக்களை எடுத்துவிட்டு மாநில சர்வீஸ் அடிப்படையில் வந்ததன் காரணமாக இன்றைக்குச் சில அலுவலர்களை நியமிக்கக்கூடிய அதிகாரம் நகராட்சி மன்றத்திற்கு இல்லாமல் போய் இருக்கிறது. அந்த ஒரு பிரச்சினைபற்றிக்கூட, இன்றையதினம் ஓரளவிற்கு நகராட்சி மன்றங்களே கூட சரி என்பதாக ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால், அண்மையிலே, நகராட்சி

[திரு. மா. வே. நாராயணசாமி]

[1973 மார்ச் 17]

களுடைய வேலைகள், பொதுப்பணிகள்பற்றிய அந்தப் பிரச்சினைக்கு ஏற்கனவே டெக்னிக்கல் சாங்க்ஷன் பெறுவதற்கான ஒரு உத்தரவுதான் இருந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் சாங்க்ஷன் பெற்றாக வேண்டுமென்ற உத்தரவு, அண்மையிலே, ஜி.ஓ.எம்.எஸ். நெம்பர் 155, ஆர்.டி. & எல்.ஏ., டேட்டட் 29-1-1973 ஆணையிலே அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் சாங்க்ஷனுக்குக் கூட, உதாரணத்திற்கு, முதல் தா நகராட்சிகள் ரூ. 25,000 அளவுக்குத்தான் அந்த நகராட்சி மன்றமே தீர்மானம் போட்டாலும் அவர்கள் அந்த அளவுக்குத்தான் வேலைகளைச் செய்யமுடியும், செய்ய வேண்டும், அதற்கு மேலே போனால், பிறகு நகராட்சி நிர்வாக இயக்கு நரிடத்திலே செல்லவேண்டும். ரூ. 50,000-க்கு மேலே போனால், அரசாங்கத் திடம் செல்ல வேண்டுமென்ற குறிப்பு இருக்கிறது. அதிலே குறிப்பாக செக்கண்ட் கிரேட் முனிசிபாலிட்டிக்கு ரூ. 15,000-க்கு மேலே சாங்க்ஷன் செய்ய கவுன்சிலுக்கு அதிகாரம் இல்லையென்ற குறிப்பு அந்த ஆணையிலே இருக்கிறது. அந்த ஒரு குறையைப் போக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். காரணம், நகராட்சி மன்றங்கள் தங்களுடைய சொந்த நிதியிலிருந்து இந்தப் பணிகளையெல்லாம், சாலைகள் அமைத்தல், கட்டடங்கள் அமைத்தல் என்ற முறையில், மன்றங்களே தீர்மானம் நிறைவேற்றுகின்றன. வேண்டு மென்றால், டெக்னிக்கல் சாங்க்ஷன் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரியிடத்திலே பெற வேண்டுமென்று ஒப்புக்கொள்கிறோம். தேவையானதம்கூட. ஆனால் அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் சாங்க்ஷன் தேவையா என்பதை நம்முடைய கழக அரசு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, நகராட்சி மன்றம் தனித்து, சொந்தப் பணத்தைச் செலவிட்டாலும்கூட. அதற்கு டி.எம்.ஏ. உத்தரவு வேண்டும் அல்லது சர்க்கார் உத்தரவு வேண்டு மென்ற நிலை தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேண்டுமென்றால், அரசாங்கம் நகராட்சி மன்றங்களுக்கு நிதி உதவி செய்யக் கூடிய அந்தப் பணத்தைக்கொண்டு அந்தப் பொதுப் பணிகள் மேற்கொள்கின்ற நேரத்தில் வேண்டுமென்றால், அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் சாங்க்ஷன் வலியுறுத்தப் படலாம் என்று இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆக, நகராட்சி மன்றம் தனித்து சொந்த நிதியிலிருந்து செய்கின்ற அந்தக் காரியங் களுக்கு மேல் உத்தரவுகள், அட்மினிஸ்ட்ரேட்டிவ் சாங்க்ஷன் அவசியம் இல்லை யென்ற கருத்தை நான் தாழ்மையோடு அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நகராட்சி வேலைகள் வீணாகக் காலதாமதமாகிக் கொண்டு வருகின்றன என்ற குறை. அந்தக் குறையை அரசாங்கமும் அறியும். நக ராட்சி மன்றங்கள் சில தீர்மானங்கள் போடுகின்றன. அவைகளை 2 ஆண்டுகள்

1973 மார்ச் 17]

[திரு. மா. வே. நாராயணசாமி]

3 ஆண்டுகள் அமலாக்க முடியாமல், கிட்டத்தட்ட 1 டெர்ம், 4 ஆண்டுகள், 5 ஆண்டுகள் அந்தக் காலக் கட்டத்திற்குள்ளாக முடிக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆகவே, இதற்காக, நம்முடைய நகராட்சி இயக்குநர்—அலுவலராளர் மட்டத்திலே ஒரு மத்திய குழு, சென்ட்ரல் பூல் ஏற்படுத்தி, அது ஹெல்த் டிபார்ட்மெண்ட் பிரச்சினையாக இருந்தாலும்கூட, பி.டபிள்யூ.டி. பிரச்சினையாக இருந்தாலும்கூட அந்த ஒரு மட்டத்திலேயே அதற்கான, முறையான டெக்னிக்கல் சாங்க்ஷன் கிடைக்கத்தக்க ஏற்பாட்டினைச் செய்ய வேண்டும். இது மிகமிகத் தேவையான ஒன்று. ஒவ்வொரு அலுவலிலும், பைல் எங்கே போகிறது, சம்பந்தப்பட்ட இலாகா எங்கே இருக்கிறது என்று ஒவ்வொன்றிற்கும் அலுவல்கூடிய நிலைமைகள் இருப்பதை நாம் தவிர்க்க முடியும். டி.எம்.ஏ. சம்பந்தப்பட்ட அலுவலகத்திற்குச் சென்றால், அங்கே எல்லா அதிகாரிகளும் இருப்பார்கள், நாம் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியும் என்ற அளவில், 6 மாதத்திற்குள், ஒரு வருடத்திற்குள் நகராட்சிமன்ற முடிவுகளை நாம் அமல்படுத்த முடியும், மக்களுக்குத் திருப்தி ஏற்படுத்த முடியும். அந்த ஆலோசனையை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நகராட்சிமன்றங்கள் மதிப்பீடுகள் செய்கின்ற நேரத்திலே 5 சதவீதத்துக்குக் குறைவான மதிப்பீடுகள் இருந்தால்தான் அந்த மன்றம் அனுமதி வழங்கலாம். 5 சதவீதத்துக்கு மேலே போனால் பொதுப் பணித் துறை அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பப்படவேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது. 20 சதவீதம் வரை நகராட்சிமன்றங்களே அனுமதி அளிக்கலாம் என்று ஏற்பாடு செய்யலாம். அதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருவொற்றியூர் நகராட்சி மன்றத்தைப் பொறுத்தவரையிலே செங்கற்பட்டு மாவட்டத்திலே வந்தாலும் சென்னையிலிருந்து 6 மைலிலே உள்ள நகராட்சி மன்றம் அது. அங்கே மதிப்பீடுகளைச் செய்யும்போது செங்கற்பட்டு மாவட்ட மதிப்பீடுகளைக் கணக்கிட்டுத்தான் செய்யப்படுகிறது.

City rates must be applicable to Thiruvottriyur Municipality.

சென்னையின் 20 மைல் சுற்றளவில் நகராட்சிகள் நிரம்ப இருக்கின்றன. நகரியங்கள் என்னுடைய தொகுதிக்குச் சம்பந்தப்பட்ட வரையிலே கத்திய வாக்கம், மாதவரம், ஆவடி, அம்பத்தூர்—இங்கெல்லாம் சிட்டி ரேட்ஸ் அடிப்படையிலே மதிப்பீடுகள் போடப்படுதல் வேண்டும். செங்கற்பட்டு ரேட்டிலே இருக்கக்கூடாது. மதிப்பீடுகளைக்கூட 5 சதவீதத்துக்கு உட்பட்டு

[திரு. மா. வே. நாராயணசாமி]

[1973 மார்ச் 17]

மதிப்பீடுகளைச் சமர்ப்பிக்கிறார்கள் என்ற நிலை கிடையாது. ஆகவே, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பிவைக்கவேண்டிய அலசியத்திலே காலதாமதம் ஆகிறது. ஆகவே, 20 சதவீதம் வரையிலே, நகராட்சி மன்றங்களே, மதிப்பீடுகள் அதிகமாக இருந்தாலும், ஏற்றுக்கொள்ள வழி வகை இருக்கவேண்டும்.

அடுத்து, இந்த புரொபஷனல் டாக்ஸ்-சுக்கு பேரோல் ரெக்கவரி செய்ய முடியவில்லை. அதற்காக பேமென்ட் ஆப் வேஜஸ் ஆக்டை திருத்த வேண்டியிருந்தால் திருத்தி, வழிவகை செய்தால், நகராட்சிமன்ற வேலைகள் தடை இல்லாமல் இருப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும்.

அடுத்து, நகராட்சிப் பொறியாளர்கள் மதிப்பீடுகளை தயாரிக்கின்ற ஒரு நிலை. செக்கன்ட் கிரேட் முனிசிபாலிட்டியிலே தேர்ட் கிரேட் இன்ஜினியர்களைத் தான் போடுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ரூ. 8,000 வரைதான் பொது வேலைகளுக்கான மதிப்பீடுகளைத் தயாரிக்கின்ற அதிகாரம் இருக்கிறது. 1944-ம் ஆண்டிலே போடப்பட்ட உத்தரவின் அடிப்படையிலே இருக்கக்கூடிய ஒன்று அது. கிட்டத்தட்ட 30 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. விலைவாசிகள் எல்லாம் 11 மடங்கு, 12 மடங்கு உயர்ந்து விட்டன. ஆகவே, ரூ. 8,000 என்று இருக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை ரூ. 25,000 என்று உயர்த்த வேண்டும். அதை இந்த நேரத்திலே வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திருவொற்றியூர் தொகுதியிலே உள்ள வில்லிவாக்கத்தை நகராட்சியாக மாற்ற வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. அதை அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முனிசிபல் பிணான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் என்ற ஒன்றை, நம்முடைய அரசு வருவாய் அடிப்படையிலே, ரெமுனரேட்டிவ் ஸ்கீம்ஸ்ஸ-உக்காக அறிவித்தார்கள். அது இன்னும் சரியான முறையிலே துவக்கப்படவில்லை. செயலுக்கு வரவில்லை. ஆகவே, அதை விரைவுபடுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாதவரம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தை 6-வது பிரிவிலே வைக்க வேண்டும். ஏனென்றால், அங்கே விவசாயம் கிடையாது, வருவாய் கிடையாது.

கடைசியாக ஒரே ஒரு ஆலோசனை, என்னுடைய தொகுதி நகராட்சி மன்றங்கள் ஊராட்சி என்பதாக, சென்னை மாநகரத்தை ஒட்டியுள்ள பகுதி என்ற காரணத்தினாலே, 20 மைல் தூரம் சாட்டிலைட் டவுன்ஸ் என்றும் அந்தப் பகுதியிலே, மெட்ரோபாலிட்டன் ஸ்கீம் என்று ஒன்றும் அமைந்து, ஒன்றியச்

1973 மார்ச் 17]

[திரு. மா. வெ. நாராயணசாமி]

சாலைகள், நகராட்சி எல்லைகளுக்குள்ள பகுதிகள், குறைந்தபட்சம் 60 அடி அகலத்திலே உள்ள சாலைகளையாவது, அரசாங்கம் நேரடியாக எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். இது மிகமிக முக்கியமான பணி. இன்றையதினம் சாட்ட லைட் டவுனை நாம் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்ற முறையிலே, அதற்கேற்ற வகையிலே, சாலைகளை அமைத்தால், போக்குவரத்து அபிவிருத்தி ஏற்படுத்த வசதியாக இருக்கும். (மணியடிக்கப்பட்டது).

* THIRU K. M. SUBRAMANIAM : Mr. Chairman, Sir, at the outset I have to say that the importance that should be given to the Community Development Projects is not given by this Government. I think it was during the year 1918-19 or 1921 when the Commonwealth Bill was drafted by the late Anne Besant who, said : " If you want to associate people with the Government, the only possible way is to give all importance and autonomy to panchayats. ". To-day the panchayat derives authority from the Government of Tamil Nadu. Sir, the authority should be taken from the panchayat to the Government instead from the Government to the panchayat.

So far as Panchayats and community development works are concerned, if this Government or the Union Government are very serious about a solution to the unemployment problem and the rising prices, they must confine their entire attention to the panchayat and community development schemes. Industries should be started wherever possible and community development projects also should be worked so that they could provide employment to a large number of people.

Coming to cloth problem, I find that a charka with 12 spindles has been invented by Textools. The entire unit costs Rs. 65,000. I understand that only four or five had been ordered up to now. Instead of spending lakhs of rupees and investing crores of rupees on weaving mills, if this charka is popularised I think there will be possibility of employment of more people. I may also say in this connection that we need accountancy control on many items. For example the Khadi Board has been incurring losses. Similarly money given for Palm gur development is sometimes not used even for three years. Like that I can go on saying. We must have more control. Some panchayats have practically no income.

முதல்
பால்
11-00

[Thiru K. M. Subramaniam]

[1973 மார்ச் 17]

It is said if panchayat contributes 1/4th expenditure, Government will bear 3/4th expenditure on roads. There are panchayats which cannot afford to pay even the 1/4th. What are we going to do about it? Are we going to leave those roads? Such poor panchayats should be exempted from a provision like this. Similarly in small panchayat areas where water-supply is difficult, the nearest water source should be tapped and water should be taken through pipes to those panchayats. In the 'Peravoorani' panchayat, there is no drainage. There is possibility to construct drainage without much difficulty there. Such cases have to be investigated and suitable action taken.

Coming to my own constituency, I find that the present Corporation Act is an outmoded Act. It is the 1919 Madras Municipal Corporation Act. At that time the authority was more in the hands of Government and with the passage of time, Corporation has to be invested with more powers and to suit present conditions, the Act should be amended.

Sir, rupees one crore had been granted to Corporation when the Hon. Chief Minister was elected from Saidapet constituency. The entire amount, instead of being distributed equally to other divisions (I have no quarrel with Saidapet, I agree it should be developed) had been spent in Saidapet. A suit had been filed. The Corporation being controlled by D.M.K. party, they decided that at least 80 per cent of the amount should be spent in Saidapet constituency. Such sort of thing should not be done. It should be left to the Council to accord sanction to rudimentary things in other divisions also.

The Education cess was invented in 1919 and those paying property tax have to pay this education cess also. Now primary education has been made compulsory. It is the duty of Government, whether State or Centre, to meet the extra expenditure that the Corporation is incurring for making elementary education compulsory. From 60,000 boys and girls, it has increased to 3 lakhs boys and girls now. That is why I say Government should give them more grants. For maintenance of roads also they require special grant. Unfortunately Corporation is not having enough funds. Every year we are told that the Government would give a "block grant" to the Corporation. Unless and until Government gives Rs. 10 crores as "block grant" to the Corporation

1973 மார்ச் 17] [Thiru K. M. Subramaniam]

work cannot be done there. It need not be in one year; it may be spread over two to three years. But a block grant is necessary and I hope the Hon. Chief Minister will pay heed to this and grant at least a block grant of Rs. 5 crores to the Corporation for ordinary welfare schemes. Thank you.

திரு. வி. சுப்பிரமணியம்: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, உள்ளாட்சித் துறை மாரியத்தின்மீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களைப் பொறுத்தவரை 1960-ம் ஆண்டில் துவக்கப்பட்ட ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் 12 ஆண்டுகளுக்குப் பின்னாலும் பாதை வசதிகளும், குடிதண்ணீர் வசதிகளும், சுகாதார வசதிகளும் அற்ற நிலையில் இருப்பதை நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நாளுக்கு நாள் செயல்படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் அது ஒரு தனி இலாகாவாகச் செயல்படவில்லை என்பதுதான். ஊராட்சி ஒன்றியத்தைத் தனி இலாகாவாகப் பிரித்து மாவட்டத்தோறும் தனி அதிகாரிகளை நியமித்து சிறப்பாகச் செயல்பட வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலுள்ள பொது நிதியை ஊராட்சி ஒன்றிய மன்றம் விரும்புகிற தலைப்பின்கீழ் செலவிடப்பதற்கு அதிகாரம் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குப் பல்வேறு தலைப்புகளின்கீழ் வழங்கப்படுகின்ற நிதி ஒதுக்கீடுகள் நின்ற நெடுங்காலமாக தமிழ்நாட்டிலுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அத்தனைக்கும் சரி சமமாகப் பங்கிடுகின்ற நிலைமை இருந்து வருகிறது. பின்தங்கிய ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மேம்பாடு அடைய அந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்ய வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், ஊராட்சி மன்றங்களில் வருவிக்கப்பட்டு வரும் சைக்கிள் வரி, வண்டி வரி ஆகியவற்றை நீக்கிவிட வேண்டும். சென்னை மாநகராட்சியில் சைக்கிள் வரியை நீக்கி இருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் உள்ள சிறு விவசாயிகள் வைத்திருக்கும் பத்து பன்றிரண்டு சைக்கிள்களுக்கு உள்ள வரியை நீக்கிவிட அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இந்த வரிகளை எல்லாம் நீக்கிவிட்டு தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் சந்தையையும் புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள மினி தியேட்டர்களையும் ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கு ஒதுக்கி, அதன் மூலம் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் நிதிநிலையை மேம்படுத்த வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வி. சுப்பிரமணியம்]

[1973 மார்ச் 17]

ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் இன்று இருக்கும் வரி வசூல் செய்யும் முறையை மாற்ற வேண்டும். வருவாய்த் துறை மூலமாகவும், பகுதி நேர எழுத்தர் மூலமாகவும் அவை செயல்பட்டு வருகின்றன. இந்த நிலையை மாற்றி தமிழ்நாடு முழுவதும் ஆறுதிரம் பேர் எழுத்தராகப் பணி புரியும் அளவுக்கு, அரசு நிதி நிலையைப் பாதிக்காத அளவுக்கு வருவாய்த் துறைக்குச் செலவழிக்கின்ற அந்தப் பணத்திலிருந்து இதற்கு தனியாக எல்.டி.சி. கிரேடிட் எழுத்தரை நியமித்து அதன் மூலம் ஊராட்சி மன்றங்கள் செயல்படுவதற்கு வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல்வேறு வாரியங்களின் மூலம் ஒன்றியங்களில் நடைபெறுகின்ற செயல்களுக்கு, சாலை அபிவிருத்திகள், சுகாதார வசதிகள், குடிதண்ணீர் வசதிகள், வீட்டு வசதிகள் அத்தனையும் ஒன்றியத்தின், மன்றத்தின் ஆலோசனை பெற்று அதன் அடிப்படையில் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் உள்ள அலுவலர்களை நான்கு பிரிவுகளாகப் பிரித்து புதிய ஒரு ஆணை பிரப்பித்திருக்கிறார்கள். அந்த நான்கு பிரிவுகளும் செயல்படுவதற்கு மிகுந்த தாமதம் ஏற்படுகிறது. அது அன்றாடம் நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத வகையில் இருப்பதால் அந்தப் பிரிவுகளை மாற்றி இதுவரையில் இருந்ததைப்போல் ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையரின் தலைமையில் அந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் இயங்க வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வருகை புரிகிற உறுப்பினர்களுக்கு அளிக்கப் படுகிற படி ஒருவருக்கு ரூ. 2 தான் கொடுக்கிறார்கள். இன்று அரசாங்கத்தின் கடைநிலை ஊழியருக்குக்கூட ஐந்து ரூபாய்க்கு மேல் தினசரிப் படி கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். எனவே மரியாதைக்குரிய ஊராட்சி மன்றத் தலைவர்களுக்கு தினசரி இரண்டு ரூபாய் படி என்று கொடுப்பதை மாற்றி தகுந்த அளவில் அவர்கள் வந்து போகும் செலவைக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடு என் தொகுதிபற்றிய சில குறைபாடுகளை இந்த சமயத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எனது தொகுதியில் புத்தனந்தாள் அணை 1958-ல் கட்டப்பட்டு இன்று நீர்ப்பாசனத்திற்கு அது லாயக்கில்லாத நிலையில் இருக்கிறது. வாய்க்கால்கள் வெட்டப்படாததால் அந்த அணை செயல்படவில்லை. மேலும், ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் வீட்டு வசதிகள் சங்கங்களை நிறுவி கிராமப்புறங்களில் உள்ளவர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கான வழிவகைகளையும் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உளுந்தூர்பேட்டை,

திருவெண்ணைநல்லூர்

சாலை

1973 மார்ச் 17]

[திரு. வி. சுப்பிரமணியம்]

இரண்டாவது திட்டத்தின்கீழ் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதும் நிதிநிலை காரணமாக ஒத்திவைக்கப்பட்டிருப்பதை இந்த ஆண்டு அந்தச் சாலைத் திட்டத்தை எடுத்து செயல்படுத்தி நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, I thank the Chairman for giving me this opportunity to speak a few words on Community Development in support of my cut motion.

Regarding Community Development, there is a long wish even from the Opposition party benches to separate this Community Development Department from the Revenue Department. It is very urgent and essential. Even at Kodikanal Conference, it has been discussed and accepted by the Hon. Minister and other officials of the Revenue Department. But so far, it has not been implemented. I request the Government to see that it is implemented soon so that they can carry on the needed development without any obstruction.

Next point is about basic amenities to the people in panchayats and panchayat unions. Even after 25 years of Independence, it is disturbing to note that we are not able to give protected water-supply, even at least water-supply, in villages, in areas like my Constituency Anchetty. There are no drinking water wells there. I request the Government to provide at least water supply to such areas first.

What did Gandhiji and Anna say? Every one has been saying that people should be given basic amenities like protected water-supply, etc. It is disturbing to see that the Hon. Minister has not eliminated such difficulties. Even the hon. Member, the Chairman of the Water and Drainage Board held a Seminar at Dharmapuri when he was saying that within five years, all places in the State would be provided with water-supply. I hope the hon. Member will take that into consideration and implement the scheme, especially in my area of Hosur taluk.

Regarding school buildings, we are having only three or four school buildings in each panchayat union every year. It is pathetic that even children have to sit in cattle sheds. This kind of thing should be changed. Even in Kodaikanal Conference the

[Thiru B. Venkataswamy]

1973 மார்ச் 17]

suggestion was agreed to that loan can be taken from L.I.C. and provision made in this regard. I hope Government will take action in that regard also.

Coming to irrigation tanks, they are giving only Rs. 3,000 for each tank to maintain. But desilting of tanks has not been done for many many years. Desilting also should be taken up urgently.

As regards Roads, we are laying roads under a crash programme. It is quite appreciable. After laying roads, we should plant trees. The panchayat unions say that they have no funds for this purpose. Therefore, planting of trees and avenues on road sides should also be taken up so that soil erosion could be prevented.

For Animal Husbandry, more funds should be provided for medicines.

Direct election to the panchayats and panchayat union council should be there. I suggest that direct election is the best method. I hope and trust that the Government will take action about this.

Coming to collection by Commissioners, they are harassing the people, the teachers and staff. I suggest that collection work ought not to be given to Commissioners. They may be left to attend to their legitimate work honestly and efficiently.

Pension should be given to panchayat union staff. I hope Government will consider this and pass early orders.

Regarding panchayat poramboke, collection is made by the Revenue Department and it has not been remitted to the panchayat accounts or union accounts. This should be taken note of and collections made on behalf of the panchayat porambokes should be remitted to panchayat or panchayat union accounts.

Unions appoint gang coolies on a temporary basis. They are taken year after year. It is better to make them permanent, so that experienced people may not be lost for the work.

In the Women's Welfare Department, steps should be taken to give preference to widows also in the department.

In hilly areas, Government are not in a position to provide roads. We are not in a position to lay roads with the amounts allotted, especially in hilly areas like Ootacamund, Anchetty, etc.

[1973 மார்ச் 17]

[Thiru B. Venkataswamy]

An integrated programme and a crash programme should be formulated for the purpose. I understand that there is a crash programme, but it has not been implemented. I request the Government to take quick action so as to lay roads in hilly areas.

Supply of medicines is done with the approval of higher authorities to Primary Health Centres. This should be changed so that we can give more relief and timely to pregnant women and delivered women and the Doctors of the Centres should be allowed to purchase medicines from co-operative stores for immediate use. This should be done urgently so that we can give better help on the health side.

திரு. முனு ஆதி: மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இந்த சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் அந்த மானியக் கோரிக்கைக்கு வெட்டு. பிரேரணை தந்த என் கட்சியின் சார்பில் நான் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

சமுதாய அபிவிருத்தித் திட்டத்தின்கீழ் உள்ளாட்சித் துறைகள் அத்தனையும் அடங்கியிருக்கின்றன என்றாலும் அதேநேரத்தில் அந்த உள்ளாட்சித் துறையில் பல நிறுவனங்கள் இருப்பதை நாம் நன்கு அறிவோம். குறிப்பாக மாவட்ட அபிவிருத்திக்குழு என்பது நீண்ட நெடுங்காலமாக நாம் அங்கு சந்தித்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் கீழ் அந்தந்தத் தொகுதியில் உள்ள குறைகளையும், சாலைப் பராமரிப்புக்களையும், குடிநீர் வசதியையும், சுகாதாரத்தையும், பள்ளிக்கூடங்கள் மற்றவைகள் பற்றியும் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி அனுப்பியும் இதுவரையில் அந்த அபிவிருத்திக் கௌன்சிலின் எதிரொலி எங்கேயும் படவில்லை என்பது விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட அத்தனைபேர்களும் சொல்லிய கருத்தாகும். இந்த ஆண்டு, 1972-73-ல் 11 கோடி ரூபாய் வரையில் ஒதுக்கியிருந்த இந்த அரசு இந்த ஆண்டு ரூ. 25 கோடி ஒதுக்கியிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். ஒன்றரை மடங்கு உயர்த்தியிருப்பது நாட்டிலுள்ள மக்களின் எழுச்சியையும் கொந்தளிப்பையும் இதன் மூலம் தீர்த்துக் கொள்ளலாம் என்று செய்திருந்தாலும் மக்களுக்குப் பயன்படத்தக்க அளவில் அதை ஒதுக்கியிருப்பதற்காக அரசாங்கத்தை நான் பாராட்டுகிறேன்.

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பல ஆடிட் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன. ஆனால் குறிப்பிட்ட சில ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சிகள் துரிதமாக ஆடிட் செய்யப்படுகின்றன. அந்த ஆடிட் ரிப்போர்ட்டுகள் சட்டமன்றத்திலும் வைக்கப்படுவது இல்லை. அந்த ஆடிட் ரிப்போர்ட்டுகளில் குறைகள் எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருந்தும் அரசாங்கம் அவற்றின் மீது எவ்வித நடவடிக்கையும்

[திரு. முனு ஆதி]

[1973 மார்ச் 17]

எடுப்பது இல்லை. இப்படி இருப்பதற்குக் காரணம், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தலைவர்கள் செயல்படுகிற விவகாரங்களில் குறைபாடுகள் வந்தால் அது அதிகாரிகளைச் சாரும் என்று நினைக்கிறேன்—ஆகையால் அந்த ஆடிட் ரிப்போர்ட்டில் குறை இருந்தால் அதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் வேண்டியவர்களாக இருந்தால் அங்கே நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவது இல்லை. வேண்டாதவர்கள் இருந்தால் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. கடுமையான நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. இப்படிப்பட்டவைகளை நான் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும்.

ஒன்றாக இருந்தகாலத்திலிருந்தே சொல்கிறேன், இந்த டிஸ்டிரிக்ட் டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலுக்கு நான் அபிசியல் தான் சேர்மனாக இருக்க வேண்டும். அப்போது தான் அவர் எல்லா உறுப்பினர்களையும் அனுசரித்துப் போகவேண்டும் என்பதற்காக சரியான முறையில் நிதிப் பங்கிடு செய்வார்கள். அதற்கு அதிகாரிகள் இப்போது இருப்பதால் அவர்கள் அரசு எந்தெந்தப் பகுதிகளுக்குச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களோ அந்தப் பகுதிகளுக்குத்தான் செய்கிறார்கள். உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன், கிழக்குச் செங்கற்பட்டு பகுதிக்கு சாலை அபிவிருத்திக்காக ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தை ஒரே ஒன்றியத்தொகுதியில் செலவு செய்து இருக்கிறார்கள். இதை மாவட்ட அபிவிருத்திக் கவுன்சிலில் ஒன்றாக இருந்த நேரத்திலேயே நான் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆதாரத்தோடு தெரிவித்து இருக்கிறேன். இதுவரையிலும் அது குறித்து அரசு எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

சென்னையைச் சுற்றியுள்ள பெல்ட் ஏரியாவில் குடிமனைப் பட்டா வழங்க வேண்டுமென்று 5 ஆண்டுகாலமாக இந்த அரசைக் கேட்டோம். அப்போது செய்ய முடியாது என்று சொன்னார்கள். இப்போது ஏதோ காரணத்திற்காக உத்தரவிட்டு 3 சென்ட்ஸ் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அவசரக் கோலத்தில் அள்ளித்தெளித்தாற்போல் கல் கூட நடாமல் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். ஆக்கிரமிப்புச் செய்கிறபோது அந்தக் பக்கம் உள்ளவர்கள் 3 சென்ட், இந்தப் பக்கம் உள்ளவர்கள் 3 சென்ட் எடுத்துக்கொண்டு விட்டு, இடையில் உள்ளவர்களுக்கு குறைவாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் அங்கே சண்டை கூட சிலயிடங்களில் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கேயுள்ளவர்கள் கடன் வாங்கி வீடு கட்டவேண்டுமென்று நினைத்தால் அந்த 3 சென்ட் நிலத்தில் வீடு கட்ட முடியாது. காரணம் டவுன் பிளானிங் ஆக்ட் படி அந்த பிளான் அப்ரூவ் ஆகாது. 5½ சென்ட் இருந்தால் தான் அப்ரூவ் ஆகும். இந்த அரசு 3 சென்ட் கொடுத்ததற்குக் காரணம் அங்கேயுள்ளவர்கள் வீடு கட்டிக்கொண்டு வாழக்

1973 மார்ச் 17]

[திரு. முனு ஆதி]

கூடாது, எப்போதுமே குடிசையிலே இருக்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். இந்த அரசு நிச்சயமாக ஏழைகளுக்காக இருக்கிறது என்று சொன்னால் உடனடியாக 5½ சென்ட் ஒதுக்கி அவர்கள் நல்ல வீடுகள் கட்டிக்கொண்டு வாழக்கூடிய நிலையில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாளையங்கோட்டை நகராட்சி மன்றம், அந்தப் பகுதியில் மாணவர்கள் மீதும், மக்கள் மீதும் போலீஸ் கடுமையாக தடியடி நடத்தியதை வன்மையாகக் கண்டித்து ஒரு தீர்மானம் போட்டு அரசுக்கு அனுப்பினார்கள். அங்கே மனச்சாட்சியுள்ள ஒரு திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் தான் அதை முன்மொழிந்திருக்கிறார்கள். இன்னொருவர் வழிமொழிந்து இருக்கிறார். இந்த அரசுக்கு அந்தத் தீர்மானம் வந்தவுடன், அவசர அவசரமான அந்தத் தீர்மானத்தை ரத்து செய்து விட்டு, அந்த மாநகராட்சி மீது ஏன் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்று கேட்டு நோட்டீஸ் பிறப்பித்து இருக்கிறார்கள். நான் இன்னொன்றைச் சொல்வேன். சில காலத்திற்கு முன்பு குழந்தைகளைப் பிடிக்கிறார்கள் என்ற பிரதி ஏற்பட்டது உண்டு. சர்க்கரைக் கடத்தல் காரர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது உண்டு. உரம் கடத்துபவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது உண்டு. வைரம் கடத்துபவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது உண்டு; கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். ஆனால் ஆனைக் கடத்துபவர்களை இந்த ஆட்சியில் தான் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனைக் கடத்தும் படலம் இந்த ஆட்சியில் தான் இருக்கிறது. கடத்தப்பட்டவர்கள் வீட்டில் உள்ள பெண்கள் ஐயோ என் கணவனைக் காணவில்லையே என்று தவிக்கிறார்கள். (குறுக்கீடு) கடத்தப்பட்டவர்கள் சாதாரண ஆட்கள் அல்ல. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நகர மன்ற உறுப்பினர்கள். அவர்களுடைய வீட்டில் உள்ளவர்கள் என்னிடத்தில் வந்து சொன்னபோது நான் காவல் துறையினரிடத்தில் கேட்டேன். ஆனைக் கடத்துபவர்களைப் பிடித்து தாருங்கள் என்று. அதற்கு அவர்கள் சொன்னார்கள். உங்களைப் பிடிப்பதற்குத்தான் எங்களுக்கு உத்தரவு இருக்கிறதே தவிர மற்ற ஆட்களைப் பிடிப்பதற்கு எங்களுக்கு உத்தரவு இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலை நீடிக்க விடக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பூனியனுக்கு ஒதுக்கப்படும் நிதிகள் கட்சிக் கண்ணோட்டத்தில் ஒதுக்கப் படுகின்றன. இதற்காகத்தான் மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றத்தின் தலைவர் நான்-அபிசியலாக இருக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டேன். அப்போது இந்தப் பிரச்சனை இருக்காது. அவர் ஒருதலைப்பட்சமாக நடக்க முடியாது. அபிசியல்கள் தலைவர்களாக இருப்பதால், அது நகர மன்றமாக இருந்தாலும் சரி, ஊராட்சி

[திரு. முனு ஆதி]

[1973 மார்ச் 17]

மன்றங்களாக இருந்தாலும் சரி, அவற்றிற்கு முறையாக நிதி கொடுக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறது. நகர மன்றத் தலைவரையும், நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையில் இந்த அரசின் கருத்து என்ன என்று கேட்டுக் கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்லிக்குப்பம்): தலைவரவர்களே, பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகங்களில் பண ஒதுக்கீடு சில தனிப்பட்ட பஞ்சாயத்துகளுக்கு வேண்டியவர்களுக்கு அதிகமாகவும், வேண்டாதவர் களுக்குக் குறைவாகவும் கொடுக்கப்படுகிறது என்று நம்முடைய அருமை நண்பர் ஆதி அவர்கள் சொன்னார்கள். அது உண்மைக்கு மாறானது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. முனு ஆதி: தலைவரவர்களே, நான் ஆதாரத்தோடு சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: அது ஸ்டாசுடரி கிரான்ட், அதிலே யாரும் ஒன்றும் சொல்ல முடியாது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): நீங்கள் என்ன சொல்லப்போகிறீர்கள்?

திரு. முனு ஆதி: மைக் இருந்தால் தானே. என் மைக் ஒர்ட் செய்ய ில்லை.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): நான் சொன்னால் தான் மைக் வரும். நான் சொல்கிறவர் பேசுகிறபோது மைக் ஒர்ட் பண்ணும். திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களை பேச அழைத்து இருக்கிறேன். அவர் பேசுகிறார். அவர் பேசி முடித்ததும் நீங்கள் பேசலாம். எல்லோரும் ஒரே நேரத்தில் மைக் வேண்டுமென்று கேட்டால் அது ஒர்ட் பண்ணுது. நீங்கள் என்ன சொல்லப்போகிறீர்கள் சொல்லுங்கள்.

திரு. முனு ஆதி: துணைத் தலைவரவர்களே, கிழக்கு செங்கற்பட்டு மாவட்ட அபிவிருத்திக் குழு கும்முடிப்பூண்டி தொகுதிக்கு மட்டும் மொத்தத் தொகையையும் ஒதுக்கி செலவு செய்து இருக்கிறது. நாங்கள் அத்தனை பேரும் சென்று கேட்டதற்குப் பின்னாலே தான், அது குறித்து ஆவன செய்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். உண்மையில் தி.மு.க. உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து கொண்டு தான் அந்த ரெப்ரசன்டேஷன் செய்தோம். இதை ஆதாரத்தோடு சொல்வேன்.

1973 மார்ச் 17]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவரவர்களே, செங்கப் பட்டு மாவட்டத்தில் கும்முடிப்பூண்டி ஒன்றியம் மட்டும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவரைக் கொண்டு நிர்வாகம் நடத்தப்பட வில்லை. பல்வேறு ஒன்றியங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களால் நிர்வகிக்கப்பட்டு வருகிறது. அவர்கள் சொன்ன அந்த ஒன்றியத்தில் கூட காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவர்தான் அதனுடைய தலைவராக இருக்கிறார். மாண்புமிகு முனு ஆதி அவர்கள் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களுக்கு ஒரு நீதி வழங்கப்படுகிறது, மற்றவர்களுக்கு ஒரு நீதி வழங்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். இந்த ஒன்றியம் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவரை தலைவராகக் கொண்ட ஒன்றியம். எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த ஒன்றியத்திற்கு அதிகமாகச் செலவழித்தோம் என்பது ஒரு குற்றச்சாட்டா?

திரு. முனு ஆதி: தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வதற்கு ஒன்றைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஒன்றாக இருந்த நேரத்தில், மாவட்ட அபிவிருத்தி குழுவில் கடுமையான விவாதம் நடத்தி, நானும், திரு. இ. ராஜரத்தினம் அவர்களும், கீப் இன்ஜினியர் அவர்களைப் பார்த்து சொன்ன உடனே தவறு தான், உடனே கவனிக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள், ஆளும் கட்சிக்காரர்கள் என்று சொல்லவில்லை. ஒரு தலைப்பட்டசமாக நடந்த இருக்கிறது என்பதற்காகத்தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஒன்றாக இருந்த நேரத்தில் என்று சொல்கிறார்கள். அது பலருக்குப் புரியாமல் இருக்கலாம். அவர் எங்களோடு இருந்ததைக் குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். அந்தக் காலத்தைக் குறிப்பிடுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். அப்போதுகூட குற்றச்சாட்டு காங்கிரஸ்காரர் யூனியன் தலைவராக இருக்கிறார், அவருக்குக் கொடுக்கப் பட்டது அதிகமாக என்று குற்றச்சாட்டு சொன்னால், அதைக் குற்றச் சாட்டாக எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. இப்படிப்பட்ட காரியங்களை கிராமங்களில் செய்கிறோம். அதிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர் இருக்கிற இடத்திற்குச் செய்வது, காங்கிரஸ்காரர்கள் நிர்வாகத்தில் இருந்தால் செய்வது இல்லை என்ற கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே, அது காங்கிரஸ் காரர்கள் இடமாக இருந்தாலும் நாங்கள் செய்து இருக்கிறோம் என்பதைத் தான் பாராட்ட வேண்டும்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: தலைவரவர்களே, காமாலைக் கண்ணனுக்கு முற்பகல் கண்டதெல்லாம் மஞ்சலாகத் தெரிவதுபோல், நமது நண்பருக்கு எதை எடுத்தாலும் அதில் கட்சி வந்து புகுந்து விடுவதுபோல் தோன்றுகிறது. 11-30

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1973 மார்ச் 17]

தனக்கு வேண்டியவர்களுக்குச் செய்கிறார்கள் என்ற குற்றச்சாட்டு சொல்வதை அவர் நிறுத்திக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்களில் நானும் ஒருவன். பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு எவ்வளவு பணம் ஒதுக்குகிறார்கள் என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொண்டு பேசவேண்டும். வேண்டியவர்கள் என்பதற்காக ஒரேடியாக பணம் ஒதுக்கிவிட்டு, வேண்டாதவர்களுக்கு ஒதுக்குவதில்லை என்று சொல்லுவது சரியல்ல.

மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்சிலுக்கு அதிகாரம் கிடையாது. It is only a recommendatory body, advisory body அவர்கள் இயர்மார்ச் (earmark) செய்து இத்தனை லட்சம் இந்த யூனியனுக்கு என்று சொல்ல முடியாது. சில பகுதிகளில் இருக்கின்ற சேர்மன்கள் சுறுசுறுப்பாக (ஆக்டிவ்) இருப்பவர்கள். அவர்கள் அதைச் செய்யவேண்டும், இதைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு வாங்கிச் செய்தால், நண்பர் ஆதி அவர்களும் அந்தமாதிரியே அவருடைய பகுதியில் இருக்கிற ரோடுகளைப் போட முயற்சி செய்யலாம். மற்றவர்கள் பேரில் குறை சொல்லுவதில் பிரயோஜனமில்லை.

பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்தில் சில ஆர்கனைசேஷனல் செட் அப்பை organisational set-up மாற்றவேண்டுமென்று கொடைக்கானல் கூட்டத்தில் முடிவு செய்தார்கள். ரெவின்யூ இலாக்காவிலிருந்து உள்ளாட்சித் துறையை பிரிக்க வேண்டும்; ரெவின்யூ இலாக்காவுக்கு ஒரு தனிப்பட்ட அமைப்பு (செட். அப்), உள்ளாட்சித் துறைக்கு வேறுமாதிரியான அமைப்பு; இவைகள் இரண்டும் ஒன்று சேர்ந்திருப்பதால், இரு இலாக்காவுக்கும் ஒற்றுமை இல்லாத காரணத்தால் கோளாறுககள் இருக்கின்றன; ஆகவே இதை உடனடியாக பரிசீலனை செய்து உள்ளாட்சித் துறையை, ரெவின்யூ இலாக்காவிலிருந்து தனியாகப் பிரிக்கவேண்டும் என்று இங்கே நிர்மாணிக்கப்பட்டது. அதை உடனடியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்சிலுக்கு எந்த விதமான அதிகாரமும் கிடையாது. முன்பு டிஸ்டிரிக்டு போர்டு இருந்தபோது, கல்வி சம்பந்தமான விஷயம் அவர்கள் மானேஜ்மெண்டிலிருந்தது. இப்போது டிஸ்டிரிக்டு எஜுகேஷனல் ஆபீசர் வேறு, சிஓப் எஜுகேஷனல் அதிகாரி வேறு என்று வைத்து மாவட்டத்தில் உள்ள 200, 300 உயர்நிலைப் பள்ளிகளையும், அவற்றில் உள்ள 3,000 அல்லது 4,000 ஆசிரியர்களையும், சிஓப் எஜுகேஷனல் ஆபீசர் எல்லாவற்றையும் தெரிந்தவர் என்று நினைத்து அவர்களிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்றி, டிஸ்டிரிக்டு டெவலப்மெண்டு கவுன்சிலிடம்

1973 மார்ச் 17]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

உயர்நிலைப் பள்ளிகளை நிர்வாகம் செய்யும் பொறுப்பை கொடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்து அந்த உயர்நிலைப்பள்ளிகள் நல்ல முறையில் இயங்க தக்க வகையில் அரசாங்கம் உத்தரவுகளை எல்லாம் மாற்றவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கோடைக்கானல் மாநாட்டில் இன்னும் பல சிறந்த முடிவுகளை எல்லாம் எடுத்திருக்கிறார்கள். சர்வ கட்சியினரும் சேர்ந்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் மட்டுமல்ல, காங்கிரஸ் கட்சியினர், மற்றும் உள்ள கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர்கள், ஏனைய அதிகாரிகள் எல்லோரும் சேர்ந்து அங்கே அமைச்சர் அவர்கள் தலைமையில் 6, 7 மாதங்களுக்கு முன்னால் கூடி அரிய தீர்மானங்களை விவாதத்திற்குப் பிறகு நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் என்ன காரணத்தினாலோ அமல்படுத்தப்படாமல் இருக்கின்றன. ஒரு வேளை சம்பந்தப்பட்ட இலாக்காவின்ரை இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாக புல் அப் (pull up) செய்யவேண்டுமோ என்ற கருத்திருக்கிறது. 8 மாதங்கள் ஆகின்றன. எந்த விதமான அக்கறையும் அந்தத் தீர்மானங்களை நிறைவேற்றுவதில் காட்டப்படவில்லை என்றால் என்ன வென்று புரியவில்லை.

அடுத்து, இந்த குடி தண்ணீர் வழங்குவது, பள்ளிக்கூட கட்டிடம் கட்டுவது என்பதை எடுத்துக்கொண்டால், நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கின்ற கிராமங்களுக்கெல்லாம் குடிதண்ணீர் வழங்க வேண்டுமென்றால், குடிநீர் வாரியத்தின் மூலமாக திட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்றால், 120 கோடி ரூபாய் வேண்டும் என்றார்கள். மத்திய அரசாங்கம் இந்த 120 கோடி ரூபாயை வழங்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் அதற்குள் கிராமங்கள் எல்லாம் அழிந்துவிடும். அவர்கள் வழங்கிச் செய்வதென்றால் இன்னும் 20 ஆண்டுகள் ஆகும். இந்த வருடம் அவர்கள் 50 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அடுத்த வருடம் 1 கோடி ரூபாய் கொடுப்பதாகத் தெரிகிறது. ஆகவே அவர்கள் இந்த 120 கோடி ரூபாயையும் உடனடியாகக் கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்ப்பது தவறாகும். நாமே இந்தப் பிரச்சனையை தீர்க்க முயற்சிக்க வேண்டும். நமது இலாக்காவின் இதற்கான மதிப்பீட்டைப் போட்டு, 33 கோடி ரூபாய் இருந்தால் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் ஒரு சிறிய குடிநீர் நிலையத்தை வைத்து, 40,000 ரூபாய்க்கு மேற்படாத அளவில் குடிநீர் நிலையத்தை வைத்து ஏற்பாடு செய்யலாம். தமிழகத்தில் எஞ்சியிருக்கின்ற எல்லா கிராமங்களுக்கும் அவ்வாறு செய்ய வேண்டுமென்றால் 33 கோடி ரூபாய் தேவை என்று மதிப்பீட்டிருக்கிறார்கள். அதைச் செய்யவும் வெறும் கூரையோடு இருக்கின்ற பள்ளிக்கூடங்களுக்கும் மரத்தடியில் நடத்தப்படுகின்ற

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1973 மார்ச் 17]

பள்ளிகளுக்கும் சேர்த்து கட்டடம் கட்ட ரூபாய் 13 கோடியாகும். ஆக இரண்டு இனங்களுக்கும் சேர்த்து 46 கோடி ரூபாய் இருந்தால் அத்தியாவசியமான இவைகளைச் செய்யலாம் என்ற கருத்து இலாக்காவால் அரசாங்கத்திற்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டது.

ஆகவே, நமது அரசாங்கம் 2, 3 ஆண்டுகளில் இந்தத் தொகையை ஒதுக்கி, நேரடியாகச் செலவழிக்க பொறுப்பு மேற்கொண்டால் மிகவும் நல்லது. அப்படி முடியவில்லை என்றால் ரூரல் டெவலப்மெண்ட் கார்ப்பொரேஷன் என்ற அமைப்பு ஒன்றை ஏற்பாடு செய்து, பாங்குகள் அல்லது மத்திய நிதி நிறுவனங்கள் மூலமாக அந்த அமைப்புக்கு கடன் வழங்கச் செய்து, இந்த வேலைகளை உடனடியாக நிறைவேற்றினால் தான் நாம் மீண்டும் மக்களிடத்தில் செல்லலாம். அப்படிச் செய்தால்தான், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் பஞ்சாயத்துக்கள் மூலம் அவற்றின் தலைவர்கள் மக்களுக்கு நல்ல தொண்டாற்றுகிறார்கள் என்ற உணர்வு மக்களுக்கு ஏற்படும். ஆகவே இவற்றை உடனடியாகச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நாட்டில் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தால் படித்தவர்கள் பலரும் அவதியுற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்கள் வேலையில்லாமல் இருப்பவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள். நமது அரசாங்கம் வரி வசூல் செய்வதற்கு 87 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்கிறார்கள். தற்போது கிராம அதிகாரிகள், மணியக்காரர்கள் மூலமாக வரி வசூல் செய்யப்படுகிறது. எங்களுக்கு இந்த வரி வசூலிப்பு வேலை வேண்டாம் என்று அந்த கிராம அதிகாரிகள் கூறிக்கொண்டிருக்கின்றனர். 87 லட்சம் ரூபாய் அரசாங்கம் செலவு செய்தும், கிராம அதிகாரிகளை அரசாங்கம் திருப்திப்படுத்த முடியவில்லை.

ஏற்கெனவே நாம் முடிவு செய்தோம். ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் ஒரு கிளார்க்கை போட்டு வரி வசூலிக்கலாம், அரசாங்கம் செலவழிக்கிற 87 லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் அவர்கள் செலவழிக்க வேண்டியதில்லை; அரசாங்கத்திடம் நாங்கள் அதற்கு மேல் பணம் கேட்கவில்லை; அதிகமாக ஆகின்ற பணத்தை பஞ்சாயத்துக்களும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களும் பகிர்ந்து கொள்ளுகிறோம் என்று சொன்னோம். நமது மாநிலத்தில் 14,500 பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன என்றால், 14,500 பேர் படித்து வேலையில்லாமல் இருப்பவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். ஆகவே அதைச் செய்தால் நன்றாக இருக்கும். மாவட்ட அளவில், ஒன்றிய அளவில் நியமனம் செய்ய உத்தரவு ஏன் இன்னும் போடவில்லை என்று கேட்க விரும்புகிறேன். இதில் என்ன தடையிருக்கிறது என்று புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.

1973 மார்ச் 17]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

இரண்டாவதாக ஆரம்பப்பள்ளி ஆசிரியர்களைப் பற்றி எடுத்துக் கொண்டால், நமது மாநிலத்தில் ஆரம்பக் கல்விக்காக பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்கள் மூலமாக ஏறக்குறைய 30 கோடி ரூபாய் செலவு செய்கிறோம். நாங்களும் பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனாக இருக்கிறோம். மக்களுடைய வரிப் பணத்தை செலவு செய்யும்போது, ஒழுங்காக அதைச் செலவுசெய்கிறோம் என்ற நிலை எங்களுக்கு இருக்கவேண்டும். ஆசிரியர் என்று பெயரளவில் இருந்துகொண்டு, உள்ளூர் தகராறை, கட்சித் தகராறுகளை வைத்துக் கொண்டு நடத்துகிறவர்களை அந்த ஊரிலேயே ஆசிரியர்களாக வைப்பது என்பது அநியாயம்.

முன்னால் செஞ்சியில் இருப்பவர்களை சிதம்பரத்துக்கும், சிதம்பரத்தில் இருப்பவர்களை கள்ளக்குறிச்சிக்கும் மாற்றுவார்கள். இன்றைக்கு ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் இன்னொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் இடையே 10 மைல் தூரம்தான் இருக்கிறது. ஆகவே பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குள் ஆசிரியர்கள் எங்கே வேண்டுமானாலும் சைக்கிளிலேயே வந்துவிட முடிகிறது. இந்தமாதிரி தவறு செய்யும் ஆசிரியர்களை மாற்றக்கூடாது என்றால், அரசாங்கப் பணத்தை வீணாக்க பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மனாகிய நாங்கள் தயாரில்லை. **We should not waste public funds like this.**

ஆகவே மாணவர்களுக்கு கல்வி போதிக்கக் கூடிய நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டும்; அதற்கு ஆசிரியர்களை திருத்த வேண்டும் என்று நடவடிக்கை எடுத்தால், ஆசிரியர்களை பழிவாங்க வேண்டும் என்று எடுப்பதாக கருதக் கூடாது. ஆசிரியர்களை பழி வாங்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் எங்களுக்கு இல்லை. ஆசிரியர்களை பழிவாங்கிவிட்டு நாங்கள் எப்படி இங்கு வாழமுடியும். ஆசிரியர்கள் என்ற போர்வையில் அரசியல்வாதிகள் உள்ளே நுழைந்து கொண்டு, எல்லா கட்சிக்காரர்களையும் ஏமாற்றிவிட்டு செல்லுகிறார்கள் என்றால், அதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டாமா? பொது மக்கள் பணத்தில் 30 கோடிக்கு மேல் ஆரம்பக் கல்விக்கு செலவு செய்கிறோம். அப்படி இருக்கும் போது சில ஆசிரியர்கள் வாரத்துக்கு 5 நாட்கள் பள்ளிக்கூடம் என்றால், 2 நாட்களுக்கு பள்ளிக்கூடத்திற்கு போவார்கள், 3 நாட்களுக்கு லீவு தேதி போடாமல் எழுதிவைத்துவிட்டு இருந்துவிடுவார்கள், யார் போனாலும் கண்டு பிடிக்க முடியாது என்ற நிலைமை இருந்தால், இதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கும் முறையில் ஆசிரியர்களை மாற்ற பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனுக்குக் கூட என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது?

ஆசிரியர்களை மாற்றக்கூடாது என்று சென்றமுறை அமைச்சர் வீட்டிற்கு முன்னால் மறியல் செய்தார்கள். யாரையும் மாற்றாதீர்கள், மறு உத்தரவு வருகிற வரையில் மாற்றாதீர்கள் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். கொஞ்சகாலம்

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1973 மார்ச் 17]

கழித்து உத்தரவு போட்டார்கள். உத்தரவு போட்டது பற்றி நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. என்னுடைய பஞ்சாயத்து யூனியனில் செலக்ஷன் கிரேடாக சில பேரை நியமிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். செலக்ஷன் கிரேடு போட்ட பிறகு 5 ரூபாய், 10 ரூபாய் யூட்டி அலவன்ஸ் கொடுத்தார்கள். போன வருடம் பிப்ரவரி மாதம் இந்த உத்தரவு போட்டார்கள். செலக்ஷன் கிரேடாக போட்டதில் 16 பேரை தலைமை ஆசிரியராக வேறு இடத்தில் மாற்ற வேண்டி வந்தது. சீனியாரிடி நிர்ணயித்து 16 பேரை மாற்றினோம். இது சம்பந்தமாக கமிஷனர் டிஸ்ட்ரிக்ட் எஜுகேஷனல் ஆபீசருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்.

“ The benefits of the duty allowance should be allowed to the teachers in the order of seniority. As it is, some of the juniors are working as Headmasters. The anomaly has to be set right at the earliest possible date. The following schools have the following strength and they require transfers என்று கட்டிக்காட்டினார். ஆறு மாதத்திற்கு முன்னால் இந்தக் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார், அரசாங்கம் போட்ட உத்தரவின்படி. இன்னும் அந்த விஷயம் பைசலாகவில்லை. செலக்ஷன் கிரேடு உள்ளவர்களுக்கு 30 ரூபாயும், யூட்டி அலவன்ஸ் 5 ரூபாய், 10 ரூபாய் சம்பந்தப்பட்ட ஆசிரியர்களுக்கு இன்னும் கிடைக்கவில்லை. அரசாங்கப் பணம் வீணாவதற்கு நாங்கள் எதற்கு சேர்மனாக இருக்கவேண்டும்?

எங்களுக்கு அதிகாரம் வேண்டும் என்று நாங்கள் கேட்கவில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன்களுக்கு ஆசிரியர்களை மாற்றும் அதிகாரம் இருக்க வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை. ஆனால் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனரை ஏன் நம்பக்கூடாது? மாவட்ட கல்வி அதிகாரியும், பள்ளித் துணை ஆய்வாளர்களும் ஆசிரியர்களைப் பார்த்து உன்னை மாற்றட்டுமா, மாற்றக்கூடாதா என்று பேரம் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்தமாதிரி நிலை இருப்பதால் 30 கோடி ரூபாயில் பெரும் பகுதி வீணாகிறது. சரியான கல்வி போதிக்க முடியவில்லை. ஆகவே, 374 பஞ்சாயத்து யூனியன் சார்பிலும் சொல்லிக்கொள்ளுவேன். தயவு செய்து முன்பிருந்ததைப் போல் கமிஷனர்களே ஆசிரியர்களை மாற்றலாம், சேர்மனை கலந்தோ அல்லது கலக்காமலோ மாற்றலாம் என்று உத்தரவு போடவேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் மக்களின் வரிப்பணத்தை வீணாக்குகிற காரியத்தைச் செய்துவிடாதீர்கள் என்று சொல்லி மானியத்தினை ஆதரித்து முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவரவர்களே, எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரித்து நான் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

1973 மார்ச் 17]

[திரு. என். டென்னிஸ்]

இந்தியாவின் முன்னேற்றம் கிராம முன்னேற்றம் தான் என்ற அடிப்படையில் அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்ற இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 40-வது ஷரத்து வகை செய்கிறது. கிராம மக்கள் முன்னேற்றத்திற்காக மாநில அரசுகள் பல சீர்திருத்தங்களைச் செய்திருக்கின்றன. இன்று இந்த மானியக் கோரிக்கையில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொகை கிராமத்தில் இருக்கின்ற ரோடுகளைச் சீரமைக்கவும், கிராமங்களில் பாலங்களைக் கட்டவும் குடிதண்ணீர் வசதிகளைச் செய்யவும், சுகாதார வசதிகளை ஏற்படுத்தவும் போதுமானதாக இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக போதுமானதாக இல்லை என்று தான் நான் சொல்வேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களை எடுத்துக்கொண்டால், அவைகளுக்கு இந்தத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கான நிதிநிலை வசதி இல்லை. ஆகையால், பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும் அதிக மானியங்கள் கொடுத்து, அவைகளின் நிதிவசதியைப் பெருக்க வேண்டும். அதுதான் இன்றைய முக்கிய அவசியமாக இருக்கிறது. இன்று பல பஞ்சாயத்துக்கள் சிறிய சிறிய பஞ்சாயத்துக்களாக இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு நிதிவசதியும் போதுமானதாக இல்லை. அப்படிப்பட்ட பல பஞ்சாயத்துக்களை ஒன்று சேர்த்து ஒரு 'வயபின் யூனிட்டாக', நிதிநிலை வசதி உள்ளதாக ஆக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. இந்த அறிக்கையில் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிற தொகை கிராம மக்களுக்குப் போய் சேருகின்றதா; அதற்குரிய பயன் கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை என்பதைத்தான் நாம் இன்று கண்டுகொண்டிருக்கிறோம். பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே பல ஊழியர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் வேலைகளைச் சரியாகச் செய்யமுடியவில்லை. சிலர் செய்வதும் இல்லை. அவர்கள் தங்கள் பணிகளை சரியாகச் செய்கிறார்களா என்று கண்காணிக்கப்படுகிறதா என்று பார்த்தால் அதுவும் இல்லை. சில பணியாளர்கள் தங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட பணிகளைச் செய்ய முடியாமல் வேறு பல காரியங்களுக்கு அவர்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். நிதி வசூலிப்பதிலும், அதுபோன்ற வேறு பல வேலைகளுக்கும் பயன்படுத்துகிறார்கள். அதனால் அவர்கள் பஞ்சாயத்துக்களின் வளர்ச்சிக்காகத் தங்கள் முழு கவனத்தையும் செலுத்த முடியவில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் நிதிநிலை மிகவும் மோசமாக இருப்பதால் அந்தந்த பகுதிகளிலுள்ள மதுபான கடைகளின் மூலம் வருகின்ற வருமானத்தில் ஒரு பகுதியை பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்குக் கொடுத்து, அவைகளின்

[திரு. என். டென்னிஸ்]

[1973 மார்ச் 17]

நிதிநிலையை மேம்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதனால் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு வளர்ச்சிப் பணிகளை ஏற்று நடத்துவதற்கு வசதி ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இன்றைக்கு இருக்கின்ற அதிகாரங்கள் போதாது; இன்னும் அதிகமான அதிகாரங்கள் அளிக்கப்பட வேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலையில் சிறிய காரியங்களுக்குக் கூட ஆர்.டி.ஓ.வை கேட்க வேண்டியிருக்கிறது; மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைக் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது; அரசாங்கத்தைக் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. அதன் காரணமாகப் பல வளர்ச்சிப் பணிகள் நடைமுறைப்படுத்த முடியாமல், கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகையால் அந்தக் குறையைப் போக்க மக்கள் பிரதிநிதிகளாக இருக்கக்கூடிய ஊராட்சித் தலைவர்களுக்கும் ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களுக்கும் அதிகாரம் அளிக்கவேண்டும். அதுதான் சரியான ஜனநாயகமாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் மக்களால் நோடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டுமென்று கூறினார்கள். நானும் அந்தக் கருத்தை ஆதரிக்கிறேன். அப்படி இருந்தால்தான் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிலே இருக்கக்கூடிய போட்டி மனப்பான்மை மறைந்து, வளர்ச்சித் திட்டங்களில் அதிகக் கவனம் செலுத்த வாய்ப்பு ஏற்படும்.

அடுத்து, சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியனின் மூழு உரிமை பெற்றவர்களாக இருக்க வகை செய்யும்பொருட்டு சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும். பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் அவர்கள் பொதுக் காரியங்களைச் செய்வதற்காக சுற்றி வருவதற்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் ஜீப்பை வழங்க சர்க்கார் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் நிர்வாகம் செம்மையாக நடைபெறுவதற்காக யூனியன் தலைவர்களுக்கும் ஆணையர்களுக்கும் அரசாங்கம் பலவிதமான உத்தரவுகளை அனுப்புகிறது. ஆனால், அவைகள் பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தில் இடம்பெறாத காரணத்தால், அரசாங்க உத்தரவுகளை சரிவர நிறைவேற்ற முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஆகையால், அந்த நிர்வாகம் சம்பந்தமாகப் போடப்படும் அரசாங்க உத்தரவுகளை பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தில் இடம் பெறத்தக்க வகையில் பஞ்சாயத்துச் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இணைப்புச் சாலைகள். கிராம வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்தின் மூலமாக பல சாலைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் பழைய சாலைகள் பல இருக்கின்றன. ஆனால் அவை சரியாகப் பராமரிக்கப்படவில்லை. பாலங்

1973 மார்ச் 17]

[திரு. என். டென்னிஸ்]

களைப் பராமரிக்கப் பணம் இல்லை. ஆகவே, இந்த நிலையை மாற்ற யூனியன் களுக்கு கூடுதல் மானியம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): நீங்கள் பேச்சை முடித்துவிடுங்கள். மீதியிருக்கின்ற கருத்துக்களை உங்கள் எதிர் தலைவரிடம் சொல்லச் சொல்லுங்கள். நேரம் ஆகிக்கொண்டே இருக்கிறது.

திரு. என். டென்னிஸ்: இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் கொடுங்கள். கிராமங்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதி வழங்கப்பட்டு வந்தாலும் இன்னும் பல கிராமங்கள் அந்த உச்சியைப் பெறாமல் இருக்கின்றன. காரணம் பல பஞ்சாயத்துக்களுக்கு போதுமான பணவசதி இல்லை. அரசாங்கச் செலவில் குடிதண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு தொகை ஒதுக்கினாலும் கூட பஞ்சாயத்துக்கள் அதற்கு ஒரு சில தொகை 'கான்ட்ரிபியூஷன்' கொடுக்க வேண்டி இருக்கிறது. கான்ட்ரிபியூஷன் கொடுக்கவில்லை என்றால் அரசாங்கம் பணம் கொடுப்பதில்லை. கான்ட்ரிபியூஷன் கொடுப்பதற்கு சில பஞ்சாயத்துக்களுக்கு நிதி வசதி இல்லை. ஆகையால் ஊராட்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு கான்ட்ரிபியூஷன் கொடுக்க பஞ்சாயத்துக்களுக்கு நிதிநிலை வசதி போதவில்லை என்றால் கான்ட்ரிபியூஷன் கொடுக்காமலேயே ஊராட்சித் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வழிவகை செய்ய வேண்டும் அல்லது அதற்கு மானியம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றொரு முக்கிய விஷயத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன் சாலைகளை பராமரிப்பதற்காக 'லோக்கல் ரோட்ஸ் கிரான்ட்' கொடுக்கப்படுகிறது. அது 1-4-1967-ல் இருந்து போடப்பட்ட சாலைகளுக்குத்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. அதற்கு முன்னால் உள்ள சாலைகளுக்கு கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகையால், இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து யூனியன் ரோடுகள் எவ்வளவு நீளம் இருக்கின்றன என்று பார்த்து, அந்த அடிப்படையில் 'லோக்கல் ரோட்ஸ் கிரான்ட்' கொடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கலாம். சில ரோடுகளை ஹைவேஸ் பராமரித்து வருகிறது; சில ரோடுகளை இன்னும் பஞ்சாயத்து யூனியன்தான் பராமரித்து வருகிறது. ஆகவே, பஞ்சாயத்து யூனியன் பராமரிப்பில் இன்றைக்கு எவ்வளவு நீளம் ரோடு இருக்கிறதோ, அந்த அளவுக்கு இந்த கிரான்ட் கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

அடுத்து, பல பஸ் ஸ்டாண்டுகள் மிகவும் மோசமாக இருக்கின்றன. அப்படி மோசமாக இருக்கின்ற பஸ் ஸ்டாண்டுகளை ஹைவேஸ் ஏற்று பராமரிக்க வேண்டும். மதிய உணவுத் திட்டத்தை செயல்படுத்த இன்றைக்கு ஒரு குழு இருக்கிறது. அந்தக் குழு சரியாகச் செயல்படவில்லை. ஆகையால், பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவரே மதிய உணவுத் திட்டத்தை செயல்படுத்துவதற்கு அதிகாரம் அளிக்க

[திரு. என். டென்னிஸ்]

[1973 மார்ச் 17]

வேண்டும். பஞ்சாயத்து கவுன்சில் அங்கத்தினர்கள் இப்போது யூனியன் கூட்டங்களுக்குச் சென்றால் ஒரு நாளைக்கு இரண்டு ரூபாய் தான் படி கொடுக்கப்படுகிறது. அது போதாது. ஆகையால் 10 ரூபாய் அல்லது 5 ரூபாயாக அநதப் படியை உயர்த்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சமூகக் கல்வி நிலையங்களை எடுத்துக்கொண்டால் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய எண்ணிக்கை போதாது. அவைகளின் எண்ணிக்கையை இன்னும் அதிகமாக்க வேண்டும். ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு மொத்தமாக 30 மாதர் சங்கங்கள்தான் இப்போது இருக்கின்றன. அதை மாற்றி, குறைந்த அளவில் ஒரு ஊராட்சிக்கு ஒரு மாதர் சங்கத்தை யாவது ஏற்படுத்த வேண்டும். சூரல் மான்பவர் திட்டத்தை கிராமப் புறங்களுக்கு இன்னும் அதிக அளவில் விஸ்தரிக்க வேண்டும். (மணியடிக்கப் பட்டது.)

* திரு. டி. இராசமத்தினம் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, சமுதாய நலதிட்ட மான்யத்தை ஆதரித்து எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

இப்போது கிராமப் பகுதிகளுக்கு பாதைகளை அமைத்துத் தரும் திட்டத்தின் கீழ் ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திற்கும் மாநில அரசினாலும் மத்திய அரசினாலும் ரூ. 1,25,000 என்று ஒதுக்கி அங்கங்கே பாதைகளைச் சிறப்பாக உருவாக்கித் தரும் நிலையினைப் பார்த்து கிராம மக்கள் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றார்கள். இதற்கு அரசுக்கு அவர்கள் சார்பிலே என்னுடைய நன்றியினைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, இப்போது ஊராட்சியானாலும் பேரூராட்சியானாலும் தொழில் வரிகளை வசூலிக்க முடியாத நிலை இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அப்படி ஏதாவது வசூல் செய்தாலும் அத்தொகையில் 25 சதவிகிதத்திற்குக் குறையாமல் அதற்காகச் செலவிடவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம். இந்த நிலையை மாற்றி அங்கங்கே உள்ள தொழிற்சாலைகளில் பணியாற்றும் ஊழியர்கள் எந்தெந்த ஊராட்சி அல்லது பேரூராட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கேட்டறிந்து தொழிற்சாலைகளின் நிர்வாகமே அவர்களிடமிருந்து தொழில் வரியினை வசூல் செய்து சம்பந்தப்பட்ட ஊராட்சி மன்றங்களுக்குக் கொடுக்கும்படியானதொரு ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, நிலவருவாயிலிருந்து இப்போது தலைக்கு ஒரு ரூபாய் என்ற விகிதத்தில் கொடுக்கப்படுகிறது. சமுதாய நலத் திட்டம் மேலும் திறம்பட நடைபெறுவதற்கு என்று இது இரண்டு ரூபாயாக உயர்த்தித் தரப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அடுத்து, இப்போது வீட்டு வரிகள் கிராம அதிகாரிகளால் வசூலிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், இப்போதுள்ள நிலையில் முறையாக, சீராக வசூலிக்கப்படமுடியாத நிலையில் இது இருக்கிறது. இந்த

1973 மார்ச் 17]

[திரு. டி. இராசரத்தினம்]

நிலையில் கடந்த ஆண்டு 500 ரூபாய் அபாயகரமானதும், அருவருக்கத்தக்கது மான தொழில்களுக்கு உரிமக் கட்டணம் என்றால் இந்த ஆண்டு 502 என்று இருக்கும் நிலையில் மேற்கொண்டு வசூலிக்காமல் விட்டுவிடுகின்றார்கள். இப்போது கிராம மணியம், கிராமக் கர்ணம் இவர்களுக்கு இவற்றை வசூலிப்பதற்காக 'டெவலப்மெண்டு அலவன்ஸ்' என்று கொடுக்கிறோம். இதை நிறுத்திவைத்துவிட்டு, 'க்ரூப் பில் கலெக்டர்' என்று குறிப்பிட்ட ஒன்றியங்களுக்கு 'க்ரூப் பில் கலெக்டர்' என்று போடவேண்டும். இப்படிப் போடுவதன்மூலம் ஒரு ஒன்றியத்திற்கு ஆறு பில் கலெக்டர்கள் என்ற முறையில் கிட்டத்தட்ட 2,250 பில் கலெக்டர்களுக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் வேலை கொடுப்பதற்கு அது ஏதுவாக அமையும். கிளார்க்குகள் என்று போட்டால் பின்னிட்டு அவர்களுக்கு 'ப்ரமோஷன்' இல்லை என்று ஏற்படும். எனவே இந்த நிலைமைகளை மாற்றி க்ரூப்பாகப் பில் கலெக்டர்களைப் போடுவதன்மூலம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் மற்ற மற்ற அபிவிருத்தி பணிகளை நிறைவேற்ற நிதி நிலை உருவாகி அதேநேரத்தில் கிராம அதிகாரிகள் சரியானபடி வசூலிக்க முடியாதுள்ள இன்றைய நிலை மாறி அவற்றை வேகமாக இவர்களால் வசூலிக்க முடியும் என்ற நிலை ஏற்படும். மேலும் கிராமப் பஞ்சாயத்துகளுக்கு ஈட்டு மான்யத்தொகையும் கொடுப்பதற்கு இது ஏதுவாக இருக்கும்.

இன்னும் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலே உள்ள வேலைப் பளுவானது 1960-ல் இருந்தது போலில்லாமல், இப்போது 12 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அது வெகுவாக அதிகரித்திருப்பதைப் பார்க்கிறோம். எனவே இதற்குச் சரியாக ஒவ்வொரு ஒன்றியத்திலும் கூடுதலாக இரண்டு இளநிலை எழுத்தர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும். கல்வித் துறைக்கு ஒன்று, கணக்குப் பிரிவிற்கு ஒன்று என்று இரண்டு பேர்கள் கூடுதலாக நியமிக்கப்படுவதன்மூலம் சுமார் 750 பேருக்கு வேலை வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தியவர்களாலோம். மேலும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணிபுரியும் இளநிலை எழுத்தர்களெல்லாம் எற்கெனவே முன்பிருந்த பெருந்தலைவர்களாலோ மற்றவர்களாலோ நியமிக்கப்படும் நிலைமை இருந்து இருக்கின்றது. இப்படிப்பட்டவர்கள் பின்னால் வரும் பெருந்தலைவர்களுடைய எண்ணங்களுக்கொப்ப வேகமாகப் பணியாற்ற முடியாத நிலை சில சமயங்களில் உருவாகிறது. எனவே இவர்கள் மாவட்ட அடிப்படையில் பணி செய்வதற்கு ஏதுவாக அமைவதற்கு ஏற்பாடு செய்வவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, இப்போதெல்லாம் ஊராட்சி மன்றங்கள் முறையாக நிர்வகிக்கப்படவில்லை. முன்பெல்லாம் வெளிச்சத்திற்கு 15 சதவிகிதம், சுகாதாரத்திற்கு 30 சதவிகிதம், சாலை பராமரிப்பிற்கு 15 சதவிகிதம் என்று இருந்தது. இப்போது இவற்றை எப்படி வேண்டுமானாலும் மாற்றிக் கொள்ளலாம். அப்படி மாற்றிக்

[திரு. டி. இராசரத்தினம்]

[1973 மார்ச் 17]

கொள்ள கமிஷனர் அனுமதி கொடுக்கலாம் என்று இருப்பதால் ஒன்றைக் குறைத்து மற்றொன்றை அதிகப்படுத்திவிடுவதால் வளர்ச்சிப் பணிகள் சற்று குறைந்துவிடுகின்றன. ஊராட்சி நிதி நிலை போதிய அளவிற்கு இல்லாத காரணத்தால், ஒவ்வொரு தலைப்பின்கீழும் இவ்வளவு சதவிகிதம் என்று நிர்ணயித்திருப்பதே வெளிச் சத்திற்கு இவ்வளவு, சுகாதாரத்திற்கு இவ்வளவு என்ற நிர்ணயித்திருப்பதே நல்லது; அப்படி நிர்ணயித்துக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மேலும் ஊராட்சி மன்றங்களின் தலைவர்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது போல ஊராட்சி ஒன்றியத் தலைவர்களும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் முறை உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து ஸ்ரீபெரும்புதூர் ஊராட்சி ஒன்றியப் பிரதேசத்தில் கிணறுகளை எடுத்தால் நல்ல தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. இப்போதுள்ள நிலைப்படி குடிநீர் கிணறுகளைத் தோண்டுவதற்குத்தான் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது. ஆனால் குடிநீர்க் குளங்களைப் பராமரிப்பதற்காக நிதி ஒதுக்கப்படுமானால் குடிநீர்க் குளங்களை நல்ல முறையில் பாதுகாக்கலாம், அப்படி இல்லையென்றாலும் கிணறுகளுக்காக ஒதுக்கப்படும் நிதியினை உபயோகித்து குடிநீர்க் குளங்களைப் பராமரிக்கலாம் என்று இருத்தல்வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடுத்து ஆவடி நகரியத்தைப் பொறுத்தமட்டில் அது இன்றைய தினம் வெகு வேகமாக வளர்ந்து வருகின்றது. ஆனால் நிதி நிலையினைப் பார்க்கும் போது அங்கே வசூலிக்கப்படும் வரியானது நகர அபிவிருத்திக்குப் போதுமானதாக இல்லை என்பதுதான் உண்மை நிலை. எனவே அரசு ஆவடி நகரியத்தின் வழி வகை செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த வாய்ப்பினை அளித்த புற வழி வகை செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த வாய்ப்பினை அளித்த மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றிகூறி என் உரையினை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன், வணக்கம்.

திரு. கே. கந்தசாமி: பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக அரசின் சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள், தேசிய வளர்ச்சிப் பணித் திட்டங்கள் உள்ளூர் மேம்பாட்டுப் பணிகளுக்கென வகுத்துள்ள 1973-74-ஆம் ஆண்டுக்கான திட்டத்தினை எனது ஸ்போன்சர் ப்ளாக் கட்சியின் சார்பிலே வரவேற்று இந்த நல்லதொரு திட்டத்தின் மூலம்—நாட்டில் யாம்பெற்ற இன்பத்தினை இவ்வைய கமும் பெறுக என்ற நிலையில்—பாமர மக்களை, விவரம் தெரியாத மக்களை, நமது நாட்டில் மேஜாரிட்டியாக உள்ள அந்த மக்களை ஏமாற்றிப் பிழைக்கும் நிலை போய், இப்போது ஏழை எளியவர்கள், சமுதாயத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்டவர்கள், பின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டவர்கள் கடைநிலையில் இருந்தவர்கள் அனைவரும் வாழ்வதற்கு தங்களுக்கும் அருகதை உண்டு, தங்களுக்கும் உரிமை உண்டு

1973 மார்ச் 17]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

என்று உலாவிட்டு அளவிற்கு இன்றைய தமிழக அரசு அவர்களுக்குப் பல நன்மைகளை, பிச்சைக்காரர்களுக்கு விடுதிகளை அமைத்துக்கொடுப்பதன் மூலமாகவும் தொழிலாளர்களுக்கும் விவசாயிகளுக்கும் பல பாதுகாப்புத் திட்டங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுத்ததன் மூலமாகவும் பல நன்மைகளைச் செய்து வந்திருப்பதானது பாராட்டுக்குரியதாகும் என கூற விரும்புகிறேன். 'அண்டு திஸ் லாஸ்ட்' என்றதொரு புத்தகத்தில் காந்தியடிகள் குறிப்பிட்டிருப்பதைப்போல கிராம இராஜ்யத்தினைத் தான் அவர்கள் இராம ராஜ்யம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அதை அன்று நாட்டை ஆண்டவர்கள், காந்தியடிகளுடைய சீடர்கள், என்று சொல்லிக்கொண்டு இருந்தவர்கள், அன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட இராம இராஜ்யத்தினை கிராமங்களிலுள்ள பஞ்சாயத்துக்களின்மூலம் பரப்பலாம் என்று முயற்சி செய்து அதற்கான திட்டமிட்டார்கள் என்றாலும் நடைமுறையில் அவர்கள் அன்றைக்குச் செய்யத் தவறியதை இன்றைய அரசு நல்லபல திட்டங்களின் மூலம் நிறைவேற்றி வருகின்றது என்பதைக் கண்டு நாம் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

பாராட்டும் அதே நேரத்தில் நடைமுறையிலுள்ள சில சிறு குறைபாடுகள் இருப்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். உதாரணமாக பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் சட்டதிட்டப்படி அந்த அந்த பஞ்சாயத்துக்கள் இந்த இந்த சீர்திருத்த வேலைகளைச் செய்ய வேண்டும் என்ற திட்டத்தின்படி அரசிடம் நிதி உதவி கோரும்போது அப்படிப்பட்ட பஞ்சாயத்துக்கள் தாங்கள் கொடுக்கவேண்டிய பங்குத் தொகையினைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறது. உதாரணமாக என் தொகுதியில் பல பஞ்சாயத்துக்கள் நல்ல முறையில் இயங்கிவந்தாலும் ஒருசில பஞ்சாயத்துக்கள் நிதி பற்றாக்குறை காரணமாக சிராக் இயங்க முடியவில்லை. உதாரணமாக கள்ளப்பட்டி கிராமப் பஞ்சாயத்தில் அதைச் சேர்ந்த ஐந்து கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அந்த ஐந்து கிராமங்களுக்கும் அன்றிலிருந்து இன்று வரையில் எந்தவிதமான சீர்திருத்தப் பணிகளையும் செய்தது கிடையாது. உதாரணமாக அங்கே சில கிராமங்களில் குடி நீர்க் கிணறுகளை ஆழப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் இருக்கின்றது. என்றாலும் அந்த கிராமங்கள் தங்கள் பங்கு என்று தாங்கள் வசூலிக்கும் வரிப்பணத்திலிருந்து எதையும் கொடுக்கமுடியாத நிலையில், அந்த வேலை நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. இதைப்போலவே நான் சுற்றுப்பயணம் செய்த பல கிராமங்களிலே, 'எங்கள் கிராமங்களுக்கு நீங்கள் பிரச்சாரம் செய்ய வருகின்றீர்கள். ஆனால் இங்கே லிசட்லெஸ்ஸும், நாட்டிலெல்லாம் 1973-ம் ஆண்டுக்குள் மின்னொளி வழங்கும் திட்டம் புர்த்தி செய்பவேண்டும் என்று அரசு அறிவித்து வருகின்றது. ஆனால் என் எங்கள் கிராமத்திற்கு மின்னொளி வழங்கக்கூடாது' என்று கேட்கின்றார்கள். இதுபற்றி பஞ்சாயத்துத்

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1973 மார்ச் 17]

தலைவரிடம் கேட்டதற்கு, 'தெருவிளக்குகளைப் போட்டால் அதற்கான கட்டணத்தைக் கட்டுமெனவிறகுக்கூட அந்தக் கிராமங்களில் வரிவசூல் கிடையாது. ஆகவே முடியாத நிலை' என்றார் அவர். இதை நான் இங்கே குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் இங்கே வரி வருவாய் இல்லாத பல ஏழை கிராமப் பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கின்றன. எனவே அவை அபிவிருத்தியடையாத நிலையிலேயே இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட கிராமங்களுக்கு அரசின் நிதியிலிருந்து உதவியளித்து, இருக்கும் விதிகளிலிருந்து அவற்றுக்கு விதிவிலக்கு அளித்து அங்கேயெல்லாம் நல்ல பணிகளைச் செய்ந்துவதற்கு அரசு உதவி வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இதுபோன்று பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் வேலைபார்ப்பவர்கள் அவர்கள் ஆசிரியர்களாக இருந்தாலும் அல்லது அலுவலர்களாலும் சரி, மாண்புமிகு உள்ளட சித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் அன்றோடு நாள் கேள்வியொன்றிற்கு பதிலளித்த நேரத்தில் குறிப்பிட்டார்கள், 'மாவட்ட ஆட்சியாளர்களுக்கு பகல் அங்கே அலுவலகங்களில் வேலை பார்ப்பவர்களை மாற்றுவதற்கு அதிகாரம் இருக்கின்றது' என்று. ஆனால் நடைமுறையில் உள்ள சிக்கலைப் பார்க்கும் போது, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு அதிகாரம் இருந்தாலும் அதைப் பயன்படுத்திச் செயல்படுவதற்கு அவர்கள் தயக்கம் காட்டுகின்றார்கள். காரணம் அங்கே பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மென், பஞ்சாயத்து தலைவர் போன்றவர்கள் சில அரசியல் காரணமாகத் தலைபிடுகிறபோது நடைமுறையில் மாற்றம் செய்வதில் சிக்கல் ஏற்படுகிறது. ஆகவே ஒரு திடத்தில் 3 வருடம் ஒருவர் வேலை செய்தார் என்றால் மற்ற துறைகளிலே எப்படி மாற்றம் செய்கிறார்களோ அதுபோல பஞ்சாயத்து ஒன்றியத்துறையிலும் அதிகாரிகள் தீர்வாக ஆணைப்படியோ சட்டப்படியோ மாற்றம் செய்ய முழு அதிகாரம் தரப்படவேண்டும்.

'Not only for administrative reasons but also for certain humanitarian reasons' என்ற அளவில் தக்க அதிகாரத்தை அளிக்க வேண்டும். மாற்றாக காரணத்தினால் சில இடங்களில் புதிய சேர்மென் வந்தவுடன் முன்னால் இருந்தவர் பழிவாங்கப்படுவதையும் பார்க்கிறோம். அதுபோல ஒரேயிடத்தில் ஒருவர் பல வருஷங்கள் இருந்துவிட்ட காரணத்தினால் லோகல் பாலிட்டிக்ஸில்—உள்ளாட்டு அரசியலில் பங்குகொண்டு—தங்களை உத்தியோகஸ்தர்கள் என்று கூட கருதாத அளவு அரசியல்வாதியைப் போல நடந்துகொள்வதைப் பார்க்கின்றோம். சிலருக்கு நல்லவராக நடந்துகொண்டால் போதும் என்கிற நிலையில் அவர்கள் அரசியலில் ஈடுபட்டு தம் கடமையை சரிவரச் செய்வதில்லை என்கிற விவரத்தையும் பணிவன்புடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1973 மார்ச் 17]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

அடுத்தபடியாக மாணவர்கள் அரசியல் பற்றிக் தெரிந்துகொள்ளலாம். ஆனால் நேரிடையாக அரசியலில் ஈடுபடும்படியாக அவர்களை எந்தக் கட்சியும் இழுக்கக் கூடாது. எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களும் தான் சொல்கிறார்கள். என்றாலும் தீசன்டு பாலிடெரியாக, அரசியலில் நீண்ட அனுபவம் உடைய நமது எதிர்க் கட்சித் தலைவரைப் போன்றவர்கள் கட்சித் தலைவர்கள் எல்லோரும் சேர்த்து அரசியலில் தலையிடக்கூடாது என்பதாக உத்தரவை அரசாங்கம் போடுவதற்கு உதவி செய்யவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

In the name of democracy anything cannot be done and should not be allowed to be done.'

என்பதாக ஒரு லிமிட் வேண்டும்.

'Over democracy will lead to confusion.'

இப்போது ஓவர் டெமொக்ரசி தான் இருக்கிறது. சுதந்திரத்தின் பேரால் பலவிதமான ஈழப்பங்களைத் தான் உண்டாக்குகிறார்கள். டாக்டர் ஜவான்டே அவர்கள் லெஸிஸ் பேசும்போது இந்த அரசு செய்கிற பல காரியங்களைப் பார்த்துத் தான் செய்கிறார்கள். என்றாலும் சட்டமன்றத்திலும் கூட * * பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும் போது * * என்று சொல்கிறார். அப்படியன்றால் அவர் இந்த அவையில் வேறுவிதமாகத்தான் பேசுவருகிறார் என்கிற பொருள் தொனிக்கிறது. அந்தமாதிரி பேசாமல் நல்ல பண்பாட்டோடு பேச வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : நானே அதுபற்றி சொல்லதாகத்தான் இருந்தேன். இந்த மன்றத்தைப் பொறுத்தவரையில் * * என்று திரு. கந்தசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்ட அந்தப் பகுதியை நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருந்து எடுத்துவிட ஆணையிடுகிறேன்.

திரு. கே. கந்தசாமி : நான் அவ்வாறு சொன்னதற்குக் காரணம். . .

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. நா. வீராசாமி) அதைவிட்டு உத்தரவைப் பேசுங்கள்.

திரு. கே. கந்தசாமி : இன்னும் கிராமப்பகுதிகளில் வாழ்கிறவர்களுக்கு உத்தியோக வாப்பிளிக்க அரசு பல திட்டங்களைத் திட்டியிருக்கிறது. அவற்றை நான் வரவேற்கிறேன். இன்றையதினம் நான் அட்வகேட்டராக

* * மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பட்டது.

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1973 மார்ச் 17]

இருக்கிறேன். எம்.எல்.ஏ. ஆக இருக்கிறேன். அதனால் என் குழந்தைகளுக்கு கான்வென்ட். படிப்பை என்னால் கொடுக்க முடிகிறது. கிராமத்தில் உள்ளவர்கள், படிக்காதவர்கள் இதுபோன்ற படிப்பை தங்கள் பிள்ளைகளுக்குக் கொடுக்க முடிவதில்லை. அதனால் படித்துவிட்டு வருகிறபோது என் பிள்ளைகளின் இண்டஸ்ட்ரீஜென்ஸ் அந்தப் பள்ளிகளிடத்தில் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆகவே இப்படியாராக இருந்தாலும் உத்தியோகத் துறையில் படிக்காத, கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடியவர்களின் பிள்ளைகள் போட்டிக்கு வரும்போது இவர்களுடைய இண்டஸ்ட்ரீஜென்ஸைப் பார்க்காது, சுவாஸ்திகேஷனைப் பார்த்து உத்தியோகச் சதுஸை அளிக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு பல திட்டங்களை மண்டலவாரியாகப் பிரித்திருப்பதைப் பார்க்கிறேன். உத்தியோகத்துறையிலும் கூட அந்தந்த மண்டலவாரியாக இருக்கக்கூடிய பிள்ளைகளுக்கு சதுஸை அளிப்பது நன்றாக இருக்கும். நகர்புறங்களில் உள்ளவர்களது குழந்தைகளே உத்தியோக வாய்ப்பைப் பெற்றுக்கொண்டு போகவிடாது, கிராமப்புறங்களில் இருந்து வரக்கூடியவர்களுக்கும் தனிவாய்ப்பை ஏற்படுத்தும் ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கித் தரவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எதற்கெடுத்தாலும் அரசியலைப் புகுத்தக்கூடாது. பிற்பட்ட இடங்கள், பிற்பட்ட சமூகத்தினர்கள் எந்தவிதமான நன்மையும் அப்போது பெற முடியாதுபோகும். நின்றுக்கல்லையே எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். இப்போதுதான் தேர்தல் வருகிறது. நான் ஒரு வருஷமாகவே மிகவும் பிற்பட்ட அந்தப் பகுதியில் பல வளர்ச்சிகளைக் கண்டாகவேண்டும் என்று கோரி வந்திருக்கிறேன். அரசியல் காரணமாக பழிவாங்கப்பட்ட பகுதி அது. தமிழக அரசு என்னுடைய வேண்டுகோளைக் கருத்தில்கொண்டு சிலபல அபிவிருத்திப் பணிகளை மேற்கொள்வதுபோது தேர்தலுக்காக அவற்றைச் செய்வதாக குற்றம் சாட்டுவதை நான் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன். . . (மணி அடிடிக்கப்பட்டது.).

DR. H. V. HANDE : Mr. Chairman, Sir, in support of the cut motion given on behalf of our Party, I would like to say a few words.

First of all, regarding the Madras City Corporation, I am very much pained to say that the sanitary condition of the City is in a very deplorable state. I am quite sure all the hon. Members of the Assembly here, irrespective of the party affiliations, will agree with me that almost the entire City is in a most deplorable state. In spite of the fact that representations have been made even on behalf of the Government and directives have been given on behalf of the Government and complaints have been voiced in this House

1973 மார்ச் 17]

[Dr. H. V. Hande]

by every section of the House, nothing seems to have been done with regard to the utter chaotic and insanitary conditions of the City of Madras.

With regard to Coom, after the 'Coom Seeramaippu' we have been hoping that the nuisance of mosquitoes will come down both in quantity and quality. But the unfortunate position is that it has increased beyond any recognition. The medicines that are used on the mosquitoes seems to be having beneficial effect on the mosquitoes and their number has increased threefold. (Interruption). So much so that they got immunized.....

திரு. இராம. ஜாங்கண்ணல் : தலைவர் அவர்களே, நங்கள் ஆலமாக நண்பர் ஜாண்டே அவர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன், நான் டைலாப்டர் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருந்ததேரத்தில், மஸ்ஜிட்டோக்கள் ஏராளமாக இருந்தன. ஆனால் இப்பொழுது அவ்வளவு இல்லை.

DR. H. V. HANDE: Almost every person, every councillor has complained me about this. What is the exact reason? Is it because of sub-standard medicine used for anti-malarial activities or is it because of unfortunate circumstances by which Coom is partially obstructed, one portion, estuary portion being all right and the other portion being completely stagnant giving room for breeding in of mosquitoes. After spending so much as Rs. 3 crores on Coom, what is now left is a scientific method by which mosquitoes are bred due to stagnation in one portion of Coom. Coom is becoming a source of production of mosquitoes. It is high time the Hon. Minister does something to eradicate this mosquito nuisance. Leave alone Coom. What about the streets. I find that garbage is removed only once a week. The hon. Lady Member Thirumathi Anandanavaki agrees with me. What a shame, instead of being cleaned everyday, the garbage is cleaned only once a week? There is a Health Officer in the Corporation. Is he not exercising control over his subordinates? What is the system of removing garbage? Once a week, we are told. Is it not shameful? After spending so much money on the Corporation, why should garbage be cleaned once a week? When the Congress handed over the reins to the D.M.K. the income of the Corporation was Rs. 3 crores. Now today it is Rs. 15 crores. When the Congress was in power, the loans incurred was Rs. 5 crores or so. Now it has risen to Rs. 25 crores. I do not know the exact figure,

[Dr. H. V. Hande]

1973 மார்ச் 17]

It has risen to an astronomical figure. That I can say. When such is the case, when income has increased so much, the provision of amenities has become meagre. I charge that the Corporation is wholly ridden with politics, politics and politics. A handful of politicians dominate the whole field in Corporation, completely disregarding the suggestions of Opposition members in the Council. That is the serious charge I am levelling against the Government.

I would like to mention another thing which I mentioned earlier during Governor's speech and that is about மாற்றுத்தாய்வு மனப்பான்மை. Now this மாற்றுத்தாய்வு மனப்பான்மை is used by this Government against Panchayat, Panchayat Unions and municipalities wherein the Opposition, viz., Congress (O) is in power. I ask the Hon. Minister one thing. You are in a majority here. I have said it is fictitious majority once. Let us for argument's sake assume that the Prime Minister issues an order saying that an Executive Officer will run the administration in Madras and not these 180 majority D.M.K. members here and not this D.M.K. Ministry. Will you approve it? Will I approve it? We will not approve such a thing. But that is what is exactly allowed to happen by this Government, in panchayats controlled by Congress (O). I shall cite an instance. There is a panchayat, Suramangalam in Salem. There is an Executive Officer there. Representations against him have been made to Revenue Minister. But in spite of all these, he has not been removed from that place and transferred to some other place. This officer has been doing things in a high-handed manner, in a deplorable manner. He had allowed selection grade pandits to continue for more than 1½ years whereas normally they are normally kept for only one year. He has appointed, without approval of Appointments Committee, six supervisors, two clerks, and one town planning officer, against all rules. He has been selling tonnes of compost and field manure to an important person. I would not mention the name of that important man. I would not like to go down to that level. All particulars I have got. He has allowed Panchayat tractor and driver to work in the field of an important person. His name is Chandrasekharan. How he has become so important, the Hon. Minister must know better. This Executive Officer is actively participating in politics and has tried to make the President and

1973 மார்ச் 17]

[Dr. H. V. Hande]

Vice-President to defect. But that has not reduced the overall majority of Congress. He has refused to show Panchayat records to the President. He has sent notices disqualifying two Congress (O) members. He is the boss of all things. Without legality, he is doing all these things. He has also threatened to dissolve Panchayats and he is freely using the name of the Hon. Minister for Local Administration.

நான் நாவலருக்குப் போன் பண்ணுகிறேன், அவர் வந்து சொல்லி விட்டார் என்று சொல்லுகிறார்.

I have got the signed document here, the signed letter. He has misappropriated a sum of Rs. 5,000 taxes, collected by the Revenue Divisional Officer, Salem. He is over-riding the Chairman. He is the actual boss. If this is going to happen, and if no action is taken against him, is it not மாற்றுந்தாய் மனப்பான்மை against the Panchayat? Is it not showing மாற்றுந்தாய் மனப்பான்மை against the Opposition parties?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, குலமங்கலத்திலுள்ள அந்த நிர்வாக அதிகாரியைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் அங்கே ஒரு சாரர் கூறிய கருத்துக்களை மட்டும் எடுத்துக் கூறி வரிசையாக குற்றச்சாட்டுக்களைக் கூறினார்கள். அந்த குற்றச்சாட்டு கனின்மீது மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர் விவரமாக விசாரணை நடத்தினார். ஒவ்வொன்றிற்கும் பதில் சொன்னால் தான் சரியாக வரும். அவர் பெரும்பான்மையானவை பால்ஸ் என்றும், ஆகவே நடவடிக்கை தேவையில்லையென்றும், . .

In the circumstances it is reported that no further action seems to be necessary.

என்று பலவற்றிற்கு எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். முழுவிவரத்திற்காக கேள்வி கேட்டால்கூட எடுத்துச்சொல்லத் தயாராயிருக்கிறேன். ஒரு பகுதி அறிக்கையை மட்டும் எடுத்துச்சொன்னால், அது சரியல்ல. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் இவ்வளவு பெரிய அறிக்கையினை கொடுத்திருக்கிறார். இந்தத் தன்மைகளைப் பார்த்து மாநிலத்திலே 1 லட்சத்து 25 ஆயிரத்து சொச்சம் ஊராட்சிகள் இருக்கின்றன. இதிலே இங்கு மட்டும் ஏன் அந்த நிலைமை? இதிலே மாற்றுந்தாய் மனப்பான்மை காட்டவில்லை. தலைவர் எல்லா வகையிலும் ஒழுங்கானவர் என்றும் அவர்கள் குறிப்பிடமுடியாது.

அந்த நிப்போர்ட்டும் வர இருக்கிறது. ஒரு சேர்மன் நிர்வாக அதிகாரியை விலக்க வேண்டுமென்று சொன்னார் என்று ரிபூஸ் பண்ணவில்லை. நிர்வாக அதிகாரி சரியாகத்தான் நடக்கிறார், சேர்மன் சொன்னபடி நடக்கவில்லை என்பது

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1973 மார்ச் 17]

தற்காக நீக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார் என்று ஒரு சாரர் சொல்லுகிறார்கள். ஒரு சாரர் மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இன்னொரு சாரர் மாற்ற வேண்டாமென்று சொல்லுகிறார்கள். விசாரணை நடந்து முடிந்து அந்த விவரங்கள் எல்லாம் என்னிடத்திலே இருக்கின்றன.

DR. H. V. HANDE : Sir, my whole contention was that the Chairman and the majority of the members have clearly stated that this man has done all these irregularities and they have clearly stated without any doubt. Besides, it is but natural one cannot expect a unanimous resolution, especially when there are the D.M.K. members also there. It should be clarified as to who should completely be in charge of things there whether the Chairman or the Executive Officer. Should the Chairman i.e. subservient to the officer planted by the Government there? Should not the Chairman be given at least the basic freedom? Let there be a no-confidence motion. No, it cannot be. The majority of members are for this Chairman.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : இந்தக் குற்றச்சாட்டுகள் உண்மையாக இருக்குமானால் அந்த அதிகாரியை மாற்றுவதோடு மட்டுமல்லாமல் நடவடிக்கையும் எடுக்கலாம். பதவியை விட்டு நீக்கவும் செய்யலாம். விசாரித்த பிறகு அவர் அந்த இடத்தில் இருக்கத் தகுதியானவர் என்று தெளிவாகியிருக்கிறது. தவறு இருந்தால் எல்லாவித நடவடிக்கைகளையும் எடுக்க அரசு தயாராக இருக்கிறது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : நான் சொல்லி இரண்டு மாதங்கள் ஆகி விட்டன. இருந்தாலும் இப்போதுதான் ரிப்போர்ட் கொடுக்கிறார்கள். இதற்கு முன்னால் ஏற்கனவே அந்த அதிகாரியை டெம்பரரியாக மாற்றும் முறையில் உத்தரவு இருந்தது. அந்த ஆர்டர் பின்னால் எப்படியோ மாற்றப் பட்டு விட்டது. ஏற்கனவே போட்ட உத்தரவை இங்கிருந்து மாற்றி இருக்கிறார்கள். கலெக்டர் அவர்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் ரிப்போர்ட் கொடுக்கலாம். யாரை அழைத்து விசாரிக்க வேண்டும்? பஞ்சாயத்து யூனியன் அரசு டென்டை, மதிப்பிற்குரிய பொன்னப்ப நாடாரையும் உடன் வைத்துக் கொண்டு விசாரித்தால் நியாயமான வகையில் இருந்திருக்கும். நான் ஒரு பெரிய குற்றத்தைச் சாட்டுகிறேன். எதிர்க்கட்சி சார்பாக இருக்கின்ற அந்த யூனியனில் சேர்மனுக்கு எந்தவிதமான அதிகாரமும் இல்லாத வகையில் கட்டிப் போட்டிருக்கிறார்கள் என்ற பயங்கரமான குற்றச்சாட்டைக் கூறுகிறேன். கலெக்டர், அரசாங்கத்தின் அதிகாரி. . .

1973 மார்ச் 17]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : கலெக்டர் விசாரணையிலோ, அரசாங்கத்தின் விசாரணையிலோ அவர்களுக்கு நம்பிக்கையோ, மறுப்போ இல்லை என்றால் கோர்ட்டுக்குக் கூடப் போய் தீர்ப்பு பெற சேர்மனுக்கு முழு உரிமை இருக்கிறது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : கோர்ட்டுக்குப் போய்த்தான் நியாயம் பெற வேண்டுமென்ற நிர்ப்பந்தத்திற்கு அவர்களை ஆளக்குவது நியாயமா? எல்லோரும் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டுமென்றால் சக்தி இல்லை. பண வசதி இல்லை. இதிலே அவர் கோர்ட்டுக்குப் போக வேண்டுமென்று சொல்வது என்ன நியாயம்?

அடுத்தபடியாக, திருச்சி நகரத்திலிருந்து சாக்கடைத் திட்டத்திற்கு மனு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். திட்டங்களை அமைச்சருக்கு அனுப்பி இருக்கிறார்கள். நுகரணவீர்த் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்றும் அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது? தெரியுமா? மாதங்கள் காலதாமதம் ஏன்?

* திரு. செ. சுந்தரப்பன் : ஒரு தவறான கருத்திலே டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு சாக்கடைத் திட்டத்திற்கு மாண்புமிகு தாவலர் அவர்களால் அடிக்கல் நாட்டப்பட்டு பணியும் துவக்கப் பட்டு விட்டது. ஹாண்டே அவர்கள் பேச்சைத் துவக்குதற்கு முன்னாலேயே என்னைக் கேட்டபோது நான் சொன்னேன். நான் சொன்னதில் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படவில்லை போலிருக்கிறது.

தண்ணீரைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். தமிழகத்தில் இருக்கும் நகரசபைகளிலேயே திருச்சி நகரசபையிலேதான் அதிகமான தண்ணீர் தரப்படுகிறது. ஒரு நாளுக்கு 25 காலன் அளவுக்குத் தரப்படுகிறது. நகர நிர்வாகக் கோளாறு காரணமாக—இந்த வார்த்தையை நான் சொல்ல வருந்துகிறேன்—நகர் எங்கும் வைக்கப்பட்டிருக்கும் குழாய்கள் மூலமாக தண்ணீர் எப்போதும் வீணாகிக் கொண்டிருக்கிறது. அப்படி வீணாகிக் கொண்டிருக்கின்ற தண்ணீரைக் கட்டுப் படுத்த முயற்சித்தாலே மணப்பாறை போன்று இன்னொரு நகரசபைக்கும் சேர்த்து தண்ணீர் கொடுக்க முடியும். அப்படி இருந்தும் மேலும் தண்ணீர் கொடுப்பதற்கான திட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளித்து ஆரம்ப ஏற்பாடுகள் செய்ய திருப்பதற்காக அரசையும் வாரியத்தையும் பாராட்ட வேண்டியவர்கள் தாக்கிக் கொண்டிருப்பது வியப்பாக இருக்கிறது.

[1973 மார்ச் 17]

* திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : தண்ணீர் விநாக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். தானாகவே குழாய்களில் இருந்து தண்ணீர் போய்க் கொண்டிருக்கிறதா அல்லது மக்கள் திறந்து வைத்து விடுகின்றார்களா?

MR CHAIRMAN (THIRU N. VEERASAMI) : What is this ? Is it a point of order? What madam? Dr. Hande will continue his speech.

திரு. செ. சுந்தரப்பன் : தண்ணீர்த் திட்டத்தைப் பராமரிப்பது நகரசபைகளிடம் தரப்பட்டிருக்கிறது. நகரசபைகள் அதிகக் குழாய்கள் வைக்க வேண்டாமென்று அரசு ஆலோசனை கூறியிருந்தும் அதையும் மீறி அதிகக் குழாய்கள் கேட்பதால்தான் இந்தத் தகராறு.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அமைச்சர் அவர்களுக்கும், இலாகாவுக்கும் மனுப் போட்டார்கள். எத்தனை மாதம் தாமதமாகி இருக்கிறது? பெருந்தலைவர் படத் திறப்புக்காகக் கூட மனுப் போட்டார்கள். அதற்குக் கூட முன்று மாதம் கழித்து அனுமதி வந்தது. அதற்குப் போயிருந்தபோதுதான் இந்தப் பிரச்சினையை எழுப்பினார்கள். பல மாதங்கள் ஆகியும் எந்தவிதமான பதிலும் அரசாங்கத்திலிருந்து வரவில்லை என்று குற்றம் சாட்டினார்கள். எதிர்க்கட்சிகளால் நடத்தப்படுகின்ற நகராட்சிகளுக்கும், எல்லா நகராட்சி மன்றங்களுக்கும், பேரூராட்சி மன்றங்களுக்கும் ஒரே வகையான கண்ணோட்டத் தோடு பார்க்க வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய வெட்டுத் தீர்மானத்தை வலியுறுத்தி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, in support of the cut motions that have been moved on behalf of my party, I would like to offer a few remarks regarding the major Demands which are now the subject-matter of discussion. A sum of Rs. 30 crores is being sought under the two Demands which is now the subject-matter before the House. Before, I proceed to other points, I would like to make a few observations regarding the City of Madras.

Sir, the life of the members of the Corporation Council has been extended periodically, bringing amendments to the City Corporation Act and I am told that the next elections to the Corporation will have to be held sometime in October 1973. I would like to get a categorical assurance from the Hon. Minister whether the elections to the City Council would be held on that day or whether it will be postponed or likely to be postponed still further. That is the question I am posing to the Hon. Minister.

1973 மார்ச் 17]

[Thiru R. Ponnappa Nadar]

Now the strength of the City Divisions has been increased to 150. There is some work going on regarding delimitation so far as the City is concerned. The City of Bombay has got less number of divisions, even though it has got three times the population of Madras. I do not oppose the divisions, but I would emphatically urge upon the Government that the elections will have to be expedited and no other extraneous considerations should be allowed to prevail in the matter of conduct of elections to the City Council. I think the Hon. Minister will take prompt steps for conducting the elections at the proper time.

The next point I would refer to is water-supply schemes (Interruption). Well, voters' list will have to be prepared and I do not think there is any legal impediments to that.

Next is with regard to Veeranam Water-supply Scheme. It has been said that the Veeranam scheme would materialise very soon. But the progress of the work on the scheme is very slow. I would say that it is at a snail's pace. I thought that this work would be expedited very soon and people would get their water-supply augmented from it. Suffice it for me to say that the progress on this work is very slow and is not at all very happy or encouraging. I do not want to use any other stronger word, for it will be disparaging if I use a stronger word.

Another point regarding the man-holes in the City is this. The man-holes in the City is a potential danger to the children, as they are not adequately protected. During the rainy season many children fell a victim to this and they will have to be protected. There were cases in which children could not be rescued from the man-holes. Such is the plight which is obtaining in this capital City. I think the Hon. Minister will bestow his attention regarding that aspect as well. பிற பதில் 12-30

Another point which I want to stress is regarding the poor condition of the roads in the City of Madras. The roads in the City of Madras are not adequately maintained and that is the standing complaint. It may be said that main roads are kept well. But in the by-roads and by-lanes the condition is so poor and so appalling that the majority of the people occupying that area are making a huge complaint stating that the Corporation

[Thiru R. Ponnappa Nadar]

1973 மார்ச் 17]

authority is not bestowing attention in that regard. I think the Hon. Minister will take prompt steps for effective repairs there also.

The cleaning of streets has been adversely commented upon. The sanitary staff who are working in the City of Madras, whether they are discharging their functions properly is a matter that will have to be considered. I accuse the Corporation and this Government for not taking effective and prompt steps to clean the garbage and other waste materials which are dumped in the streets. Even though dust-bins are provided in certain places, the refuse is not put in the dust-bins, whereas it is heaped in the midst of the road and it does not speak well of us. Of course, it may be said that this Government have taken a long-term step and effective step in the matter of clearance of the slums, but that will not be sufficient. I would go a step further and urge that the sanitary conditions of the City will have to be improved.

Similar conditions prevail in the other towns also. Dr. Hande has been just stressing about the appalling condition that is prevailing in the City of Tiruchirappalli. Sir, I had the occasion to contact the Chairman of that Municipality. I would once again say that the stink that is emanating from the molases as soon as we enter Tiruchirappalli City is so stinking and nauseating which affects the health of the people who are dwelling in the vicinity and I think it is not fair. It will not be proper even though the Government may say that they have passed orders. So many things may be said, but does it look well, does it speak well on the part of the authorities, is a matter which will have to be considered by this House.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : A Sub-Committee has been constituted under the Chairmanship of the Chief Secretary to the Tamil Nadu Government with Health Secretary and concerned Officials. They are going and inspecting the spot and very often giving suggestions to improve the conditions.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, I am aware that this process of Committee may take a long time. Inordinate delay would be the result. It is a crying need, but the Committee may take a long time to go into all these aspects. That also will have

[1973 மார்ச் 17]

[Thiru R. Ponnappa Nadar]

to be taken into account. That was the trick that had been planned by the alien Government. Whenever there was some agitation or some such thing, the Britisher used to appoint some committee to postpone the whole thing.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : The British legacy is not only owned by the D.M.K. but also by the Congress. The Congress Government established the factory there without knowing the implications and only it is left to us to rectify such pollution.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : The legacy has left an indelible mark on the administration. That is the charge which I am making. I do not say that we have changed. We are still following the Clive's Rules and that is the reason why I once again say that the D.M.K. Government which says that it is wedded to socialism and also progressive ideas can very well change this. I do not want to say anything further.

There is yet another point which I want to stress. There is also the processing of hides and skins going on in Tiruchirappalli town. That also emanates very foul odour and a person who goes to the air-port will be aware of the same if he travels along that road. That will also have to be looked into. That is so far as the Corporation is concerned.

Next, I want to speak about the condition of Municipalities. Sir, the Municipalities are now functioning and there is protected water-supply in several Municipalities. I want to make one submission regarding the Nagercoil Municipality where there is acute shortage of drinking water. The Chairman of the Water and Drainage Board has been saying the other day that there is no acute scarcity. I got a letter from the Councillor who is the Leader of the Congress Party there and also from the Opposition stating that the drinking water position is deteriorating considerably. I am fortified to say that many big Officers—I do not want to drag in the names of the big Officers in this debate but I know and I can say without fear of contradiction that they are getting water in police vans and police jeeps because drinking water is not available for their domestic consumption and water has to be conveyed and some other arrangement will have to be made. There are certain places where water is copiously available

[Thiru R. Ponnappa Nadar]

[1973 மார்ச் 17]

from wells and that can be supplied. I think the Municipality can take it up as a temporary measure for augmenting the drinking water-supply.

திரு. செ. கந்தப்பன் : ஏற்கனவே கூட பேசுகிறபோது முன்பு ஒருமுறை இந்தப் பிரச்சனையை அவர்கள் கிளப்பினார்கள். அங்கு கடுமையான வறட்சி இல்லையென்று நான் கூறியதை அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு சற்று பற்றாக்குறை உள்ளது. இன்று நாகர்கோவிலில் மட்டுமல்ல பல நகர சபைகளிலும் அந்தப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. ஆனால் நாகர்கோவிலின் சில பகுதிகளில் விநியோக முறையில், மேட்டுப் பகுதிகள், புதிதாக விளைந்த பகுதிகள் என்ற வகையில் விநியோக முறையில் சற்று சீர்தரப்பட்ட வேண்டியிருக்கிறது. விநியோக முறையைச் சீர்படுத்துவதற்காகவும், மேலும் தண்ணீரைக் கூடுதலாக்கவும் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு—விடை உயர்ந்த குழாய்களை வைத்து அதிகச் செலவில் தயாரிக்கப்படும் திட்டமாதலால் நாகர்கோவிலின் மீது அத்தகைய பளுவைப் போடக்கூடாது என்று மலிவான குழாய்கள் போட்டுச் செய்வதற்கு வாரியத்தில் உள்ள பொறியாளர்கள் 16 லட்சம் ரூபாய் செலவில் ஒரு திட்டத்தைத் தயார் செய்து அரசு அங்கீகரித்திற்கு, இன்னும் அனுப்பப்படவில்லை, விரைவில் அனுப்பப்படும் சூழ்நிலை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Sir, if it is implemented, I will be the first person to congratulate this Government. But it is not progressing. That is the complaint which I am making and the hon. Member has been saying that there is no acute scarcity. Sir, I am experiencing it day by day. As soon as summer starts, there would be trouble. So far as water-supply is concerned, that water-supply was designed only for about 50,000 persons.

THIRU S. KANDAPPAN : This is a relative term. If we compare it with the development of foreign countries where the minimum per capita consumption is 40 or 50 or even 60 gallons, then all our Cities and Municipalities are suffering from very acute scarcity. But if we compare the drinking water-supply within Tamil Nadu and even in India, I do not consider that the application of the phrase 'acute scarcity' is quite relevant there. But there is need for augmenting it, I do agree, not only in Nagercoil, but in many towns. But the Nagercoil Scheme is being processed.

1973 மார்ச் 17]

[Thiru R. Ponnappa Nadar]

THIRU R. PONNAPPA NADAR : There is plenty of water available and we are only reminded of the saying 'water, water everywhere, but not a drop to drink'. That is the only pitiable plight to which we are reduced. I can understand if water is not available. But I am sorry to say that I am unable to accept the argument advanced by the hon. Member because we had 24 hours supply formely. When I went and lived in that town some 28 years ago, there was perannial supply—24 hours supply—throughout. At that time the population was only about 50,000. It was designed only for 50,000 people. But now the population is 1½ lakhs. It has increased thrice. That is the reason why the scarcity has arisen. That is the reason why I say that the Municipality requested for a loan of Rs. 1 crore and 25 lakhs and the L.I.C. was kind enough to advance that loan. But that has not been utilised properly. I think the Chairman of the Water Board will be kind enough and good enough to give us drinking water. With that statement, I am closing that issue.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, on a point of order. The Hon. Minister for Education is in-charge of Local Administration. But the clarification to the point raised by the hon. Member is coming from the Chairman of the Water-supply and Drainage Board. This is really leading to an anomalous position in the Legislature.....

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASAMY) : As the Chairman he can say it.....

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : I am only suggesting that instead of giving information now and then, I would request the Government to place the report on the table of the House as the Report of the Electricity Board is placed on the table of the House. This is a very important issue and we are not able to get full information.....

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASAMY) : The hon. Member wants to speak on a fresh subject because she has no opportunity to participate in the discussion.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Even otherwise, I want to submit to the Government.....

MR. CHAIRMAN : (THIRU N. VEERASAMY) : I am sorry it is 12.40 p.m. and after hon. Member Thiru Ponnappa Nadar completes his speech.....

பகுதிகளில் விநியோக

THIRU J. JAMES: Sir, on a point of order. When the Chairman of the Water-supply and Drainage Board is not responsible to this House and only the Hon. Minister is responsible to this House, how is he competent.....

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASAMY): What is it? Being the Chairman he is explaining the position. As a Member of this House, he can give all the information he knows to this House. There is no harm in his doing so. Now, the hon. Leader of the Opposition can continue his speech.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I have been subjected to frequent interruptions and I do not mind interruptions and I would welcome any interruption because then only clarification and light can be thrown during the debate.

The next point which I want to stress is regarding town planning. Sir, recently certain promotions have been given to Building Inspectors as Town Planning Officers (Grade III). There are certain set of rules in regard to promotions and a committee will have to be constituted. But before the constitution of the committee, temporary promotions have been given by the departmental head, which, I submit, is not very happy. Because any person who is acting temporarily will just press forward his claim by saying that he has acted in the post even as a temporary incumbent. So, it may not be proper and in consonance with the rules that have been framed and the G. O. that has been passed by the Government, that the departmental head should arrogate to himself the powers which are not conferred on him under the rules. Many persons have been adversely affected. Now the committee has been constituted with the Tuticorin Chairman as one of the members and some other officers as well. Before making temporary promotion, a panel will have to be drawn by the department and in the light of that panel, the committee can be well advised to consider the recommendations made by the panel. I think steps should have been taken in that regard. That is another point which I want to bring to the notice of the Government.

So far as municipalities are concerned, their employees' services have been regularised by the passing of certain orders which are now in force. But those orders and rules will have to be strictly

1973 மார்ச் 17]

[Thiru R. Ponnappa Nadar]

complied with. There has been a departure from the rules and the orders that have been passed. I think, the department will take steps to rectify these things.

Then I come to panchayats and panchayat unions. Sir, district boards were abolished and panchayat unions became the successor bodies. Now throughout the State there are 374 panchayat unions and they were constituted on 2nd October 1960 and on 2nd October 1961. Time has elapsed and the Panchayat Act gives certain powers to the Panchayat Union Councils and the panchayats. It has been stated in the Note that has been circulated to us that the panchayats and panchayat unions are autonomous corporate bodies in their sphere. Whether the panchayats and panchayat unions are autonomous corporate bodies in their sphere is the next point which I am going to refer. The hon. Member, Dr. Hande, has just now stated about the pitiable plight that is obtaining in the Suramangalam Town Panchayat. There has been certain complaint against the Executive Officer who has served there for about 1½ years. The complaint of the panchayat is that he is working against the resolutions passed by that panchayat. This executive officer got sanction of 30 works from the Collector behind the back of the elected President and the Members. It may be argued that he is doing it for the benefit of the panchayat. The panchayat or the Panchayat President is not against the sanction of the works but the way in which the elected president is treated, is the most disrespectful part of the whole affair. I was listening to the reply given by the Hon. Minister for Local Administration and he has stated that some enquiry has been made by the District Collector and he has submitted a report and in that report the allegations made, have not been substantiated.

Now, I am asking whether this Government are conducting an enquiry against that President for his removal by a dubious legal method. Because I know, Sir, in my constituency, one panchayat union chairman has been removed at the instance of the ruling party on certain flimsy grounds and the grounds have been just communicated to the President who has given his reply. But his reply and objections were not heeded and he has been asked to face the no-confidence motion. What had happened during the no-confidence motion was that many members were purchased and

[Thiru R. Ponnappa Nadar] [1973 மார்ச் 17]

the Hon. Minister for Co-operation camped at Tirunelveli and he sent his own men and his vehicles were plying there and there has been a demotion of the panchayat union chairman. That has happened in my constituency and the name of panchayat union is Munjeri Panchayat Union and the Chairman of the panchayat union is a lawyer and a former Member of the Travancore-Cochin Assembly. Now it may be stated that that may be a victory for the ruling party. But does it speak well about the ruling party, is the point and that is the allegation and accusation which I am making. This sort of dubious and doubtful legal method should not be adopted and I think it is not in good taste. I hope that such a thing should not happen in Suramangalam because he is an old Congressman. He has written a personal letter explaining all the details and I do not want to say that things are very happy there. The executive officer in conjunction with Thiru Chandra-sekara Mudaliar—whose name has been mentioned is determined to exterminate him. I do not want to read the letter and these are the words which have been used—

“பழைய காங்கிரஸை அயிரி இளைதவாறு நசுக்குவோம்”

If this is true, does it speak well about the executive officer. He should not align himself with any political party or should not be under the shade of big men who are entrenched in office. He should not behave like that. He has been unnecessarily using the name of very respectable and very responsible Ministers whom I respect most and their names should not be dragged in. Now, Sir, the President of the panchayat cannot be removed unless a no-confidence motion has been passed against him or supersession of the panchayat has been made as per the law. The best thing that should be done under the circumstances of the case, is just to transfer the executive officer to some other place.

He has served for more than 1½ years there. He has not been transferred. There is victimisation of President. The President says he has been terrorised. The officers are fighting shy of taking action against this person. It is also alleged that there is a case of defalcation of Rs. 6,000. Whether the allegation is ill founded or well founded is a matter which requires investigation by impartial persons and I hope the matter will be examined in detail. With the observations I have made, I hope and trust the Hon. Minister will restore the autonomous character of panchayat and

1973 மார்ச் 17]

[Thiru R. Ponnappa Nadar]

panchayat unions. If there is no power vested in the President to have democratic way of life, what is the sanctity of having a panchayat with only limited powers?

Next point I want to stress is regarding direct election of Panchayat Union Chairman. Many members have expressed in this august House that direct election will have to be there so far as Panchayat Unions are concerned. I think the present system of depending upon the votes of President of Panchayats and others is not happy because it harbours corruption. Corruption in political life has become more rampant. If direct election is made, it may be argued it may be more costly something like election of MLA. But then it would be a healthy convention and practice if direct election is made, so far as Chairmen of Panchayat Unions are concerned.

Another point is the District Collector and R.D.O. who control panchayats and panchayat unions at district level. The District Collector is having a P. A. (Planning and Development) to assist him in developmental activities. But I think a change has to be effected. It is better that this is not tacked on to the Revenue Department. There should be a separate department for Panchayat administration at district level. R.D.O. has got numerous functions in revenue side to attend to. He has also executive powers of first-class magistrate. So, I think if developmental activities of panchayats are handled separately, it would be better. Then they could properly see to the implementation of works.

Regarding roads in Panchayats, certain roads have been laid but their maintenance is poor and some of them have been washed away by the recent rains. Sufficient funds are not available for new schemes and for laying new roads. Some roads, built without protective works like culverts, have been washed away. Some effective steps will have to be taken so that existing roads may be kept in good condition. I think the department would be well advised to take concrete measures in this direction.

Another point is the local matter. In Neyyakarampatti panchayat, in Palni taluk, there is a market and panchayat is collecting rent. This market is on poramboke land. Regarding permission to have the market on poramboke land, government had not taken action. In fact, the Collector of Madurai had been approached. I think the needful would be done in the matter.

[Thiru R. Ponnappa Nadar]

[1973 மார்ச் 17]

Regarding rain damage work, cut-motion No. 538 mentions that during the October, November 1972 rains, certain breaches have occurred in Melpuram taluk and Punnakurai channel. We approached the Collector and Government but nothing has materialised. The damage remains like that.

There is the drinking water supply problem detailed in the cut-motion No. 605 of Thiru A. Swamidhas. If that project is implemented, many villages could be covered. If a bridge is constructed at Mambazhathurai and water impounded then Takkalai and Kulachal town could be benefited by water supply. I hope Government would take speedy action in this matter.

With these observations I would once again say that the tempo of administration needs to be considerably improved. With these words, I conclude.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே,

“கருமம் செய்வொருவன் கைதூ வேன் என்னும்

பெருமையிற் பிடுமைய தில்.”

என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. குடி மக்களுக்காக கடமை செய்வதில் நான் சோர்வடைய மாட்டேன் என்று கூறி ஒருவன் மூன் வருவானேயானால் அவனுடைய பெருமையை மீறிய புகழ் வேறு எதுவும் இல்லை என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. அந்தத் தன்மையை நிறைவேற்றுகின்ற அளவுக்கு அமைந்த ஒன்றுதான் சமூக வளர்ச்சிப் பணிகள், வட்டார வளர்ச்சிப் பணிகளாகும். எனவே, சமூக நலன் கருதியும், வட்டார வளர்ச்சி நலன் கருதியும் இந்த மான்யக் கோரிக்கைகள் இங்கே வைக்கப்பட்டு அதற்காக ரூ. 30,65,87,200 இரண்டு வகைகளிலும் கோரப் பட்டிருக்கிறது.

சமூக வளர்ச்சி கருதியும், வட்டார வளர்ச்சி கருதியும் பலரும் பல கருத்துக் களை எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆக, இதில் இரண்டு பேரும் பணிகள் அடங்கியிருக்கின்ற காரணத்தால், பொதுமக்களுடைய நேரடித் தொடர்பு, பொது மக்களுடைய ஊக்கமும், ஆர்வமும், அக்கறையும் இந்தத் துறையிலே வேறு எந்தத் துறையையும் விட மிகப் படிந்து இருக்கிறது என்பது இந்த மன்றத்தில் உறுப்பினர்கள் பலரும் எடுத்துக் கூறிய கூற்றுக்களிலிருந்து மிகத் தெளிவாகியிருக்கிறது. பொது மக்களுடைய நல்லொத்துமையிப்பு, ஆதரவின் அடிப்படையில்தான் பணிகள் நிறைவேற்ற வேண்டியிருக்கிறது. அந்த முறையில் இந்தப் பணிகள் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்தோங்கி இருக்கின்ற பாக்ஜினையும்

1973 மார்ச் 17] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நாம் இங்கே சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறோம். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் கூட, இந்த ஊர் வளர்ச்சிப் பணிகள், சமூக வளர்ச்சிப் பணிகள் மற்ற மாநிலங்களுடைய ஒப்பிடுகின்ற வகையில் சிறந்த வகையில் வெற்றி பெற்று வருகின்றன. தோங்கி வந்திருக்கின்ற பாங்கினையும் நன்றாகக் காண்கிறோம்.

இங்கே ரூ. 30,85,87,200-க்கு மான்ய கோரிக்கைகள் வைக்கப்பட்டாலும், இந்தத் துறையின் மூலமாக இந்த ஆண்டு மட்டும் நிறைவேற்றப்படுகின்ற பணிகள் ரூ. 9,469 லட்சமாக அமைகிறது. பல்வேறு துறைகள் தனித்தனியாக இருந்தாலும் கூட, அவற்றின் நன்மைகளை மக்களிடத்தில் கொண்டுபோய் சேர்க்கின்ற இந்த ஊராட்சித் துறையும், ஊராட்சி ஒன்றியத் துறையும், வேறு துறைத் துறைகளாக இருந்து பாடுபடும் துறைகளும் நாளுக்கு நாள் வளர்ந்து வந்திருக்கின்ற பாங்கினையும் நன்றாகக் காண்கிறோம்.

1961-62-ல் 1,575 லட்ச ரூபாய் அளவுக்கு இந்தத் துறைகளின் மூலமாக பணிகள் ஆற்றப்பட்டு, 1966-67-ல் ரூ. 4,748 லட்சமாக வளர்ந்து, இப்போது 9,469 லட்சமாக வளர்ந்தோங்கி நிற்கிறது. 1951-67-க்கு இடையே இருக்கிற 6 ஆண்டு காலத்தில் மாத்திரம் ரூ. 198 கோடியே 83 லட்சம் அளவுக்கு பணிகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்று கணக்கிட்டால், 1967-லிருந்து 1972-73 வரையில் 6 ஆண்டு காலத்தில் ரூ. 378 கோடியே 95 லட்சம் அளவுக்கு சமுதாய, வட்டார வளர்ச்சிப் பணிகள் எல்லாம் நடைபெற்றிருக்கின்றன என்பதை நாம் காணலாம். 1973-74-ம் ஆண்டில் ஒதுக்கப்பட்டத் தொகையையும் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டால் 473 கோடியே 64 லட்சம் ரூபாயாகும். 6 ஆண்டு காலத்திற்கு முன்பு இருந்ததை விட இப்போது எவ்வளவு செலவழிக்கிறோம் என்று பார்த்தால் 99 சதவிகிதம் அதிகமாக கிட்டத்தட்ட சென்ட் பர்சன்ட் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு அதிகமாகச் செலவழிக்கிற ஒரு துறையாக இந்தத் துறையை கொண்டு வந்திருக்கிறோம். ஆக, இந்தத்துறை மிகப் பலன் அளிக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது என்று சொல்வதில் நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

வேறுபல மாநிலங்களிலே இருக்கின்ற அமைப்புகளோடு நமது தமிழகத்தைப் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தோமானால் நிலைமை இன்னும் தெளிவாகப் புரியும். வேறு பல மாநிலங்களிலே ஜில்லா பரிஷத் என்ற அமைப்புக்களை ஏற்படுத்தி, சமுதாய வளர்ச்சிப்பணி, வட்டார வளர்ச்சிப் பணிகளைச் செய்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகளிலே சிறப்பாகச் சொல்லப் பட்டது மகாராஷ்டிர மாநிலம். ஊராட்சி ஒன்றிய அமைப்புகளை வைத்துசெயல்படுகின்ற சில மாநிலங்களை விட மகாராஷ்டிர மாநிலத்தில் ஜில்லா பரிஷத் அமைப்புகளின் மூலம் வளர்ச்சிப் பணிகளை சிறப்பாக நடத்துவதாகச் சொல்லப்பட்டது. அதனால் அவர்கள் எப்படி செயல்படுத்துகிறார்கள், எந்தெந்த முறைகளில் பணிகளை நிறைவேற்ற

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1973 மார்ச் 17]

கிராமம் என்பதை ஆராய்ந்து அறிந்து வருவதற்காக நமது மாநில அதிகாரிகள் குழு ஒன்றை அங்கே அனுப்பி வைத்தோம். நமது மாநிலத்தைவிட எந்த வகையிலே சிறந்திருக்கிறது என்பதை அறிந்து, நமக்கு ஏற்றதாக இருந்தால் அதைச் செயல்படுத்தலாம் என்பதற்காக அதிகாரிகள் குழுவை அனுப்பிவைத்தோம்.

அவர்கள் அங்கே போய் பார்த்துவிட்டு, அங்கே திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதிலே உள்ள கஷ்டங்களையும் சங்கடங்களையும் மற்ற காரியங்களையும் ஆராய்ந்து பார்த்து அறிக்கை கொடுத்தார்கள். அவர்கள் அறிக்கையிலே 374 ஊராட்சி ஒன்றிய அமைப்புகளை வைத்து வளர்ச்சிப் பணிகளை மேற்கொள்ளும் நமது முறைதான் மகாராஷ்டிரத்தைவிட சிறந்ததாக இருக்கிறது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆக, கழிந்த 12, 13 ஆண்டு காலமாக வேறு பல மாநிலங்களைவிட நமது மாநிலத்தில் இந்த ஊராட்சி ஒன்றிய அமைப்புகளின் மூலம் வளர்ச்சிப்பணிகள் சிறந்த முறையில் நடைபெற்று வருகின்றன என்பதை நாம் தெள்ளத்தெளியப் புரிந்துகொள்கிறோம்.

இந்த 12, 13 ஆண்டு காலத்தில் ஏற்பட்ட வாய்ப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு, அதிலே ஏற்பட்ட குறைபாடுகளையும் நிறைபாடுகளையும் பல உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டினார்கள். திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதில் சில குறைபாடுகளும் இருக்கின்றன. அதை இல்லை என்று நாம் சொல்லவில்லை. அந்தக் குறைபாடுகளை எந்த எந்த வகையிலே நிவர்த்தி செய்யலாம் என்பதில் நாம் கவனம் செலுத்தியிருக்கிறோம். மேலும் குறைகளைக் கழைத்து சிறந்த முறையில் செயல்படுவதற்குள்ள வழிவகைகள் என்ன என்பதை ஆராய்ந்து அறிவிக்கும்படி நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணைக்குழுவைக் கேட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் அறிக்கை வந்தவுடன் அதன் அடிப்படையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கின்ற உரையுங்கள் ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் பேசும்போது கொடைக்கானலிலே மேற்கொள்ளப்பட்ட முடிவுகளை இன்னும் நடைமுறைப்படுத்தவில்லை என்று குறைபட்டுக் கொண்டார்கள். அதைப்பற்றித் துறை ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறது. மேலும் அதைப்பற்றி சிரிய கருத்துகளைக் கூறுவதற்காக நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணைக் குழுவிடம் கேட்டிருக்கிறோம். அவர்களிடத்திலே கருத்துகள் கேட்ட பின்னால், அவர்கள் அறிக்கை வருவதற்குள் நாம் சில பணிகளை மேற்கொண்டோம். ஆனால் நாம் அவர்களை மதிக்கவில்லை என்ற தவறான எண்ணம் ஏற்பட்டகூடும். ஆகவே, அவர்களின் அறிக்கைக்காக காத்துக் கொண்டிருக்கிறோம்; அறிக்கை வந்தவுடன் உரிய நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

1973 மார்ச் 17]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

மொத்தத்தில் இந்த 12, 13 ஆண்டு காலத்தில் ஊராட்சித்துறை ஒப்புக் கொண்டிருக்கின்ற பணிகள் நாளாளுக்குநாள் வளர்ந்துகொண்டே வந்திருப்பதை நாம் தெரிந்துகொள்ளலாம். இப்படி பொறுப்புக்கள் அதிகரித்திருப்பதனாலும் ஒன்றியங்கள் சிறப்பாகப் பணியாற்றுவதற்காக ஊராட்சித் துறையை வருவாய்த் துறையிலிருந்து தனியாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று பலர் சொன்னார்கள். மாவட்ட அளவிலே இப்படி நிர்வாகத்தை இரண்டாகப் பிரித்தாலும் இரண்டுத் துறைகளுக்கும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தான் தலைவராக இருக்க முடியும். அந்த அடிப்படையில்தான் இந்தத் துறையை முழு கவனம் செலுத்தி பார்ப்பதற்காக தனி அதிகாரிகள் இருந்தாலும் ஆர்.டி.ஓ. அதிகாரம் பெற்றவர்கள் இந்த வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகளாக அல்லது கோட்டாட்சித் தலைவர்களாக இருந்தாலும் மேலதிகாரம் படைத்தவர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருப்பதால் கோட்டாட்சித் தலைவர்களுக்கு அதிக வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்படாமல் போகக்கூடிய ஒரு நிலைமை ஏற்படலாம். இருப்பினும் சிறந்த நிர்வாகத்தை முன்னிட்டு உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களின் அடிப்படையில் இரண்டாகப் பிரிக்கவேண்டுமென்ற கருத்தை நோக்கி அடிப்படையில் ஏற்கெனவே நாங்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம். எந்தெந்த வகையிலே அதைச் செய்யலாம் என்பதற்கு நிர்வாகச் சீர்திருத்த ஆணைக் குழுவிடம் கருத்துரைக் கேட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் அறிக்கை வந்தபின்னால் அதிலே நல்ல முடிவுகள் ஏற்படும் என்று கருதுகிறேன்.

பொதுவாக, நமது நாட்டில் ஊராட்சி வளர்ச்சித்துறைகள் எப்படி செயல்படுகின்றன என்பதை ஆராய்வதற்காக 'நாஷனல் இன்ஸ்டிடியூட் ஆஃப் கம்யூனிட்டி டெவலப்மென்ட்' என்ற அமைப்பிலிருந்து யுனைட்டெட் கிங்டம் பிரிட்டனைச் சேர்ந்த வல்லுனர் குழு ஒன்று வந்தது. அவர்கள் தமிழ்நாடு, ஆந்திரம், மத்திய பிரதேசம், குஜராத் இந்த நான்கு மாநிலங்களையும் பார்வையிட்ட ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பித்தார்கள். அந்த அறிக்கையிலே தமிழகத்தில் ஊராட்சி வளர்ச்சித்துறை செயல்படும் முறை சிறப்பானது என்று பாராட்டியிருக்கிறார்கள் என்பதை பெருமையோடு நான் இங்கே கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

'Almost all services connected with agriculture, such as irrigation, seed distribution, fertiliser distribution, poultry farming, and animal husbandry have improved after the introduction of Panchayat Raj in Tamil Nadu'.

என்று அந்தக் குழுவின் இந்த நான்கு மாநிலங்களையும் பார்த்துவிட்டு தங்களுடைய அறிக்கையிலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஊராட்சி ஒன்றிய அமைப்பு வேளாண்மைத் துறை வளர்ச்சியில், தமிழ்நாடு 68 சதவிகித வளர்ச்சியைக் கண்டிருக்கிறது என்றும், ஆந்திரப்பிரதேசம் 55 சதவிகித வளர்ச்சியைக் கண்டிருக்கிறது என்றும்,

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1973 மார்ச் 17]

கிறது என்றும், மத்தியபிரதேசம் 5 சதவிகித வளர்ச்சியைக் கண்டிருக்கிறது என்றும், குஜராத் 34 சதவிகிதம் வளர்ச்சியைக் கண்டிருக்கிறது என்றும் அவர்கள் மேலும் தங்கள் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஊராட்சி ஒன்றியங்களை அணுகி, உழவர் பெருங்குடி மக்கள் பெறுகின்ற நிதிவசதிகளைப் பற்றியும் கனித்திருக்கிறார்கள். தமிழகத்தில் 71 சதவிகிதம் வேளாண்மைப் பெருங்குடி மக்கள் நிதிவசதியைப் பெறுவதற்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்களை அணுகியிருக்கிறார்கள் என்றும், ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் 39 சதவிகிதம் என்றும், குஜராத் தில் 19 சதவிகிதம் என்றும் மத்தியப் பிரதேசத்தில் ஒரே ஒரு சதவிகிதம் என்றும் புள்ளி விபரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த அளவுக்கு மற்ற மாநிலங்களை விட நமது தமிழகம் இந்தத் துறையிலே முன்னேறியிருக்கிறது என்பது நன்கு தெளிவாகிறது.

பொதுவாக, தமிழகம் நீண்ட நெடுங்காலமாக இந்தத் துறையில் வளர்ச்சி பெற்று வருகிறது என்பது மகிழ்ச்சிக்குரியதாகும். நமது தமிழகத்தில் மேலும் இந்தத் துறை வளர்ச்சிபெற நல்ல வாய்ப்புகள் இருக்கின்றன. 1971-ம் ஆண்டு சென்சஸ் கணக்குப்படி பார்த்தால் நகரங்களைப் பிரிப்பதற்காக வகுக்கப்பட்ட இலக்கணப்படி இந்தியா முழுவதிலும் உள்ள எல்லா மாநிலங்களிலும் கணக்கிட்டு, ஒவ்வொரு மாநிலத்தையும் எத்தனை நகரங்களாகப் பிரிக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் பார்ப்போமானால் உத்திரப் பிரதேசத்தில் 294 நகரங்கள் என்றும், மகாராஷ்டிரத்தில் 289 நகரங்கள் என்றும், குஜராத் தில் 217 நகரங்கள் என்றும் அந்த அடிப்படையில் தமிழ்நாட்டில் 443 நகரங்கள் வருகின்றன என்றும் சென்சஸ் ரிப்போர்ட்டில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். 8 கோடி மக்கள் வாழ்கின்ற உத்திரப் பிரதேசத்தில் நகரங்களைப் பிரிக்கின்ற இலக்கணப்படி 294 நகரங்கள்தான் வருகின்றன என்று அந்த ரிப்போர்ட்டிலே தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நமது தமிழகத்தில் 443 நகரங்கள் வருகின்றன என்றால் அது எவ்வளவு பெருமைக்குரியது என்பதை நாம் எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

இப்படி தமிழகத்தில் பல கிராமங்கள் சிற்றார்கள் பேரூர்களாகவும் பேரூர்கள் நகரங்களாகவும் நகரங்கள் பெருநகரங்களாகவும் மாற்றமடைந்து வரும் அளவிற்கு பல்வேறு கிராமங்கள் வளர்ச்சி பெற்று இருக்கின்றன என்பதை அறியலாம். மற்ற மற்ற மாநிலங்களிலுள்ள நிலைமைகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது நமது தமிழகத்தில் வளர்ச்சி பாவலாக அமைந்திருப்பதையும் அறியலாம்.

வங்காளத்தை எடுத்துக்கொண்டால் கல்கத்தா போன்ற இரண்டொரு நகரங்களைத் தவிர மற்ற பகுதிகளெல்லாம் மிகச் சாதாரணமாகத்தான் இருக்கின்றன. மராட்டியத்தினை எடுத்துக்கொண்டால் பம்பாய் வளர்ந்த நகர், பூனா

1973 மார்ச் 17]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வளர்ந்த நகர். அது போன்று மைசூர் எடுத்துக்கொண்டால் மைசூர் வளர்ந்த நகர். பெங்களூர் வளர்ந்த நகர், ஆனால் மற்ற, மற்ற பகுதிகளில் லாம் மிகமிகச் சாதாரணமாகவே இருக்கின்றன. ஆனால் தமிழகத்தை எடுத்துக்கொண்டால் வளர்ச்சியுற்ற நகரைப் பார்க்க வேண்டுமானால் 300, 400 மைல் களைக் கடந்துவந்தால்தான் பார்க்க முடியும் என்ற நிலைசில்லாமல் சென்னையும் சென்னைக்கு அடுத்தபடியாக மதுரையும், கோவையும், திருச்சியும், திருநெல் வேலியும், சேலமும், வேலூரும் இப்படி மாவட்டத்திற்கு மாவட்டம் பெரும் நகரங்கள் வளர்ச்சியுற்று இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். இப்படிப்பட்ட வளர்ச்சி இன்று நேற்று ஏற்பட்டது என்று சொல்லவில்லை. வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் சென்னை வளர்ச்சி அடைந்தது என்று சொன்னாலும் சேர சோழ பாண்டியன் காலத்திலேருந்தே இப்படிப்பட்ட வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கின்றது என்று சொல்லுகிறேனே தவிர இதற்குக் காரணம் வெள்ளைக்காரன் மட்டுமில்லை.

நான் குறிப்பிட்டதைப்போல சென்னைக்கு மட்டும்தான் வெள்ளைக்காரன் காரணமாக இருக்கலாம். காஞ்சி, மதுரை, உறையூர் மற்றவையெல்லாம் நீண்ட நெடுங்காலமாக வளர்ந்துவரும் நகரங்களாகும். அத்துடன் நமது அரசு எடுத்துவரும் பல்வேறு வளர்ச்சித்திட்டங்களின் காரணமாக கிராமங்களும் நகரங்களும் மேலும் விரிவடைந்துவருகின்றன என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். குறைந்தது 300 மக்கள் தொகையுள்ள பகுதிகளுக்கு ஒரு துவக்கப்பள்ளியும், 2½ மைல் வட்டாரத்திற்கு ஒரு உயர் துவக்கப்பள்ளியும், ஐந்து மைல் வட்டாரத்திற்கு ஒரு உயர் நிலைப்பள்ளியும் நிறுவவேண்டும் என்பது நமது திட்டம். நிதிநிலையினையொட்டி மேலும் மேலும் வளர்ந்துவரும் இந்தப் பகுதிகளின் தேவைகளையும் முடிந்த அளவிற்கு நிறைவேற்றிவருகின்றோம். கல்வியினைப் பொறுத்த மட்டில் அது மேலும் மேலும் பரவலாக்கப்பட்டு வருகின்றதைப் பார்க்கலாம்.

1966-67-ல் ஆரம்பக் கட்டத்தில் கற்பவர்களுக்கு ரூ. 17.90 கோடி செலவு அதிகோம் என்றால் 1973-74-ல் இது ரூ. 34.32 கோடிக்கு வளர்ந்துள்ள நிலைக்குக் கல்வி பரவலாக்கப் பட்டிருக்கின்றது என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக இதை நான் குறிப்பிடுகிறேன். இன்னும் இத்துறையில் ஆற்ற வேண்டிய பணிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன. கல்வியினைப் பொறுத்தபட்டில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்தான் இப்பணியினை பெரும்பாலும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆறு வயதிலிருந்து பதினாறு வயதுவரையிலுள்ள சிறுவர்கள் சிறுமிகள் தாழ்த்துக்கு தொண்ணூற்று நான்கு பேரை பள்ளிக்குக் கொண்டு வந்தோம் என்றாலும் இன்னும் ஆறு பேர் பெற்றோர்கள் கைக்கு அகப்படாமல் ஆசிரியர்களுடைய கண்களுக்கும் அகப்படாமல் அங்கங்கே சுற்றிக்கொண்டு தான் இருக்கிறார்கள். அவர்களையும் பள்ளிகளில் கொண்டுவந்து சேர்க்க

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1973 மார்ச் 17]

வேண்டிய பெரும்பொறுப்பு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இருக்கின்றன. அவற்றை அவை தீர்மானம் மேற்கொண்டும் இருக்கின்றன. ஆகவே ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பங்குகூட 314 லட்சத்திலிருந்து ரூபாய் ஐந்து கோடிக்கு வந்து, இதில் பல ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஆசிரியர்களுக்கு உரிய நாளில் சம்பளம் தருவதில் இடர்பாடுகள் இருப்பதாகத் தெரிவித்து, உரிய பணத்தை உரிய தினத்தில் அவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியவில்லை என்று அவர்கள் சொன்னபிறகு இப்போது ஆசிரியர்களுக்கு நேரடியாகச் சம்பளத்தை முதல் தேதியன்றே தந்துவிடுவதற்கான ஏற்பாடு ஒன்றை செய்து, சம்பளத்தைக் கொடுத்தபிறகு கணக்குப் பார்த்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலிருந்து பெறுகிறது என்ற ஏற்பாட்டினைச் செய்திருக்கிறோம்.

அதமட்டுமின்றி 'ரி க்வாலிஃபிகேஷன்' என்று சொல்லத்தக்க அளவிற்கு சில வகைகளை மாற்றி அமைப்பதன் மூலம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மட்டும் சென்ற ஆண்டு அளித்ததைவிட இப்போது ஏழு கோடி ரூபாய் அதிகமாக அரசு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குத் தந்து ஓரளவிற்கு இடர்பாட்டைப் போக்கியிருக்கிறோம்.

இதை நவீன, சிற்றூர் வளர்ச்சி வாரியம் என்று அழைக்கப்படும் ரூரல் டெவலப்மெண்டு போர்டு ஒன்றினை ஏற்படுத்தி அதன்மூலம் கடன் வசதிகளைப் பெற்று பள்ளிக்கூடக் கட்டிடங்களைக் கட்டுதல், இணைப்புச் சாலைகளை அமைத்தல், மார்கெட்டுக்கான கட்டிடங்களைக் கட்டுதல் போன்றவற்றுக்கான நிதி உதவியை கடனாகக் கொடுக்க ஏற்பாட்டினைச் செய்யக் கருதிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

அரசாங்கத்திற்கு ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்தின் மூலமாகவாவது அல்லது தேசிய டாங்குடனிலிருந்தாவது கடன் உதவி பெற்று ரூரல் டெவலப்மெண்டு போர்டு என்ற ஒன்றினை அமைத்து உதவி வேண்டும் என்று, முதலில் ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்தினை அணுகினோம். அன்றிருந்த தலைவர் ஒப்புதல் தந்தார். ஆனால் அதை முறையாகப் பெறுவதற்கு முன்னம் அவர் மாறிவிட்டார். இப்போது அவருக்குப் பதிலாக வேறு ஒருவர் தலைவராக வந்திருக்கின்றார். வந்துள்ள இவர்டம் நமது கோரிக்கை போயிருக்கின்றது. இவர் ஒப்புதல் அளித்தபிறகு ஆயுள் காப்பீட்டுக் கழகத்திடமிருந்து நிதியினைப் பெற்று நாம் இப்போது யோசித்துக்கொண்டிருக்கும் சிற்றூர் வளர்ச்சி வாரியத்தினை அமைப்பதன் மூலம் விட்டடங்கட்ட எண்ணியதம் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு வேண்டிய கட்டிடங்களைக் கட்டிக் கொடுக்க முடியும். இரண்டு ஆண்டு காலத்தில் எல்லாக் கட்டிடங்களையும் கட்டி முடித்துவிட்டு பின்னர் இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலம் அதற்கான செலவுகளைத் திரும்பப் பெறலாம். ஒருக்கால் ஆயுள் காப்பீட்

1973 மார்ச் 17]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நிக் கழகம் இந்த உதவியினைச் செய்ய முன் வராவிட்டாலும் தேசிய பாங்கு களோடு தொடர்பு கொண்டு இந்த வாரியத்தினை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதன் எண்ணம் அரசுக்கு இருக்கின்றது.

நிருபதி த. ந. அனந்தநாயகி: தலைவரவர்களே, இப்படி அமைக்க இருக்கும் இந்த வாரியத்தின் தலைவராவது கட்சிப் பற்று இல்லாமல் வேறு கட்சியிலிருந்து ஒருவரைப் போடுவதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா? அல்லது மந்திரிகளின் எண்ணிக்கையாவது அதிகப்படுத்தினால் எங்களுடைய கேள்விகளுக்கு அதிக விளக்கங்களும் பதிலும் கிடைக்கும். இந்த இரண்டில் ஏதாவதொன்றை அரசு செய்யுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: கேள்வி, இப்போது வாரியத் தலைவர்களாக இருப்பவர்கள் எல்லாம் அப்படி இருக்கின்றார்கள் என்ற பொருள் பட இருக்கின்றது. அப்படிப்பட்ட பொருள்கொள்ள சிறிதும் இடமில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு, யார் தலைவராக இருந்தாலும் ஆற்ற வேண்டிய பணிகளை முறைப்படி செம்மையாக ஆற்றுகின்றார்களா என்பதுதான் நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய ஒன்றாகும். வேறு கட்சியினரைப் போட்டுவிட்டாலும் இத்தகைய புகார்கள் இருந்துதான் திரும். இருக்கும் குற்றங்களை குறைகளை களை நாம் பாடுபட வேண்டுமே தவிர, கொடுக்கப்பட்டுள்ள பணிகள் செம்மையாக நிறைவேற்றப்படுகின்றனவா என்பதைத்தான் நாம் பார்க்க வேண்டுமே தவிர வேறில்லை.

அடுத்து, ஆசிரியர்கள் மாற்றங்களைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இதுபற்றிய விதிகள் கடந்த எட்டு ஆண்டுகளுக்குள் பல்வேறு மாற்றங்களுக்கு உள்ளாகி, அதற்கான கமிட்டிகளின் எண்ணிக்கையும் வளர்ந்து அவற்றோடு உறுப்பினர்களுடைய எண்ணிக்கையும் வளர்ந்து பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்ட நிலையில்தான் கடைசியில் சட்ட மன்ற, சட்டப்பேரவை உறுப்பினர்கள் அடங்கிய அனைத்துக் கட்சி தலைவர்களையும் கொண்ட ஒரு கூட்டத்தினை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட்டி அப்போது எடுத்துக்கொண்ட முடிவிலிப்படி, அந்த அடிப்படையில்தான் ஆசிரியர்களின் மாற்றங்களை அந்தந்த உயராட்சி ஒன்றியத்தின் ஆணையர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுவது, அதிலும் 'இன் கன்சல்டேஷன் வித் தி டி. இ. ஓ.', மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகளைக் கலந்துகொண்டு, என்று போட்டோம். இப்படிப் போட்டதற்குக் காரணம் ஒன்றியத்தின் தலைவர் அல்லது வேறு ஒருவருடைய தூண்டுதலின்பேரிலே மாற்றிவிட்டார்கள் என்ற புகாருக்கு இடம் இருக்கக்கூடாது என்றுதான். இப்போதுதான் இதை தடை முறைப் படுத்தியிருக்கிறோம். இத்திட்டத்தில் குறை குற்றங்கள் இருந்தால்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1973 மார்ச் 17]

அவற்றைப் போக்குவதற்கு என்னென்ன செய்யலாம் என்பதையும் ஒரு ஆண்டு அனுபவத்தின் அடிப்படையில் பரிசீலித்து முடிவெடுக்கலாம் என்பதை இப்போதும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி (நெல்விசுப்பம்): தலைவரவர்களே, இது விஷயத்தில் அரசு ஆணை பிறப்பித்த பிறகு இந்த சிரமங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இரண்டு மூன்று மாதங்களாக இதனால் டீடி. அலவன்ஸ் கொடுக்க முடியாமல் செலெக்ஷன் கிரேடு போஸ்டு க்ரியேட் பண்ண முடியாமல் இந்த அமைலி இருப்பதால் இதைப்பற்றி டி.இ.ஓ.-விடம் கேட்டு எழுதி அவர் டெபுடி இன்ஸ்பெக்டரிடம் அனுப்பி நான் குமாதமாகிறது. ஆகவே நாங்கள் கமிஷனரை மிரட்ட முடியாது. ஆகவே இந்த in consultation with D.E.O. என்ற வாலை மட்டும் வெட்டிவிட்டால் கமிஷனரே ஆசிரியரை மாற்றலாம் என ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இதைத்தான் நான் குறிப்பிட்டேன். செப்டம்பரில்தான் ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டு முடியவில்லை. இந்த ஆண்டின் அனுபவத்தை வைத்து எந்தெந்த அளவில் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று கண்டறிந்து அவற்றைப் போக்குவதற்கு என்னென்ன வழி வகைகளைச் செய்யலாம் என்று இந்த ஆண்டின் இறுதியில் முடிவெடுத்து அதன்அடி செயலாற்றலாம்.

அடுத்து, சாலை வசதிகள் பற்றி இங்கே உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கிராமச்சாலைகள் அபிவிருத்தித்திட்டம் என்ற அடிப்படையில் ரூரல் ரோட்கள் ப்ரோக்ராம் என்ற வகையில் நாம் ரூ. 230 லட்சம் சென்ற ஆண்டு நிதி ஒதுக்கிச் செலவழித்திருக்கிறோம். தவிர, வேலை வாய்ப்பினை அளித்திடும் திட்டத்தின் கீழும் 6,032 கிலோ மீட்டர் தூரத்திற்கு சாலைகள் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டு அதற்காக ரூபாய் 240 லட்சம் செலவு செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. இதுபோன்று கூவோரி அற்றுப் பகுதியில் 'காவிரி கமேண்டு ஏரியா'வில் 'லிங்க் ரோட்கள்' போடுவதில் 38.72 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல போக்குவரத்து மற்றும் மார்க்கெட்டிங் காம்ப்ளெக்ஸ் என்ற அளவில் 13.82 லட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மேலும், வறட்சிப் பகுதிகளில் பணிகளுக்கு என ட்ரௌட் ப்ரோன் ஏரியா என்ற அளவில் ரூபாய் 16.49 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டு சாலை வசதிகளை ஏற்படுத்தும் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு இருக்கின்றன.

பஸ் ஸ்டாண்டுகளை பெருவழித்துறையினர் எடுத்துக்கொண்டதன் காரணமாக ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் சார்பாக அமைகிற சாலைகளின் நீளம் மொத்தம் 1,637 கிலோ மீட்டருக்கு வருகிறது. இதற்காக அரசு 24.68 லட்சம் ரூபாய்

1973 மார்ச் 17] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

செலவழித்திருக்கிறது. அதைத் தவிர இணைப்புச் சாலைகள் இந்த இணைப்புச் சாலைகளுக்காக ரூ. 112 லட்சம் செலவழிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆக ஆறு கோடியே எழுபத்தாறு லட்சம் ரூபாய்க்கு மேல் 1972-73 இல் செலவழிக்கப் பட்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு கிட்டத்தட்ட 7 கோடி ரூபாயை அரசு இதற்காக ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பதனைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மாரிமுத்து அவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள். ரோடுகளைப் போட்டு விட்டாலும் பலயிடங்களில் அவற்றை சரியான முறையில் பராமரிக்க முடியவில்லை என்றார்கள். அந்தக் கருத்தை நானும் வலியுறுத்திக்கொண்டுதான் வருகிறேன். ரோடுகளைச் சரியான முறையில் பராமரிக்க ஏற்பாடுகள் இல்லாது போட்டுவிட்டால் பழை காரணமாக, அல்லது வேறுவிதமாக அவை அபிவிருத்தி நமக்குத்தான் பெரு நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவேதான் புதுகாகப் போடப்படுகிற ரோடுகளின் பராமரிப்பு பற்றியும் ஒரு செயற்குறிப்பு அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. நாம் இப்போது பராமரிப்புக்குக் கொடுப்பது ரூ. 119.32 லட்சம் தான். டி. ஆர். டி. திட்டமிட்டிருப்பது ரூ. 500 இலட்சம். துறையினர் உயர்ந்தபட்சம் 300 லட்சமாவது ஒதுக்கித் தரப்படவேண்டும் என்கிறார்கள். இதுபற்றியும் அரசு பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. தக்க முடிவினைக் காணலாம் என்பதை இந்த வாய்ப்பினில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குடிநீர் திட்டம் பற்றியும் சொன்னார்கள். இது பல்வேறு வகையில் மக்களுடைய தேவையைக் கருதி செய்யப்பட்டு வருகிறது. தமிழகத்தை எடுத்துக்கொண்டால் எந்தவிதமான குடிநீர் வசதியும் இல்லாது இருக்கிற கிராமங்கள் 4,551. குடிநீர் வசதி கொஞ்சம் இருக்கிறது என்றாலும் அதிக அளவில் பற்றாக்குறையோடு இருக்கிற கிராமங்கள் 12,852 ஆகும். அங்கேயுள்ள மேல்நிலை நீரை குடிநீராக உபயோகப்படுத்தினால் தொத்துநோய்கள்தான் உண்டாகின்றன என்ற அளவில் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய கிராமங்கள் 2,059 ஆகும்.

பொதுவாக கிராமங்களுக்கு குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்திற்காக நாம் மானியமாகக் கொடுத்து வருவது ஒருகோடியே என்பத்தொரு லட்சம் ரூபாயாகும். புனிசெப் உதவியுடன் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நாம் இரண்டு கோடியே எழுபத்தொரு லட்சத்திற்கு இதுபோன்று தொத்துநோய்களை உண்டாக்கக்கூடிய இடங்களில் குழாய்க்கிணறுகள் அமைக்கவும் திட்டம் வகுத்திருக்கிறோம். கிட்டத்தட்ட நமது மாநிலத்தில் குடிநீருக்காக 8,850 குழாய்க் கிணறுகள் அமைக்க இருக்கிறோம். இது மிகவும் உபயோகமாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1973 மார்ச் 17]

அதைத்தவிர இந்திய அரசு தரும் கிராமிய குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ் நாம் ஒரு கோடியே ஐம்பது லட்சம் ரூபாய் 1972-73-க்கு செலவிட்டிருக்கிறோம். 1973-74 இல் இது 3 கோடி என்ற அளவில் கூடும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அப்படி கூட்டித் தரவேண்டும் என்று நாங்கள் மத்திய அரசை வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். கிடைக்கும் என்றும் எதிர்பார்க்கிறோம்.

நம்முடைய மாநிலத்தில் அங்கங்கே குடிநீர் வசதியைப் பெருக்கவேண்டும் என்கிற அடிப்படையில் குடிநீர்வாரியமும் ஆயுள்காப்பிட்டுக் கழகம் தரும் கடன் உதவியைக் கொண்டு பற்பல காரியங்களைச் செய்து வருகிறது. அதோடு கூட குடிநீர் வாரியம் ஒரு புதிய திட்டம் ஒன்றினை அரசுக்குத் தந்திருக்கிறார்கள். அரசு 80 லட்சம் ரூபாயை அதற்காக ஒதுக்கினால் அவர்கள் 80 லட்சம் ரூபாயைக் கட்டுகப் பெற்று ஒவ்வொரு ஊராட்சிக்கும் குடிநீர் வசதியை ஏற்படுத்தும் திட்டத்தை பாதி மானியமாகவும், பாதித் கட்டாகவும் நிறைவேற்ற. ஒரு யோசனை சொல்லியிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் இதுபற்றியும் விசைவில் ஒரு முடிவினை எடுக்கும் என்பதனை நான் இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் 1970 இல் நாள் ஒன்றுக்கு 40 மில்லியன் காலன் தண்ணீர் தேவைப்பட்டது. அரசும், மாநகராட்சியும் எடுத்துக்கொண்ட பல திட்டங்களின்படி 1972 இல் சென்னை நகரத்திற்கு நாள் ஒன்றுக்கு 50 மில்லியன் காலன் தண்ணீர் சப்ளை செய்யக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தினோம்.

இப்போது சென்னை நகருக்கு 51 இல் இருந்து 52 மில்லியன் காலன் தண்ணீர் கொடுத்து வருகிறோம் என்றாலும் பூண்டி, தாம்பரபாக்கம் அருகில் நாம் செய்து வருகிற சீர் அமைப்புப் பணிகள் பூர்த்தியானால் நாள் ஒன்றுக்கு 55 மில்லியன் காலன் தண்ணீர் சப்ளை செய்ய முடியும். வீராணம் திட்டமும் நிறைவேறிய பின்னர் சென்னை நகரத்தில் தண்ணீர் சப்ளை நிலைமை நல்லமுறையில் முன்னேற்றம் அடைந்துவிடும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தென் சென்னைக்கு குடிதண்ணீர் வழங்கும் முறை சீரமைப்பதற்காக மட்டும் நாம் இப்போது ரூ. 79 லட்சம் செலவிட்டு வருகிறோம். இந்தத் திட்டம் முடியும் தறுவாயில் இருக்கிறது. இதனால் தென்சென்னை குடிநீர் சப்ளை நல்லமுறையில் விஸ்தரிக்கப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தென் சென்னை குடிநீர் பற்றாக்குறையும் நீங்கிவிடும்.

1973 மார்ச் 17]

-டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சென்னை மாநகரின் துப்புறவுப் பணிகளைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அது பற்றியும் கூட மாநகராட்சி முழு முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. அது பற்றி டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் இந்த ஆண்டு மாநகராட்சி மன்ற பட்ஜெட்டில் எல்லா எதிர்க்கட்டி உறுப்பினர்களிடமே பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார்கள். சுதந்திராக் கட்சி உறுப்பினர் கூட அங்கே பாராட்டியிருக்கிறார். அதற்காக இப்போது எடுக்கப்படுகிற முயற்சிகளைப் போதுமா என்று கருதவில்லை. பல செய்ய வேண்டிய பணிகள் இருக்கின்றன. 1951-52 இல் இதற்காக செலவானது ரூ. 31.50 லட்சம். அதுவே 1972-73 இல் ரூ. 222 லட்சமாயிற்று. 1973-74 ம் ஆண்டுக்காக ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது ரூ. 244 லட்சம் ஆகும். முன்பு அவர்கள் 200 வாகனங்களை வைத்திருந்தார்கள். 1972-73 இல் 23 லாரிகளை வாங்கினார்கள். இப்போது மேலும் ஒரு 23 லாரிகள் வாங்க முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஸ்லோ மூவின் வெஹிகிள் மட்டும் இருந்தால் ஒரு நாளைக்கு ஒரு தடவைக்கு மேல் சென்று துப்புரவு செய்ய முடிவதில்லை. அதற்காக லாரிகளைப் பயன்படுத்தினால் இரண்டு மூன்று தடவைகள் கூட சென்று வர சாத்தியமாகும். அந்த அடிப்படையில்தான் லாரிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாக்கப் பட்டு வருகிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: சார், ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் க்ளாரிபிகேஷன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): விவாதத்திற்குப் பதிலளித்து முடிந்தபின் கேளுங்கள்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI: He has yielded. If he yields, I can ask.

MR. CHAIRMAN (THIRU N. VEERASAMI): Even if he yields, no questions should be asked now. Mr. Krishna Rao has given a ruling that 'points of clarification might be raised only at the end, and not in the middle, of the speech of the Hon. Minister'.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: இங்கே சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்தவரை பேருந்து நிலையம் கட்டுவதற்காக ரூ. 14 லட்சத்தில் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் பல அடுக்கு மாளிகைகளைக் கட்ட ரூ. 55 லட்சமும், கேசவப்பிள்ளை சந்தைக்கு ரூ. 46 லட்சமும் ஆக மாநகராட்சி திரட்டுகிற கடனில் 25 சதவீதம், 30 சதவீதம் வரை வருவாய் தரக் கூடிய மார்க்கெட், ஷாப், ஸ்டால்ஸ், பஸ் ஸ்டாண்டு ஆகியவற்றுக்குச் செலவிட திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1973 மார்ச் 17]

ட்ரைனேஜ் கழிவுநீரை அப்புறப்படுத்த சென்னை நகரம் 5 ஸோன்களாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட 13.92 கோடி ஒவ்வொரு ஸோன் திட்டத்திற்கும் ஒதுக்கப்படுகிறது. விரைவில் இந்தத் திட்டங்கள் எல்லாம் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கிராம வேலைவாய்ப்புத் திட்டத்தைப்பற்றி நான் அடிக்கடி சட்ட மன்றத்தில் சொல்லி வந்திருக்கிறேன். மாவட்டத்தில் வேலைவாய்ப்பு இல்லாதவர்களில் குறைந்தது ஆயிரம் பேர்களுக்காவது தொடர்ச்சியாக பத்துத் திங்களுக்கு வேலைவாய்க்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் இந்திய அரசு உருவாக்கியுள்ள திட்டம் இது. இத்திட்டம் 1971-72 இல் 230 ஒன்றியங்களில் நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கிறது. இதற்காக ரூ. 2.93 கோடி செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது. 84.04 லட்சம் மனித நாட்கள் பயன்பட்டிருக்கின்றன. அதேபோல் 1972-73 இல் ரூ. 2.40 கோடி செலவு செய்யப்பட்டுள்ளது. நம்முடைய இலக்கு 53.20 லட்சம் மனித நாட்கள் பயன்படுத்தப்படவேண்டும் என்பது ஆகும். அதற்காகவே நாம் 1973-74 இல் ரூ. 3.02 கோடி செலவிட திட்டமிட்டிருக்கிறோம்.

முன்மாதிரி தீவிர வேலைவாய்ப்புத் திட்டம் என்பதாக தொன்னார்க்காடு மாவட்டம், பங்கனூர் ஒன்றியம் ஆகிய இரண்டையும் தேர்தெடுத்து செயல்படுத்தி வருகிறோம். இது மத்திய அரசின் திட்டம். இந்தப் பகுதியில் உள்ள எல்லோருக்கும் படிப்படியாக வேலை வாய்ப்பு அளிப்பதுதான் இதன் நோக்கம். இதற்காக 1972-73 இல் இருந்து 3 ஆண்டுகளுக்கு மத்திய அரசின் உதவி ரூ. 45 லட்சங்கள் ஆகும்.

பிற்பகல்
1-30

மத்திய அரசு ரூ. 45 லட்சத்திற்கு திட்டம் தந்தாலும், நாம் மேற்கொண்டு மொத்தத்திலே இன்னும் சேர்த்து, ரூ. 1 கோடியே 75 லட்சமாக ஆகி, அதை முன்மாதிரியாக ஆக்கி, வேறு பல பகுதிகளுக்கு அதனை விரிவுபடுத்தலாம் என்கின்ற அளவிலே அந்த எண்ணமும் அரசுக்கு இருந்து வருகிறது. அதைப் படிப்படியாக இந்த அரசு செய்யும் என்பதை இந்த வாய்ப்பிலே நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): பேரவையின் அனுமதி யோடு அவையில் நேரத்தை சிறிது நீட்டிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அது தவிர, பொதுவாக ஏற்படுகின்ற பணிகளை மட்டும் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றியும், ஊராட்சி மன்றங்கள், இருக்கின்ற பிரச்சினைகள் பற்றியும், தனித்தனியாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள்

1973 மார்ச் 17]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்கள், தனிபாச ஆராயப்பட்டு, அந்த குறிப்புகள் ஆராயப்பட்டு, குறைகளைப்போக்க அந்தத் துறையினால் முயற்சி செய்யப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுபற்றிய விவரங்கள் என்னிடத்திலே இவ்வாறு காரணத்தினால் அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று கூற விரும்புகிறேன்.

‘அர்பன் டெவலப்மென்ட் பண்ட்’ என்ற ஒரு ‘நகர வளர்ச்சி நிதி’ ஏற்படுத்தும் திட்டம் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்துவருகிறது. நகர்ப்புற வரியிலிருந்தும் சென்னை நகரின் விரிப்பையின்மீது போடப்படும் உபவரியும் சேர்த்து அமைக்கப்படுகின்ற அளவுக்கு மாநகரின் முக்கியமான வளர்ச்சியை மேற்கொள்ள இருக்கிறோம். அர்பன் டெவலப்மென்ட் பண்ட் மூலமாக ஓரளவு வருவாய் வருகின்ற வாய்ப்பு ஏற்படக் கூடும். அதனால் முக்கியமான வேலைகளைச் செய்யலாம் என்பதற்காக இந்த முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது.

சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்த அளவுக்கு மாநில அரசாங்கம் தருகின்ற அளவுக்கு நகராட்சிப் பணியாளர்களுக்கு சம்பளம் அளிக்கப்பட்டு, அதற்காக அதிகப்படியாக ரூ. 30 லட்சத்திற்கு இந்த அரசு மாநகராட்சிக்கு ஒதுக்கித் தருகிறது.

முனிசிபாலிட்டிகளைப் பொறுத்தவரையில், மிச்சப்படும் தொகையில் ஒரு பங்கை கல்விக்காகச் செலவிடவேண்டுமென்ற தன்மையிலே, இப்பொழுது பொதுவாக ஆராய்ந்து அங்கே துண்டு விழுகிற நிலைமையிலே, 75 சதவிகிதத் திற்காவது அவர்கள் கட்டாயம் வரியை வசூலிக்கவேண்டும். வசூலித்து, அதை மிச்சப்படுத்துகிற தொகையிலே ஓரளவுக்கு கல்விக்கு ஒதுக்கவேண்டுமென்று சொல்லி, அதற்கும் பிறகு துண்டு விழுமானால் அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்வது என்று முடிவெடுத்து, அந்த உத்தரவு இப்பொழுது பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 75 சதவிகிதத்திற்கு குறைந்த வரியை வசூலித்து, அந்த துண்டு விழ்ந்து, அதை அரசாங்கம் செலுத்துவார்களானால், 75 சதவிகிதத்திற்குத்தான் துண்டு விழுகின்ற தொகையை அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும் தவிர, மற்ற தொகையைக் கட்டுகத்தான் தரும், அதை அவர்கள் எப்படியாவது தரவேண்டுமென்று இப்பொழுது தெரிவித்திருக்கிறோம். கல்வித்துறையிலே, நகராட்சி மன்றங்களிலே எந்த இடுக்கண்ணும் ஏற்படக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இது செய்யப்படுகிறது. இதன் காரணமாக, அரசாங்கத்திற்கு ரூ. 78 லட்சம் செலவாகிறது என்றாலும் கூட, நகராட்சி மன்றங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற சங்கடங்களை நீக்க இந்த முயற்சியினை அரசு மேற்கொண்டிருக்கிறது.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1973 மார்ச் 17]

1-4-1973 முதல் எல்லா நகராட்சி மன்றங்களிலும் சைக்கிள் வரி நீக்கப் படுவதை அரசாங்கம் கொள்கை அளவிலே ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. இப்பொழுது ஒருசில நகராட்சிகளிலே சைக்கிள் வரி விதிக்கப்படுகிறது. ஒருசில நகராட்சிகளிலே சைக்கிள் வரி விதிக்கப்படவில்லை. எல்லா நகராட்சிகளுமே 1-4-1973 விருந்து சைக்கிள் வரி போட வேண்டாமென்று அரசு உத்தர விட்டிருக்கிறது. அதை அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. எல்லா நகராட்சி மன்றங்களுமே அந்தப் பணியிலே ஈடுபடும்.

பேருந்து சாலைகளை எடுத்துக்கொள்ள, அதற்காக ரூ. 10 இலட்சம் அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது.

தனிநிலை—தேர்வு நிலை நகராட்சிகள் தங்கள் கணக்குகளை தேசிய வங்கிகளில் வைத்துக்கொள்ளலாம். இந்த வகையில், அவர்கள் தங்களுடைய பணிகளை செம்மையாக நடத்த வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது.

‘நகராட்சி நிதி ஆய்வுக்குழு’ ஒன்றை நியமிக்க திட்டமிடப் பட்டிருக்கிறது. நகராட்சியினுடைய நிதிநிலைமைகளைக் கண்டு ஆராய்ந்து, அவர்கள் தங்களுடைய வருவாயைப் பெருக்கிக்கொள்வது எப்படி என்பதையும், தங்களுடைய செலவினத்தை எப்படி சீரமைக்கலாம் என்று அறிவதும் ஒரு ஆய்வுக் குழு அமைத்து, அவர்கள் அறிவிக்கின்ற அறிக்கையை ஆராய்ந்து, எந்த எந்த இனங்களில் வரி விதிக்கலாம், எந்த எந்த இடங்களுக்கு நான்-டாக்ஸ் ரெவின்யூ, பெறலாம் என்ற யோசனையை அவர்களிடத்திலே பெற்று, அதன் மூலம் நகராட்சி மன்றங்களுடைய வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு வழிவகை பெறலாம் என்ற அளவிலே ஒரு நகராட்சி நிதி ஆய்வுக் குழு, ‘முனிசிப்பல் பிளான்ஸ்’ என்சூயரி கமிட்டி’ அமைக்கலாம் என்றும் அதன்மூலம் அறிக்கை பெறவும் அரசாங்கம் திட்டமிட்டிருக்கிறது என்று கூற விரும்புகிறேன்.

பெண்கள்—தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் தொகுதி இதுவரையிலே பல நகராட்சி மன்றங்களில் இரட்டை நபர் தொகுதிகளாக இருந்தன. இரண்டுபேரும் சேர்ந்து நிற்கவேண்டியதாக இருந்தது. இப்பொழுது சட்டமன்றத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்குத் தனித் தொகுதியை ஒதுக்கியுள்ள மாதிரி நகராட்சி மன்றங்களிலே பெண்களுக்கென்று தனித் தொகுதியையும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு தனி வார்டையும் ஒதுக்குவது நல்லது, இருபாலாருக்கும் சங்கடங்களை ஏற்படுத்த வேண்டாமென்ற முறையிலே அரசாங்கம் முடிவு எடுத்து, அதற்கான ஒரு சட்டத்தை விரைவிலே கொண்டு வர உத்தேசித்திருக்கிறது.

1973 மார்ச் 17]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நகராட்சிகள் 40-ஆக இருந்தது, இப்பொழுது 90-க்கு மேல் உயர்ந்து விட்ட காரணத்தால், பணிகள் அதிகம் ஆகியுள்ளன. ஆகவே, இரண்டு வட்டார இயக்குநர்கள் (தனி நிலை, செலக்ஷன் கிரேட் என்ற அளவுக்கு, ஆணையர்க்கு ஒப்பான நிலையில்) நியமிக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது. ஆகவே, இரண்டு ரீஜினல் டைரக்டர்களை நியமிப்பதன் மூலமாக இந்த நகராட்சிப் பணிகள் இனி செம்மையாக இருக்கும். நான்கு பேர் வேண்டுமென்று கேட்டாலும் இப்பொழுது இருக்கின்ற சூழ்நிலையில் 2 ரீஜினல் டைரக்டர்கள் செலக்ஷன் கிரேட் ஆணையர்க்கு ஈடான வகையில் நியமிக்கப்பட்டு அந்தப் பணிகளை செம்மைப் படுத்துவதற்கான முயற்சிகளையும் அரசாங்கம் மேற்கொண்டிருக்கிறது என்று இந்த நேரத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சமூக வளர்ச்சி, வட்டார வளர்ச்சியைப் பொறுத்த வரையிலே, செய்ய வேண்டிய பல பணிகள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் ஒப்புக்கொள்கிறோம். எல்லா ஊர்களும் தங்களுடைய தேவைகளை நிறைவேற்றிக்கொள்ள வேண்டுமென்று துடி துடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஐந்து, ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்ததை விட அதிகமாக 2 மடங்கு அளவுக்கு மேம்பாடு செய்தாலும் கூட, செய்ய வேண்டிய பணிகள் இன்னும் ஏறித்தான் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பினுடைய அடிப்படையிலே நிறைவேற்றுகின்ற அளவுக்கு இருக்கின்றன. பொதுமக்களும் இதிலே ஒத்துழைக்க வேண்டும். இதிலே பாரபட்சம் காட்டுகிறோம் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஒரு லட்சத்து இருபத்தைந்து ஆயிரம் ஊராட்சிகள் இருக்கும் போது, ஓரிடத்திலே மட்டும் பாரபட்சம் காட்டுவோம் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஹாண்டே அவர்கள் உணர வேண்டும். யார் எங்கே தவறு செய்தாலும், சட்டப்படி நடவடிக்கைகள் எடுக்கிற முறையிலே தாரியங்களைச் செய்கிறோம். நகராட்சி மன்றத்திற்குப் புறம்பான ஒரு தீர்மானம் போடுகிறபொழுது, அந்தத் தீர்மானத்தை ஏன் ரத்து செய்யக் கூடாது என்று கேட்கிற அந்தப் பழக்கம் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது. நகராட்சி மன்றங்கள் அவைகளுக்கு உரிய அளவிலே தான் இருக்க வேண்டும், தீர்மானங்கள் போடவேண்டும். ஓரிடத்தில் அந்த தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்ததே திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர்தான் என்று சந்திப்பிட்டார்கள். ஆக, அவர் கொண்டு வந்தாலும் சட்டம் சட்டம் தான் என்பதை நிரூபிப்பதற்காக அதை நிராகரித்தோம். அதுவே சிறந்த எடுத்துக்காட்டு விநியோககருக்குப் புறம்பான தீர்மானங்கள் கொண்டு வந்தால் ரத்து செய்வோம். காங்கிரஸ் உறுப்பினர் கொண்டு வந்தால்தான் ரத்து செய்வோம். திராவிட முன்னேற்றக் கழக உறுப்பினர் கொண்டு வந்தால் ரத்து செய்ய மாட்டோம் என்று சொல்கிறவர்களுக்குத்தான் இது பயன்படும் என்று

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1973 மார்ச் 17]

பாடையங்கோட்டை நகராட்சி மன்றம் போட்ட தீர்மானத்தை ரத்து செய்தோம். மேலும் மேலும் பணி ஆற்றுவதற்கு எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பும் வேண்டும். எவ்வளவுக்கெவ்வளவு பொதுமக்களுடைய ஆதரவு தீதற்கு திரம்ப இருக்கிறதோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு இந்த காரியங்கள் நல்ல முறையில் நடைபெறும். எல்லா உறுப்பினர்களுடைய ஒத்துழைப்பும் வேண்டும். மற்ற மாநிலங்களை விட எல்லா துறையிலேயும் முன்னே நிற்கிறோம் என்றாலும், இந்த துறை எல்லோருடைய ஒத்துழைப்புடன் மேலும் முன்னே முடியும். அதற்கு உறுதுணையாக இருந்து யோசனைகளைக் கூறிய மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து, இந்தத் துறையிலே பணியாற்றிய, பணியாற்றுகிற அதிகாரிகள், அலுவலர்கள்கள், இயக்குநர், அத்தனை பேருக்கும் அவர்களுடைய பணிகளுக்காக நன்றியைத் தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: இந்த சென்னை கார்ப்பரேஷனைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டுமூன்று முக்கியமான விஷயங்கள். அமைச்சருடைய பேச்சிலே குறிப்பிட்ட விஷயங்களைக் கொண்டு அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர ஆசைப்படுகிறேன். முதலில், மாட்டு வண்டியிலே ரூப்பை எடுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள். சந்துகளில் லாரி செல்ல முடியாது, ஆகவே மாட்டு வண்டியைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அந்த இடங்களிலே டெம்போ வான்களை பயன்படுத்தி, தாரிதமாக ரூப்பைகளை எடுக்க முடியுமா? மாட்டு வண்டி மெதுவாக செல்ல தால், ஒரு நடவை தான் வருகிறது. அதற்குமேல் வர வசதி இல்லை. ஆகவே, டெம்போ வான்களை, வில்லிஸ் ஜீப்புகளை இந்தக் ரூப்பைகளை எடுக்க கார்ப்பரேஷனிலே பயன்படுத்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

கார்ப்பரேஷனிலே புதை சாக்கடை, விளக்கு வசதி, தண்ணீர் வசதி இவை களையெல்லாம் இன்னும் கொடுக்கலாம். 1954-லே திட்டம் போட்டோம். பல வருடங்கள் ஆகியும் அந்தத் திட்டம் நிறைவேறவில்லை. பல இடங்களுக்கு இந்த வசதி வரவேண்டி.

அடுத்து லைப்ரரி செஸ் முழுவதையும் பயன்படுத்துவது கிடையாது. அதைப் பயன்படுத்தவில்லையென்றால், அந்த வரியிலிருந்து விலக்கு கொடுக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: நான் முதலிலேயே சொன்னேன். சிறு சிறு 'தீர் விலர்கள்' என்று குறிப்பிட்டேன். அப்படிப்பட்ட வசதிகளின் மூலமாகத் துப்புரவுப் பணிகளைச் சிறப்பாகச் செய்ய முடியும். எல்லாவற்றையும் எடுத்த எடுப்பில் நிறைவேற்ற முடியாது. நிதிவசதிக்கேற்ப பாடிப்படியாக நிறைவேற்றும் முயற்சியை நகராட்சி மேற்கொள்ளும். குடிதண்ணீர் வசதியைச் செய்யும் முயற்சியில் லோன்களாகப் பிரித்து பணி பாற்றப்பட்டு வருகிறது. வீராணம் திட்டம் நிறைவேறும் நிலையில் இந்தக்

1973 மார்ச் 17] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

குறைபாடுகள் நீங்க வழிவகைகள் ஏற்படும். லேபரி சென்னைப் போதுத்த வரை சென்னை மாநகர நூலக ஆணைக் குழுவினால் அதற்கான பணிகள் செய்யப் பட்டு வருகின்றன. அதற்கான திட்டங்கள் என்ன என்பது பற்றி ஒரு தனிக் கேள்வியாகக் கேட்டால் கூட எல்லா விவரங்களையும் சேகரித்துக் கொடுக்க முடியும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மாட்டு வண்டிகளை நீக்கும் போது அதிலே வேலை செய்து வந்தவர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுக்க வேண்டும்.

குடிதண்ணீரைப் பொறுத்தவரை தென் சென்னையில் தியாகராய நகரில் ஒரு இடம் இருக்கிறது. இப்போது அங்கே குடிதண்ணீர் வரப் போகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். ரொம்ப நாட்களாக அந்த இடம் ஒரே அழுக்காக இருக்கிறது. அதிலே தண்ணீர் விட்டால் பயங்கரமான நிலைமை ஏற்படும். ஜாண்டிஸ், காலரா போன்ற நோய்கள்தான் உங்களுக்கு வரும் (சிரிப்பு)— உங்களுக்கு என்றும் நமக்கு—தென் சென்னையில் குடியிருப்பவர்களுக்கு. அது ஒருஹெல்த் ஹார்டாக இருக்கிறது. அதிலே தண்ணீர் விடும்போது முதல் ஐந்தாறு நாட்கள் ப்யூரிபை செய்து விடுவது நல்லது. இதை முன்கூட்டியே சொன்னால் எச்சரிக்கையாக இருக்கும் என்ற முறையில்தான் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தென் சென்னைக்கு தண்ணீர் விடுவது முடியும் நடுவாயில் இருக்கிறது. ஓரிரு மாதங்களில் அந்தப் பணிகள் முடிந்துவிடும். மாட்டு வண்டிகளை மாற்றும்போது நிச்சயமாக அதிலே வேலை செய்து வந்தவர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுக்கும் முயற்சியை மாநகராட்சி மன்றம் எடுத்துக்கொள்ளும். பத்தாண்டு, பத்தனைந்தாண்டிக் காலம் பணியாற்றியவர்களை விட்டுக்கு அனுப்பி விடமாட்டார்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நான் இரண்டு வினக்கங்கள் கேட்க விரும்புகிறேன். எங்கள் நாகர்கோயிலுக்குக் குடிதண்ணீர் திட்டம் எப்போது அவங்கும்? நமது மாநகராட்சித் தேர்தல் இந்த கூடுவதில் நடக்குமா? இன்னும் தன்னிப் போடப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லுவதற்கு முன்னால் கூற விரும்புகிறேன். நாகர்கோயில் என்று சொல்லும்போது 'எங்கள் நாகர்கோவில்' என்றும், சென்னை மாநகராட்சியைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது 'நமது மாநகராட்சி' என்றும் சொல்லுவது ரொம்ப சுயநலமாக இருக்கிறது. அதை நாடார் அவர்கள் திருத்திக் கொள்ளவேண்டும்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1973 மார்ச் 17]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : நாகர்கோவில் குடிநீர்த் திட்டத்திற்கு இன்னும் ஒருசில மாதங்களில் முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட இருக்கின்றன.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM : In the course of my speech, I raised a point that in view of the heavy indebtedness of the Corporation to the tune of about Rs. 28 crores and the income being only Rs. 15 crores, whether the Government propose to give any block grant, say Rs. 10 crores to do urgent works of the Corporation. The Hon. Minister has not replied to that point.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாநகராட்சி மன்றம் அரசுக்கு விண்ணப்பித்துக் கொள்ளுமானால் ஆராய்ந்து பார்த்து முடிவு செய்யப்படும்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : விவாதம் முடிவுற்றது. இப்போது மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

கோரிக்கை எண் 27-க்கு திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார், திரு. பி. வெங்கடசாமி ஆயியோர் கொடுத்திருந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களை வற்புறுத்தவில்லையாதலால் அவை பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

திரு. என். கே. பழனிசாமி இருக்கையில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மான பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி) : பேரவை மூன்னுள்ள கேள்வி :

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 27—சமுதாய வளர்ச்சித் திட்டங்கள் முதலியன” என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 25,36,55,800-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு, சோசிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

நிதிக் கோரிக்கை எண் 34-க்கு திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து, திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் ஆகியோர் கொடுத்த வெட்டுப் பிரேரணைகள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டன.

1973 மார்ச் 17] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

திரு. கே. ஏ. கூட்பு, திரு. ஏ. சுவாமிநாதன் ஆகியோர் இருக்கையில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திருடும்பப் பெறப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டன.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 34—பொதுப் பணிகள், உதவி மானியங்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 5,29,31,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. நா. வீராசாமி): பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இன்று இத்துடன் முடிவுற்று மீண்டும் பேரவை 19-3-1973 திங்கட்கிழமை காலை 9 மணி அளவில் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-45 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(4) பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders—‘Nil’.

B. Reports, Notifications and Other Papers.

† 101. Policy Note on Demand No. 19—Agriculture 1973-74 (English and Tamil).

§ 102. Performance Budget on Agriculture—1973-74.

† Circulated and despatched to members on 15th March 1973.

§ Laid on the Table of the House on 16th March 1973